

COURS D'EXERCICES
ET DE
THÈMES LATINS

DISPOSÉS
DANS L'ORDRE DE LA GRAMMAIRE LATINE SIMPLIFIÉE

PAR LE

R. P. DOM R. BOUSSION

*Moine Bénédictin de la Congrégation de France,
Ancien professeur au petit Séminaire de Montmorillon.*

PREMIÈRE PARTIE

LIVRE DU MAITRE

Prix : 3 francs.

PARIS

83, Rue de Rennes, 83

LYON

3, Avenue de l'Archevêché, 3

PA2087

B671

V.1

C.1

069897

orig. 2 vols
4.50

U A N L

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE NUEVO LEÓN

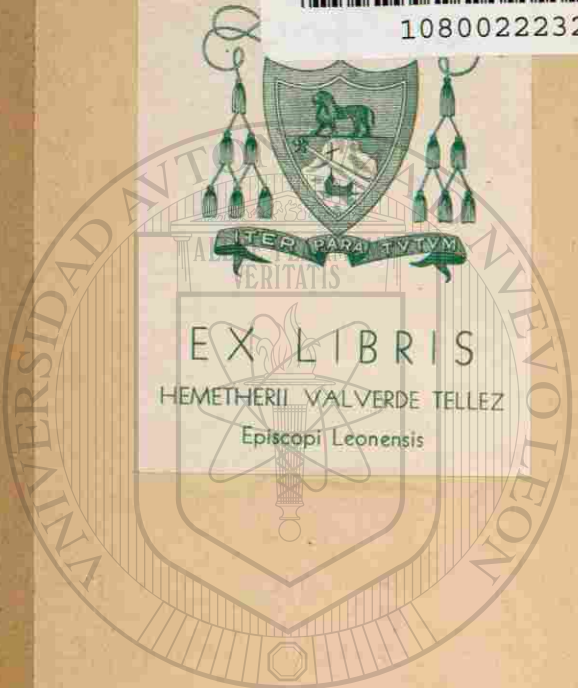
*Oficina
Universitaria*

DIRECCIÓN GENERAL DE BIBLIOTECAS

089

1080022232

EX LIBRIS
HEMETHERII VALVERDE TELLEZ
Episcopi Leonensis

COURS D'EXERCICES

ET DE

THÈMES LATINS

DISPOSÉS

DANS L'ORDRE DE LA GRAMMAIRE LATINE SIMPLIFIÉE

PAR LE

R. P. DOM R. BOUSSION

*Moine Bénédictin de la Congrégation de France,
Ancien professeur au petit Séminaire de Montmorillon*

PREMIÈRE PARTIE

LIVRE DU MAITRE

Prix: 3 francs

Capilla Alfonsina
Biblioteca Universitaria

DIRECCIÓN GENERAL DE BIBLIOTECAS DELHOMME ET BRIGUET, ÉDITEURS

PARIS
83, rue de Rennes

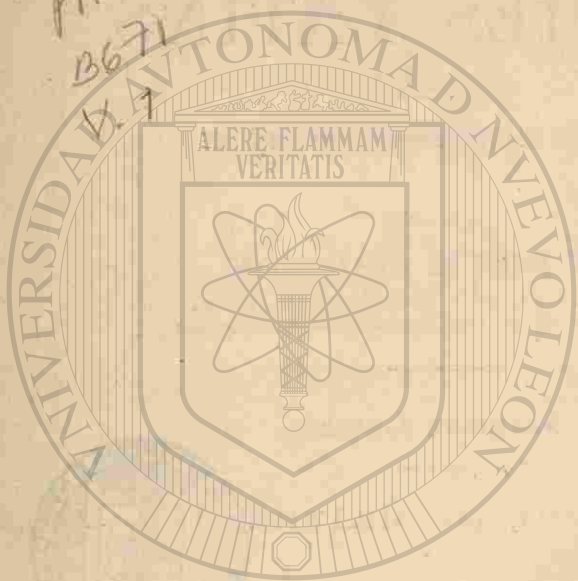
LYON
3, avenue de l'Archevêché

1896

UNIVERSIDAD DE NUEVO LEÓN
Biblioteca Valverde y Tellez

47039

PA2087
B671

FONDO EMETERIO
VALVERDE Y TELLEZ

AVERTISSEMENT

1°. — Les règles sur l'emploi de *suus*, étant d'une application à la fois très fréquente et assez difficile, on trouvera cet adjectif possessif traduit dans bien des cas où il serait mieux de ne pas l'exprimer en latin; c'est un moyen de familiariser l'élève avec cette règle si importante.

2°. — De plus, dans les propositions subordonnées, où l'adjectif possessif français représente le *sujet* de la proposition principale, on le verra souvent traduit par *suus*, souvent aussi par *ipse* qui tient le milieu entre *suus* et *is* ou *ille*, et qui a pour but d'enlever toute équivoque ou de donner plus de clarté à la phrase. Cet *ipse* du reste est justifié par l'emploi qu'en ont fait César et autres bons auteurs.

3°. — Après l'époque classique, l'usage s'est introduit de mettre habituellement l'imparfait du subjonctif, au lieu de l'indicatif, non seulement avec *cum* signifiant *lorsque*, mais encore avec *dum*, signifiant *tandis que*, *pendant que*. On trouve aussi quelquefois le plus-que-parfait du subjonctif avec *postquam*, dans le sens de notre *passé antérieur*. A cause du fréquent emploi de ces formes dans le latin ecclésiastique, nous avons cru bon de ne pas les rejeter complètement dans la traduction de quelques phrases.

010897

4° Le mot *milliarium* ou *lapis* employé par les Romains pour désigner une sorte de borne placée sur les routes, de mille en mille pas, convient bien pour traduire notre mot *kilomètre*. Toutefois il est deux choses à remarquer :

1° On ne saurait employer *lapis* dans les phrases dont le sens exclut absolument l'idée de *borne kilométrique* : il faut alors mettre l'expression plus générale *milliarium* — espace de mille pas —, ou prendre une autre tournure.

2° Au lieu de l'ablatif, qui indique un endroit déterminé et précis — ni en deçà ni au delà — il vaut mieux employer habituellement l'accusatif avec la préposition *ad*, qui renferme l'idée de « *auprès de, à peu près.* »

THÈMES LATINS

I. — SYNTAXE DES CAS

N. B. — Les chiffres placés au commencement de chaque thème indiquent les numéros de la *grammaire latine simplifiée* auxquels ils correspondent.

Thème 1.

111-112. — Adoremus Jesum Christum, Filium Dei Filiumque Mariæ. — Maria, Virgo castissima et purissima, uxor erat Josephi, viri justi et fidelis. — Carolus Quintus, celebris imperator, urbem Lutetiam mirabatur. — Judicis non exorabilis terribilem iram formidemus. — Gloriam non captat vir vere humilis. — Surgens summus sacerdos Jesum interrogavit. — Philippi Macedoniae regis filius erat Alexander, rex fortissimus. — Urbs Rothomagus Cornelii, celebris poetae, patria fuit. — Mi fili, viri boni et pii societatem perquire. — Tiberius Augusto Romanorum imperatori successerat. — Urbi Lugduno sanctus Pothinus Jesum Christum annuntiavit. — Raptus est Elias, propheta Domini. — Antiquissima est urbs Senones. — Nilus fluvius agros Aegypti irrigat et alit. — Cæci nati pater et mater erant timidi. — Vir vere pauper divitias contemnit. — Cicada granum pelens nihil impetrare potuit. — Thebani Philippum, Macedoniae regem, ducem elegerunt. — Amemus maium mensem Beatae Mariæ Virgini consecratum.

4° Le mot *milliarium* ou *lapis* employé par les Romains pour désigner une sorte de borne placée sur les routes, de mille en mille pas, convient bien pour traduire notre mot *kilomètre*. Toutefois il est deux choses à remarquer :

1° On ne saurait employer *lapis* dans les phrases dont le sens exclut absolument l'idée de *borne kilométrique* : il faut alors mettre l'expression plus générale *milliarium* — espace de mille pas —, ou prendre une autre tournure.

2° Au lieu de l'ablatif, qui indique un endroit déterminé et précis — ni en deçà ni au delà — il vaut mieux employer habituellement l'accusatif avec la préposition *ad*, qui renferme l'idée de « *auprès de, à peu près.* »

THÈMES LATINS

I. — SYNTAXE DES CAS

N. B. — Les chiffres placés au commencement de chaque thème indiquent les numéros de la *grammaire latine simplifiée* auxquels ils correspondent.

Thème 1.

111-112. — Adoremus Jesum Christum, Filium Dei Filiumque Mariæ. — Maria, Virgo castissima et purissima, uxor erat Josephi, viri justi et fidelis. — Carolus Quintus, celeber imperator, urbem Lutetiam mirabatur. — Judicis non exorabilis terribilem iram formidemus. — Gloriam non captat vir vere humilis. — Surgens summus sacerdos Jesum interrogavit. — Philippi Macedoniae regis filius erat Alexander, rex fortissimus. — Urbs Rothomagus Cornelii, celebris poetae, patria fuit. — Mi fili, viri boni et pii societatem perquire. — Tiberius Augusto Romanorum imperatori successerat. — Urbi Lugduno sanctus Pothinus Jesum Christum annuntiavit. — Raptus est Elias, propheta Domini. — Antiquissima est urbs Senones. — Nilus fluvius agros Aegypti irrigat et alit. — Cæci nati pater et mater erant timidi. — Vir vere pauper divitias contemnit. — Cicada granum pelens nihil impetrare potuit. — Thebani Philippum, Macedoniae regem, ducem elegerunt. — Amemus maium mensem Beatae Mariæ Virgini consecratum.

Thème 2.

111-112. — Jesum Christum imitabitur homo vere christianus. — Zacharias et Elisabeth, Joannis Baptistae parentes, erant justi ac virtute præditi. — Urbem Carthaginem evertit Scipio. — Davidi bellicoso regi successit Salomon, rex pacificus. — Sylla dictator Romanorum sanguinem effudit. — Jesum Christum a mortuis redivivum videntes apostoli summa elati sunt lætitia. — Mariam Josephi uxorem et Jesu Christi matrem turbavit Gabrielis archangeli conspectus. — Urbem Romam Gothi occupaverunt ac diripuerunt. — Mollem, otiosam et delicatam vitam damnat Evangelium. — Sunt vere idololatræ avarus et vir voluptati deditus. — Modestæ ac piæ erant Marcella et Paula. — Bossueti doctissimi illustrissimique episcopi patria est urbs Divio. — Decepti sunt vir et mulier. — Romulo Romanorum primo regi successit Numa Pompilius. — Vere christiani erant multi Israelitæ, at hodie multi christiani vere Judæi sunt. — Fluvium Jordanem trajecerunt Israelitæ. — Republicam servavit Cicero, consul et orator. — Deum proximumque amat vir vere religiosus. — Alexander filiam Darii uxorem duxit.

Thème 3.

111-112. — Joannes Baptista Jesu Christi Salvatoris nostri præcursor, Zachariae Domini sacerdotis erat filius. Urbi Parisiis fidem prædicavit sanctus Dionysius. — Crucem portant homines vere poenitentes. — Martha et Maria, Lazari sorores, erant divites ac beneficæ. — Sancta Monica, Patritii uxor, sancti Augustini episcopi ac Ecclesiæ doctoris, mater fuit. — Jesum et Jesum crucifixum noverat sanctus Paulus; erat igitur vir vere doctus. Joannem Baptistam justum et sanctum virum Herodes vir princeps dissolutus metuebat et reverebatur. — Urbem Jerosolymam restituit imperator Adrianus. — Justi

et pii erant senex Simeon et Anna prophetissa. — Sanctum Paulinum Nolensem episcopum erudierat poeta et orator Ausonius. — Urbem Athenas viderat Augustus. — Patris nocentis et de gradu dejecti nos miseri sumus filii. — Sanctum Saturninum Tolosæ episcopum, illustremque Ecclesiæ martyrem, reformidabant dæmones. — Creati fuerunt homo et angelus. — Hodie Constantinopolim dicimus antiquam urbem Byzantium. — Davidi succedens Salomon sapientiam petiit. — Admodum facundi erant sanctus Ambrosius et sanctus Joannes Chrysostomus.

Thème 4.

113-115. — Loquebatur Jesus Christus; audiebant discipuli. — Judæis dixit Jesus Christus: Semper ego et meus Pater agimus. — Nos flemus, vos autem ridetis. — Mentiri tu audes! — Josephus prudentissimus erat, potentissimus factus est. — Durum est dæmoni servire. — Ditissimus rediit Jacob. — Contraria semper erunt peccatum et justitia. — Dixit Jesus Christus: Ego sum pastor bonus; nos Jesu Christi oves sumus. — Ego et tu moriemur. — Scelus est pauperibus insultare. — Tobie pater et mater erant valde solliciti. — Tu das, o Deus; nos recipimus. — Jacobi filii, vestrum fratrem vos venditis! — Dicebant Israelitæ: Uvas acerbas manducaverunt patres, filiorum dentes hebetantur; peccavere patres nostri, poenas nos luimus. — Turennium desideravit totus exercitus. — Una egressi sunt Cainus et Abel. — Valde adversa sunt mendacium et veritas. — Epaminondas Thebanorum dux, pauperrimus obiit. — Imperare difficile est, obedire facilius. — Sanguis martyrum semen christianorum est. — Romani semper bellicosi habitus sunt.

Thème 5.

113-115. — Aggreditur Deus et perficit; aggrediuntur homines, non perficiunt. — Brute, tu Cæsarem pugione

percutis! — Dissociabilia sunt scelus et sanctitas. — Misericordiae opus est moerentes consolari. — Impie Achab, tu et uxor tua peribitis. — Una vivere non poterant Isaac et Ismael. — Silere et audire facile est. — Semen miserunt patres vestri, vos metetis. — O caeci et indurati sacerdotes, vos Jesu Christo Barrabbam anteponitis! — Ego vos vocavi, vos me non audiistis; ego manum porrexi, vos me non aspexistis. — Primum affabiles Caligula et Nero, at postea fuerunt crudelissimi. — Contraria sunt gaudium et moestitia, sed non insociabilia. — Marcus cognominatus est Coriolanus. — Miser Adame, tu et uxor tua peccavistis! — Imperatorem Titum multum deslevit populus romanus. — Peccatum est ofiari. — Lugebamus nos, vos autem gaudebatis; gaudebimus nos, vos ingemetis. — Jeroboami uxor, tu vis prophetam decipere! — Pudore suffusa abiit vulpes decepta. — Pura erunt sacerdotis os et lingua. — Omnes volunt esse beati. — Hic venerabilis senex vocabatur Simeon.

Thème 6.

113-115. — Valde suave est Deum amare. — Duces peritissimi erant Annibal et Scipio. — O Pompei, tu Caesarque pacem componere debuissetis (*ou mieux debueratis*). — Urbs tota Neronis saevitiam detestabatur. — Sanctus Paulus cognominatus est gentium apostolus. — Aqua et ignis utilissima sunt, nonnunquam vero admodum funesta. — O divites, peccatum est pauperibus non opitulari. — Ego vos admonui, vos autem mea despexistis consilia; vos meas neglexistis objurgationes: aderit mors et vos poenitebit. — Difficillimum est nosse seipsum. — Surda et muta erant gentium numina. — Fructuosum est stipem pauperibus erogare. — O Virgini, tu tuaque filia Romanorum misericordiam concitabatis. — Jesum Christum quarebat audiebatque tota multitudo. — Miseri et irae filii nos nascimur. — Bellum et pax sunt valde contraria. — Horrendum est sacrilegium Jesu

Christi corpus et sanguinem indigne accipere. — Maxima est virtus vincere superbiam. — Stultus sapiens habetur, si potest linguam continere.

Thème 7.

113-115. — O Deus, tu noster pater es, tui nos filii sumus. — Perfide Ptolemæe, tu audes Pompeium prodere! — Haud æterna sunt cœlum et terra. — Apis attica cognominatus est Xenophon. — Sapiens necnon ingeniosa erat Abigail. — Angliam pereurrerunt sancti Germanus et Lupus. — Summo sacerdoti dixit Saul: Quare tu et David in me conjuravistis? Respondit summus sacerdos: Ego et David minime in te conjuravimus, ego meaque familia tibi fidelissimi stamus. — Victus abiit ferox Xerxes. — Cum bonis boni fiunt pueri, cum improbis autem vitiosi. — Mendicare durum est, furari autem turpissimum. — Vere deploranda est Judæorum cæcitas. — Jesum Christum sequendo, nos errorem, mendacium mortemque vitabimus; dixit enim: Ego sum via, veritas et vita. — Seevolæ consilium approbavit senatus. — Moysislex et Evangelium non sunt contraria. — Bonum est opus pauperibus succurrere. — Leo animalium rex cognominatur. — Jesus Christus rex noster pauper et mansuetus primum venit; sed gloriosus et metuendus iterum veniet. — Aurum et adamas habentur pretiosissima.

Thème 8.

113-115. — Stulti nos sumus, vos autem sapientes; nos infirmi, vos autem fortes; nos pauperes sumus atque abjecti, vos autem estis divites et regnatis. — Fratres sunt omnes christiani. — Jesu Christi mater Maria vocatur. — Pretiosa erant tabernaculum et arca foederis. Amilear Annibalque Romanos vehementer oderant. — Plebs tota Zachariam exspectabat. — Nabal, Abigailis maritus, erat inhumanus, avarus et malus. — Turpe est

inebriari. — Caput et pes haud pariter sunt necessaria. — Imbelles Apostoli, vos Jesum magistrum vestrum derelinquistis! — Summo sacerdoti respondit Saul: Tu tuique patris domus mox moriemini. — Terribilia sunt mors et iudicium. — Acerbum est punire, ignoscere suave est. — Angusta est semita vitae, lata vero inferorum via est. — Laeti et triumphantes reversi sunt apostoli. — Apostolis dixit Jesus: Ego sum vitis, vitis autem cultor est meus pater; vos me invocabitis et ego vos exaudiam. — Haud semper similia sunt finis et initium. — Mariae dixit angelus: Magnus erit tuus Filius, atque Altissimi Filius vocabitur. — Semiramis habetur regina peritissima.

Thème 9.

116. — Omnium Christianorum norma est Jesu Christi Evangelium. — Miracula patranti potestatem receperunt apostoli. — Salomon primum fuerat rex mirae sapientiae, at postea fuit princeps immensae morum pravitatis. — Iosephus scypho utebatur argenteo. — Primo Arausicano concilio adfuit Sanctus Eucherius, Lugdunensis (ou Lugduni) episcopus. — Cicero consul magnae vigilantiae oratorque haud vulgaris facundiae fuit. — Statuam aeream Socrati Athenienses erexerunt. — Corporis morbi non sunt semper Dei irae indicia. — Propheta magnae humilitatis sanctitatisque praestantissima fuit Joannes Baptista. — Sanctus Ambrosius fuit episcopus Mediolani (ou Mediolanensis). — Rationes Dei iram placandi requiramus. — Eliezer Rebeckae armillas aureas dedit. — Imperator inaudite crudelitatis fuit Nero. — Eleemosyna est liberalis cordis sacrificium voluntarium, non autem manus avarae extortum. — Copiam abundi Israelitis diu Pharaon denegavit. — Sanctus Stephanus, qui Junior cognominatur, catenam ferream gerebat. — Nicaeno concilio adfuit Constantinus imperator. — Reges dissimillima indole exstiterunt Romulus et Numa.

Thème 10.

116. — Rationem pauperes sublevandi aeternamque salutem acquirendi Deus divitibus dedit. — Patriarcha mirae patientiae fuit Job. — Tabernaculum continebat candelabrum, tabulam, aramque ex auro. — Gloria et requies sunt laboris, proelii et crucis fructus. — Populus dura cervice rigidaque mente semper exstiterunt Judaei. — A Lugdunensi concilio abfuit sanctus Thomas. — Dicebat Maria, hominum angelorumque regina: Ego sum ancilla Domini. — Daemones ejiciendi potestatem apostolis Jesus tribuit. — Pompeium, Caesaris generum, prodidit Aegypti rex Ptolemaeus. — Theca ex argento sacras sancti Mederici reliquias includit. — Castra movendi et ponendi tempus Israelitis columna significabat. — Nos sumus Dei filii, Jesu Christi fratres et membra, Sancti Spiritus templa. — Fructus aeterni temporale semen est eleemosyna. — Lumen et sapientia fidei minime sunt infantiae christianae contraria. — Sanctus Lucas, evangelista, sancti Pauli gentium apostoli erat socius.

Thème 11.

116. — Mulier egregiae prudentiae fuit Abigail, at Nabal, Abigailis maritus, homo erat horreni belluinae ingenii. — Romanis nocendi occasionem semper captavit Annibal. — Amicum deserere est atrox perfidia. — Summi sacerdotis Aaronis frons aurea lamina decorabatur. — Dei verbum audiamus et fideliter custodiamus, nosque erimus Jesu Christi mater, fratres ac sorores. — Multos incredibilis saevitiae imperatores Roma habuit. — Immundos spiritus ejiciendi morbosque curandi potestatem acceperant apostoli. — Vitae finis est felicitatis aut infelicitatis aeternae initium. — Serpentem aeneum aspiciabant Israelite, et sanabantur. — Bellator gigantea statura erat Goliathus. — Requirebant Pharisaei Jesum perdendi rationem. — Moysis lex erat bonorum futuro-

rum umbra. — Præstantis pulchritudinis filium habuit Jochabed. — Manducandi tempus vix reperiebant Jesus et Apostoli. — Nostrorum capillorum numerum novit Dominus. — Totum orbem subigendi consilium inierat rex Nabuchodonosor. — Sancto Hilario, Arelatensi episcopo, affinis erat sanctus Lupus, Trecensis episcopus.

Thème 12.

111-116. — Annibalem peritissimum ducem prodidit Prusias, Bithynæ rex. — Urbem Syracasas diu defendit Archimedes. — Insociabilia sunt cordis pax et peccatum. — Joannis discipulis dixit Jesus: *Ite, hoc vos vestro referte magistro: Vident cæci, claudi ambulant, audiunt surdi, muti loquuntur, resurgunt mortui.* — Manius Curius diis offerens sacrificia, vasculo ligneo utebatur. — Jurare non est semper peccatum, at perjurare scelus est. — Romanos, bellicosissimam gentem, Annibalis strenui ac periti ducis nomen perterrebat. — Antichristus cupiens homines seducere, stupenda operabitur prodigia. — Lazarum occidendi consilium inierunt sacerdotum principes. — Lepidi vultus et augustæ mansuetudinis imperator erat Antoninus. — Jesum Christum possideamus, nosque vere divites erimus. — Divitiis inservire est periculosum. — Tonitruum filii dicebantur Jacobus et Joannes. — Toga lineæ sacerdotes induebantur. — O Domine, peccavimus nos et tu nos percussisti; nos tuam efflagitamus misericordiam, tu nobis ignosces. — Ego cæli et terræ Deum audeam offendere! — Curramus et pugnemus, laboriosus est cursus, asperum proelium, acerbi ictus; æternum autem erit præmium. — Portas æreas ferreosque cardines confringit Dominus. — Milo, famosus athleta, miserrime periit. — Vivamus subditi Dei voluntati, et felices erimus.

Thème 13.

111-116. — Episcopus singulari beneficentia fuit sanctus Alexander, Alexandria patriarcha. — Sub summis

sacerdotibus Anna et Caïpha Christum nuntiavit Joannes Zachariæ filius. — Jesu Christi crux est sacrificii altare, veri doctoris cathedra, necnon et summi judicis tribunal. Urbem Lugdunum flumen Rhodanus amnisque Araris alluunt. — Martha et Maria magnum miraculum impetraverunt. — Davidi dixit Jonathas: *Ego et tu semper amici erimus.* — Jesum Christum sequebatur magna populi turba. — Vitulum aureum adoraverunt Israelitæ. — Sanctus Hieronymus vir erat acri servidoque ingenio, immensaque eruditione. — Templum Domino ædificandi consilium rex David inierat. — Civem romanum cruci affligere horrendum erat facinus. — Jesus Christus a sacerdotum principibus accusatus tacebat. — Pretiosissima sunt Jesu Christi corpus et sanguis. — Vere hypocritæ erant Pharisei. — Dixit David: *Ego peccavi; respondit propheta: Peccatum tuum transtulit Dominus.* Tu non morieris, at puer certe morietur. — Æreum erat holocaustorum altare. — Pastoribus dixit angelus: *Vos infantem pannis involutum jacentemque in præsepio iavenietis.* — O Maria, tu et cognata tua miraculo matres factæ estis. — Jesu dixit Petrus: *Tu mihi pedes lavas!* — Tunc illi me invocabunt, at ego eos non audiam; illi me requirent, sed non invenient me. — Totus cœtus exclamavit: *Dei genitrix est Maria.* — Abdalonymus rex urbis Sidonis factus est. — Gloriosum est vincere hostes patriæ, sed cupiditates suas vincere gloriosius est.

Thème 14.

111-116. — Jesu Christo dixerunt apostoli: *Tu nunc plane loqueris; ideo nos credimus.* Respondit Jesus: *Nunc vos creditis; mox tamen dispergemini et me deseretis; at ego solus non ero: haud enim deseret me Pater meus.* — Joannis Baptistæ perdendi occasionem captavit tandemque nacta est Herodias. — Summi Sacerdotis toga tintinnabulis aureis decorabatur. — Spineam coronam tulit Jesus. — Jesum Christum mortalem neci de-

dere Judæi; Jesum Christum gloriosum atque immortalem rursus crucifigunt christiani. — Invidi erant Moysis frater et soror. — Centurio necnon et ceteri, terræ motum videntes, perterriti sunt et dixere: Hic homo vere erat Dei filius. — Vasis testeis, ligneis vel marmoreis utebatur sanctus Augustinus; argentea erant sola cochlearia. — Pati et mori acerbum est, at cum Jesu Christo vivere et regnare erit suavissimum. — Nobis dicit Jesus Christus: Jugum meum suave est et onus meum leve. — Maria et Joseph, quærentes Jesum, sedentem inter doctores, audientem illos ac interrogantem invenerunt. — Noemi posteri simulacra ex auro et argento, ex marmore, lapide et ligno adoraverunt (ou simulacra aurea et argentea, etc.). — Miser vixerat bonus latro, at felicissimus obiit. — Vera est vitis Jesus Christus, nosque palmites sumus. — O Jesu, tu aperis et nemo claudit, tu claudis et nemo potest aperire. — Jesum Christum nos rursus cruci affigere audeamus! — Funesta sunt error et cæcitas. — Socrates Græcorum sapientissimus habebatur; plures habuit discipulos qui doctissimi facti sunt.

Thème 15.

117-118. — Adolescentibus utilis est scientia. — Bruto iratus erat Tarquini filius. — Scipio natus erat ad exitium Carthaginis. — Ad misericordiam pronus est Deus. — Ad jocandum pronus erat imperator Vespasianus. — Ramis absque fructu similes sunt christiani absque operibus. — Severior disciplina fingendis adolescentium animis idonea est. — Mariæ, Jesu Christi matri, affinis erat Elisabeth, sancti Joannis mater. — Ad stipem erogandam pauperibus propensus erat sanctus Joannes, Alexandria patriarcha. — Demostheni, oratori græco, par est Cicero, orator latinus. — Annibali iratus erat Hanno. — Audire probra assuetus erat Socrates. — Tito similis minime fuit Domitianus. — Homero fere par est Virgilius. — Antiochiensibus iratus erat imperator Theo-

dosius. — Ad beneficentiam propensi erant Titus et Antoninus, romani imperatores. — Pati assueti erant apostoli. — Duobus græcis poetis similes sunt duo poeta galli. — Ad injurias obliviscendas propensus erat Cæsar. — Burgundia solum vineis aptum est. — Ad cunctandum Fabius, ad confligendum vero pronus erat Minucius. — Persæ, Xerxe regnante, jam servituti assueti erant atque magnis rebus faciendis impares facti.

Thème 16.

117-118. — Imperatori Avito affinis erat sanctus Sidonius. — Ars medici nobis est necessaria. — Imperator Theodosius ad irascendum proclivis, ad ignoscendum erat propensus. — Jesu Christo affinis erat sanctus Jacobus Minor. — Ad pigritiam proclives sunt pueri. — Frumentis aptum est Bressia solum. — Referre victoriam assuetus erat Alexander. — Romanis iratus erat Coriolanus. — Ad effundendum sanguinem pronus erat Domitianus, Romanus imperator. — Tobiam contemplatus est Raguel, Annæque dixit: « Hic adolescens consobrinus meo similis est. » — Quædam gentes nate videntur ad servitutem. — Samuel puer Deo et hominibus carus erat. — Assuetus erat contumeliosas voces audire Fabius. — Jesu Christo affinis erat sanctus Simeon, episcopus et martyr. — Ad peccatum proclives sunt homines. — Ad nova audienda proni erant Athenienses. — Thesauris abscondito simile est regnum cælorum. — Homini pretiosa est evangelica doctrina. — Darius audire veritatem haud assuetus erat. — Primum ad mansuetudinem propensi fuerant Nero et Caligula; postea vero ad sævitiam proclives fuere. — Pueris fiamus similes, nosque cæli regnum impetrabimus. — Dei legi fideles simus, nobisque fidelis erit lex Dei. — Rex Xerxes adulatorias voces audire erat assuetus. — Edificandæ urbi commoda est fluminis vicinitas (ou ad ædificandam urbem opportuna est...).

Thème 17.

119-120. — Maria Virgo, Jesu Christi Mater, omnibus virtutibus erat prædita. — Amicus fidelis difficilis est inventu. — Belli peritus erat Annibal. — Jesu Christi videndi cupidus erat Zachæus. — Rebelles angeli, sorte vestra contenti non fuistis. — Lectu mirabilis est Josephi vita. — Historia utilis est cognitu. — Philosophiæ studiosi erant Socrates et Plato. — Eva fructum vetitum degustandi fuit cupida. — Egregiis dotibus præditus erat imperator Marcus Aurelius. — Picturæ peritus erat Zeuxis. — Gallica carmina addiscere memoria haud difficile est. — Belli non studiosus erat rex Salomon. — Lotli conjux urbem Sodomam respiciendi fuit cupida. — Regno indignus existimatus est Strato. — Contumelias patiendi avidi erant apostoli. — Stulta superbia plenus erat rex Xerxes. — Veritas non est semper facilis dictu. — O Deus, nos tuis sumus indigni aspectibus. — Ambitionis expertes primum haud fuerant apostoli. — Catilinæ scelera incredibilia sunt narratu. — Artis medicæ peritus erat sanctus Liberatus. — Herodes Jesu Christi videndi cupidus erat. — Expugnatu haud ita facilis erat urbs Hierosolyma (ou urbem Hierosolymam expugnare haud ita facile erat). — Nabal, vini plenus, Davidi insultavit.

Thème 18.

119-120. — Caligula effundendi sanguinis avidus erat. — Pueros indociles regere non facile est. — Casta Suzzanna, falso accusata, digna erat miseratione. — Musicæ studiosus erat rex David. — Jactantiæ haud expers erat Cicero. — Prudentia singulari Abigail erat prædita. — Veritas non est semper jucunda auditu. — Jesu Christi gentibus annuntiandi avidus erat sanctus Paulus. — Socratis pater sculpturæ peritus erat. — Sceptro et corona dignus existimatus est Abdalonymus. — Caesar et Pompeius ambitionis pleni erant. — Gloriæ et divitiarum

minime avidi erant Aristides et Epaminondas. — Difficile est veteres extirpare consuetudines. — Simplici juvenum Tarentinorum responso contentus fuit rex Pyrrhus. — Romam igne consumptam videndi cupidus erat sævus Nero. — Archimedes geometriæ peritus erat. — Vas lacte plenum Sisaræ Jahel obtulit. — Bucephalus, Alexandri equus, domitu haud erat facilis (ou Bucephalum, Alexandri equum, domare facile non erat). — Antiochus rex, Judæorum vexator, venia indignus judicatus est. — Singulas romani imperii provincias peragrando cupidus erat imperator Adrianus. — Geographiæ studere jucundum est. — Archimedes tormenta bellica excogitandi peritus erat.

Thème 19.

121-125. — Saule justior erat David. — Magis necessarius est panis quam cætera alimenta. — Majori virtute Aristides quam Themistocles erat præditus. — Audacior quam prudentior erat Varro. — Nihil suavius est quam Deum amare. — Callidior fuit ciconia quam vulpes putaverat. — Nos patribus pejores sumus. — Fortius quam feliciter certavit Asdrubal. — Magis pius Abel quam Cainus fuit. — Varrone prudentior fuit Fabius. — Judex iste timidior erat quam crudelior. — Sævior fuit Nero quam initio putaverant Romani. — Majori industria præditus fuit vulpes quam hircus. — Romulus minori virtute quam Numa Pompilius præditus fuerat. — Cæteris apostolis fortior primum visus est Petrus. — Facundior quam fortior erat Cicero. — Maria majori veneratione quam Angeli digna est. — Nihil fructuosius est quam stipem pauperibus erogare. — Doctior quam ditior rediit Anacharsis. — Magis quam cæteri oratores græci conspicuus fuit Demosthenes. — Potentior fuit Alexander quam fuerat Philippus. — Emi domum tua ampliorem (ou ampliorem quam tua est). — Nemini do libentius quam amico misero. — Malo dictum prætermittere quam

amicum perdere. — Romani Ciceronem judicarunt eloquentiorem quam modestiorem.

Thème 20.

121-125. — Rhodanus Arari rapidior est. — Felicius quam fortius certavit Octavius. — Minus pius quam David fuerat Saul. — Ferro durior est peccati catena. — Magis nos Deus noscit quam nos ipsi cognoscimus. — Majori honore quam consulatus digna erat dictatura. — Mox Caesar Pompeio potentior evasit. — Magis assiduus erat Milo quam ceteri Pythagoræ discipuli. — Bona fama bonum est quibuslibet thesauris pretiosius. — Longior quam largior erat Noemi arca. — Magis imbecilles fuerunt apostoli quam crediderant; namque Jesum Christum dereliquerunt. — Sacerdotum os et manus sole puriora sint. — Magis impius quam reges ceteri fuit Achabus. — Nihil durius est quam dæmoni servire. — Nos nec Salomone sapientiores nec Samsone et Davide fortiores sumus. — Majori odio quam pestis dignum est peccatum. — Philippus Alexandri pater non erat fortior quam astutior. — Magis latrat quam mordet canis timidus. — Præstat bonis quam potentibus viris uti amicis. — Darius fortitudinem expertus est ejusdam gentis magis pauperis ac simplicis quam Asiatici erant. — Lux est sono velocior. — Nihil virtute amabilius (ou nihil est majori amore dignum quam virtus). — Ferrum magis necessarium est quam aurum. — Alexander maluit gloriam quam pecuniam.

Thème 21

126-127. — Maria fuit virginum purissima. — Apostolis dixit Jesus Christus: Unus ex vobis me tradet. — Celeberrimus Italiæ poeta est Virgilius. — Panis est omnium alimentorum maxime necessarium. — Justissimus quisque culpas leves committit. — Fratres erant Abel et Cains; absque controversia melior Abel fuit. — Omnium

hominum miserrimus videbatur languens Lazarus; nunc est admodum beatus. — Litem maxime ambiguum prudentissime diremit Salomon. — Ex omnibus libris nullus est sancto Evangelio comparandus. — Unus ex Alexandri aulicis erat Philotas: lapidibus obrutus est. — Esau et Jacob erant Isaaci filii; Rebecca carior erat Jacob. — Lutetia urbs est Galliæ amplissima. — Maxime conspicua semper visa est Augusti ætas. — Quandoque errat peritissimus quisque. — Primum sapientissimus regum fuit Salomon. — Duos Rachel habuit filios; natu minor erat Benjamin. — Ex apostolis plures piscatores fuerant. — Commodus cognominatus est Pius: attamen sine dubio non fuit omnium imperatorum piissimus. — Londinium urbs est Angliæ celeberrima. — Intremuit quisque sanctissimus. — Inter Græciæ oratores eloquentissimus fuit Demosthenes. — Alexandri amici erant Ephestion et Craterus: carior autem erat illi Ephestion. — Romanos inter consules multi pauperrimi exstiterunt. — Leo habetur animalium nobilissimum.

Thème 22.

126-127. — Sisygambis maxime omnium Persidis reginarum conspicua exstitit. — Nullus ex hariolis Nabuchodonosori regi potuit satisfacere. — Conscientiæ stimulis pungitur scelestissimus quisque. — Serpens animalium est callidissimus. — Aeneas omnium Trojanorum piissimus erat. — Fuit Aristides Athenarum vir justissimus. — Cecidit Goliathus; tunc fortissimus quisque aufugit. — Sorores erant Rachel et Lia; Jacobo fuit carior Rachel. — Ex Socratis discipulis multi celeberrimi exstiterunt. — Inter Ecclesiæ doctores eloquentissimus est sanctus Joannes Chrysostomus. — Evangelium explanabat Sanctus Franciscus, et quisque maxime induratus ad Dominum convertebatur. — Annibal fuit Carthaginis dux clarissimus. — Goliathus omnium Philistinorum erat strenuissimus. — Ex omnibus Alexandri aulicis, nullus ei carior erat Ephestione.

— Romanos inter imperatores multi christianos vexavere; his autem postea multi inter illos saevierunt. — Artaxerxes lacessivit Cyrus; victor fuit Artaxerxes. — Milites alloquebatur Alexander: tunc timidissimus quisque pugnare ardebat. — Inter Trojanos duces Hector, inter Graecos autem Achilles fortissimus erat. — Ex discipulis duodecim elegit Jesus eosque apostolos nominavit. — Alexander fuit Macedoniae rex potentissimus. — Praelium inierunt Antonius Octaviusque; felicior fuit Octavius. — Holofernem occidit Judith; tunc intremuit aufugitque quisque maxime intrepidus. — Tarquinius ultimus fuit ex omnibus regibus Romae. — Tempus est omnium rerum pretiosissima. — Ex omnibus animi cupiditatibus, nulla est ira violentior.

Thème 23.

117-127. — Alexander, Philippi Macedoniae regis filius, erat gloriae avidissimus. — Non modo angelis, sed et filio Dei aliquando similes erimus. — Fames, siti, cunctisque cruciatibus assueti erant martyres. — Epistolae sancti Pauli sunt difficiles intellectu. — Ad misericordiam erga Judaeos propensus erat Titus imperator. — Secundo loco Caesar non contentus fuisset. — Visu mirabilis est urbs Venetiae. — Scipio Catone liberalior erat. — Magis pius quam caeteri reges Romani fuit Numa Pompilius. — Aureum vitulum finxit Aaron, eumque adoraverunt Israelitae: majori vituperatione quam populus dignus erat summus sacerdos. — Citius quam putamus moriemur. — Ulysses omnium Graeciae ducum callidissimus erat. — Vir urbis Romae integerrimus aestimatus est Scipio Nasica. — Erant Zebedaei filii Jacobus Joannesque; Joannes erat junior et Jesu Christo carior. — Inter Egyptios hariolos nullus Pharaonis somnium interpretari potuit. — Omnium Galliae regum piissimus fuit sanctus Ludovicus. — Intremiscamus et speremus: cadere potest validissimus quisque, resurgere vero quisque infirmissimus. — Nihil suavius est quam Deo servire. — Ex Jesu discipulis recesserunt multi, nec

jam cum illo ibant. — Romani vincere assueti, semperque ad pugnandum (*ou* pugnare) parati erant. — Avarus suis thesauris non contentus, alieni boni cupidus est. — Lacedaemon nullum virum genuit Lyncurgo majorem.

Thème 24.

117-127. — Belli non erat peritus Demosthenes, at eloquentiae erat studiosus. — Adamo et Evae dixerat daemon: Deo similes eritis; at daemones similes evaserunt; ideo Deus homini similis factus est. — Moriendi valde cupidus erat Jesus Christus. — Acu trajicere muscas assuetus erat imperator Domitianus. — Annibal ad excogitanda stratagemata pronus erat. — Praecepta Dei sunt facilia intellectu, sed difficiliora factu. — Paulus Aemilius fortius quam feliciter dimicavit. — Nihil terribilius est quam in aeternum cremari. — Epaminondas fuit vir omnium Thebanorum maxime conspicuus. — Datames erat omnium Artaxerxis ducum maxime industrius. — Humillimus quisque primas sedes impetrabit. — Petro dixit Jesus: Vos duodecim elegi; at ex vobis unus daemon est. — Epaminondas majori virtute quam Pelopidas erat praeditus. — Corpori non magis necessarius est panis quam animae Jesu Christi gratia. — Annibalem armis arcere non facile erat. — Odio ante baptismum et amore post baptismum nos sumus digni. — Bos ad arandam terram natus est; idoneus est aratro extrahendo. — Recentiores duces curiosi semper erunt Caesaris bella cognoscendi, atque celebris illius viri commentariis studendi. — Cato major est Catonum celebrior.

Thème 25.

117-127. — Mariae et Josepho obediens erat puer Jesus; vestris ergo parentibus, pueri, estote obedientes. — Multi reges et prophetae Jesum Christum videndi et audiendi cupidi fuerant. — Regis Saulis arma gestare assuetus non erat David, at ursos leonesque domare erat assuetus. —

Vitellius ad ingluviem et sævitiam proclivis erat. — Urbem Babylonem obsidere difficile erat. — Josephus, Jacobi filius, et Joseph vir Mariæ, mirabili castitate erant præditi. — Intellectu facilis est Judæorum, Jesu Christi interfectorum cæcitas. — De regis Saulis et Jonathæ cæde audivit David, illosque laudavit dicens: Illi velociores aquilis, leonibusque erant fortiores. — Non fuit Epaminondas dux peritior quam illustrior philosophus. — David Sauli parcens majori dignus erat laude quam David Goliathum obtruncans. — Magis quam putabant cæci erant pharisæi. — Non modo omnium hominum sapientissimus est Jesus Christus, sed Dei sapientia est. — Epaminondas vir Thebarum clarissimus exstitit. — Simul consules erant Varro et Paulus Æmilius: Paulus Æmilius absque controversia erat prudentior. — Homo natus est ad cognoscendum et amandum Deum. — Homo rationis expertus similis est pecudi. — Sanctus Hieronymus studiosus erat solitudinis et plenus scientia Scripturarum.

Thème 26.

128-129. — Cuidam adolescenti dixit Jesus: Tua vende bona, pretium da pauperibus et thesaurum possidebis. — Salomonis sapientiam admirata est regina Sabæ. — Venari juvabat regem Antiochum. — Alexandrum delectabat musica. — Ninivitæ conversi sunt, et Deus eis pepercit. — Judæis imminebant maximæ calamitates. — Canes domino suo blandiuntur eumque sequuntur. — Arcem purgabit Jesus Christus, triticum colliget et paleam cremabit. — Attilam, Hunnorum regem, comitatus est sanctus Lupus. — Absalonem, Davidis regis filium, manebat mors funesta. — Doctus erat Socrates, attamen Socratem permulta fugiebant. — Ario mors turpis imminebat. — Evangelium meditemur, illique studeamus. — Adolescentes, silere discite. — Paupertatem amemus, cælorumque regnum obtinebimus. — Atheniensem populum minime juvabant gladiatorum pugnæ. — Sanctum Paulum apostolum magna manebant prælia, majorque gloria. —

Neminem decet arrogantia. — Venerunt angeli et Jesu Christo ministrabant. — Filii hominum, obtreectare desinite. — Israelitis imminebat sitis sæva, Judith illos liberavit. — Sæpe parva scintilla ingens incendium accendit. — Homines honorum dignitatumque avidi potentibus blandiuntur; potentem enim virum laudes delectant.

Thème 27.

128-129. — Obedire discamus et discemus imperare. — Titi virtutes mirabantur Romani. — Prætereunt nos Dei consilia. — Alexander medicæ arti studuerat. — Regi Alexandro imminebat immaturus interitus. — Regem Xerxem collaudabant aulici, eique blandiebantur. — Esaus Jacobi frater venari non desistebat. — Adolescentes, otium fugite; judices, justitiam diligite; pueri, vestros parentes amate. — Israelitas insecuti sunt Ægyptii. — Nos juvat audire viros sapientes et facundos. — Trojanos fugiebat Sinonis perfidia. — Mæcenas Virgilio atque Horatio favebat. — Nos omnes salutem adipisci cupimus, sed poenitentiam agere nolumus. — Hominum filii, Dominum amate et illi servite. — Vere miseranda mors Dario, Persarum regi, imminebat. — Dei humilis et pauperis discipulos decent paupertas et humilitas. — Cordis munditiam colamus, Deumque videbimus. — Imperatori Theodosio dixit sanctus Ambrosius: Davidem homicidam imitatus es, imitare eum poenitentem. — Regulum manebant inaudita supplicia. — Pueris Jesus Christus benedicebat. — Peccare desinamus et Deus castigare desinet. — Alexander mores gentium devictarum imitatus est. — Vir vere fortis parcit inimico suo victo et prostrato. — Plebs amabat Cæsarem eique favebat.

Thème 28.

128-129. — Novam philosophiam attulit Jesus Christus: crucis scilicet amorem, divitiarum contemptum et

Vitellius ad ingluviem et sævitiam proclivis erat. — Urbem Babylonem obsidere difficile erat. — Josephus, Jacobi filius, et Joseph vir Mariæ, mirabili castitate erant præditi. — Intellectu facilis est Judæorum, Jesu Christi interfectorum cæcitas. — De regis Saulis et Jonathæ cæde audivit David, illosque laudavit dicens: Illi velocius aquilis, leonibusque erant fortiores. — Non fuit Epaminondas dux peritior quam illustrior philosophus. — David Sauli parcens majori dignus erat laude quam David Goliathum obtruncans. — Magis quam putabant cæci erant pharisæi. — Non modo omnium hominum sapientissimus est Jesus Christus, sed Dei sapientia est. — Epaminondas vir Thebarum clarissimus exstitit. — Simul consules erant Varro et Paulus Æmilius: Paulus Æmilius absque controversia erat prudentior. — Homo natus est ad cognoscendum et amandum Deum. — Homo rationis expertus similis est pecudi. — Sanctus Hieronymus studiosus erat solitudinis et plenus scientia Scripturarum.

Thème 26.

128-129. — Cuidam adolescenti dixit Jesus: Tua vende bona, pretium da pauperibus et thesaurum possidebis. — Salomonis sapientiam admirata est regina Sabæ. — Venari juvabat regem Antiochum. — Alexandrum delectabat musica. — Ninivitæ conversi sunt, et Deus eis pepercit. — Judæis imminabant maximæ calamitates. — Canes domino suo blandiuntur eumque sequuntur. — Arcem purgabit Jesus Christus, triticum colliget et paleam cremabit. — Attilam, Hunnorum regem, comitatus est sanctus Lupus. — Absalonem, Davidis regis filium, manebat mors funesta. — Doctus erat Socrates, attamen Socratem permulta fugiebant. — Ario mors turpis imminabat. — Evangelium meditemur, illique studeamus. — Adolescentes, silere discite. — Paupertatem amemus, cælorumque regnum obtinebimus. — Atheniensem populum minime juvabant gladiatorum pugnæ. — Sanctum Paulum apostolum magna manebant prælia, majorque gloria. —

Neminem decet arrogantia. — Venerunt angeli et Jesu Christo ministrabant. — Filii hominum, obtreectare desinite. — Israelitis imminabat sitis sæva, Judith illos liberavit. — Sæpe parva scintilla ingens incendium accendit. — Homines honorum dignitatumque avidi potentibus blandiuntur; potentem enim virum laudes delectant.

Thème 27.

128-129. — Obedire discamus et discemus imperare. — Titi virtutes mirabantur Romani. — Prætereunt nos Dei consilia. — Alexander medicæ arti studuerat. — Regi Alexandro imminabat immaturus interitus. — Regem Xerxem collaudabant aulici, eique blandiebantur. — Esau Jacobi frater venari non desistebat. — Adolescentes, otium fugite; judices, justitiam diligite; pueri, vestros parentes amate. — Israelitas insecuti sunt Ægyptii. — Nos juvat audire viros sapientes et facundos. — Trojanos fugiebat Sinonis perfidia. — Mæcenas Virgilio atque Horatio favebat. — Nos omnes salutem adipisci cupimus, sed poenitentiam agere nolumus. — Hominum filii, Dominum amate et illi servite. — Vere miseranda mors Dario, Persarum regi, imminabat. — Dei humilis et pauperis discipulos decent paupertas et humilitas. — Cordis munditiam colamus, Deumque videbimus. — Imperatori Theodosio dixit sanctus Ambrosius: Davidem homicidam imitatus es, imitare eum poenitentem. — Regulum manebant inaudita supplicia. — Pueris Jesus Christus benedicebat. — Peccare desinamus et Deus castigare desinet. — Alexander mores gentium devictarum imitatus est. — Vir vere fortis parcat inimico suo victo et prostrato. — Plebs amabat Cæsarem eique favebat.

Thème 28.

128-129. — Novam philosophiam attulit Jesus Christus: crucis scilicet amorem, divitiarum contemptum et

mortis cupiditatem. — Deum precemur etcuncta assequemur. — Jesu Christo crucifixo studebat Sanctus Paulus illumque prædicabat. — Jesum Christum non fugiebat miserrimi Judæ consilium. — Prophete Samueli unanimes dixerunt Israelita: Nos regem habere cupimus. — Primum Christianos vexaverat Saulus, at postea Ecclesiam consolatus est. — Domini verbum rejecit Saül, istumque regem inobedientem rejecit Dominus. — Epaminondam, Thebanorum ducem, juvabat philosophia. — Plinium elegantissimum scriptorem diligebat Trajanus et illi favebat. — Omnes cum Jesu Christo volunt regnare, at illi cum eo pati nolunt. — Maxima patrabat miracula Jesus Christus: tempestates sedabat, ejiciebat dæmones, agros sanabat et ad vitam revocabat mortuos. — Omnes juvat laudari. — Rebellibus pueris maledicit Deus. — Quinque panes duosque pisces benedixit Jesus, illosque multiplicavit. — Antiochus filium suum obsidem Romanis dederat. — Superbia devictos non decet. — Præmia discipulum diligentem manent.

Thème 29.

128-129. — Neque ficus spinæ, neque uvas dum ferunt. — Hominem sua mortis dies fugit. — Puer adhuc Samuel Domino fideliter serviebat. — Impios imminent æterni cruciatus. — Reges multi multique prophete Jesum Christum videre voluissent. — Pueri, vestros parentes diligite illisque satisfacite. — Atticum, Ciceronis amicum libri delectabant. — Arcam Domini comitabantur duo summi pontificis Heli filii. — Sacerdotes, legi Domini studete eamque prædicare. — Filii hominum, malefacere desinite, discite benefacere. — Omnes pueri Jesu sapientiam et responsa mirabantur. — Casarem fugiebat Cassii aliorumque conjuratorum consilium. — Jesu Christo exemplari nostro studeamus, eumque imitemur. — Servum fidelem magnum manet præmium. — Jacobum amabat Rebecca et illi favebat. — Primum Dei regnum et justitiam requiramus. — Alcibiadem delecta-

bat Socratis societas. — Samuel propheta Saulem lugere non cessabat. — Domini prophetas vexabant Judæi rebelles, illisque male precebantur. — Pisistrates indigentibus opitulatus est, litterarum et artium amantibus favit, suis etiam inimicis pepercit; attamen omnibus satisfacere nequivit. — Græcos victos manebat servitus.

Thème 30.

130. — Filium tandem Zachariæ dedit Deus. — Regi Dario minime placuit Charidemii consilium. — Sanctus Paulus Philemoni scribens, veniam Onesimo petivit. — Alexander nonnunquam amicis suis irascebatur. — Jacobo minatus est Esau. — Alcibiadi erat canis famosus. — Romanis summo fuit dolori imperatoris Titi obitus. — Urbem Babylonem Dario Zopyrus tradidit. — Adolescentes, Domino servite; id vobis expedit. — Innumerabili Xerxis exercitui dux deerat peritus. — Dæmoni credidit curiosa ac superba Eva, Gabrieli angelo credet humilis et obediens Maria. — Josepho discolor erat toga. — Mariæ, virginum purissimæ, perturbationi fuit angeli conspectus. — Jesus moriens inimicis suis veniam petivit. — Mortem Adamo et Evæ Deus minatus erat. — Salomoni sapientiam, gloriam, divitiasque concessit Deus. — Jesu Christo obediebant immundi spiritus. — Elisabeth Deiparæ titulum Mariæ gratulata est. — Pœnas dant rebelles pueri: quod quidem Absaloni Davidis filio accidit. — Urbi Jerusalem minatus est rex Antiochus. — Erat Socrati uxor morosissima. — Abrahamo Deus innumeram prolem promisit. — Davidi acri fuit dolori mors Jonathæ. — Modestus, Valentis imperatoris præfectus, Sancto Basilio exsilium frustra minatus est. — Infanti Jesu munera obtulerunt Magi. — Ammonitarum regi Saul iratus est. — Pastor gregi suo luporum insidias timet.

Thème 31.

130. — Machabæis mortem et crudelissimos cruciatus

frustra minatus est superbus Antiochus. — Darii regnum Alexandro Deus tradidit. — Brute, filiorum tuorum tu audes adesse supplicio! — Prophetae Samueli erant filii admodum depravati. — Mariae et Josepho acriori fuit sollicitudini Jesu absentia. — Maria rogat semper veniam peccatoribus. — Nonnulli adolescentes Annibali urbem Tarentum tradiderunt. — Davidis adversus Goliathum pugnae ambo aderant exercitus. — Gaudio Israelitis, regi Sauli mœrori fuit Davidis victoria. — Erat Dario unus filius duaeque filiae. — Hominibus diluvium minatus erat Deus. — Corda indurata tandem dereliquit Deus: id regi Pharaoni accidit. — Davidi iratus est Eliabus. — Hominibus Salvatorem Deus promiserat. — Antiochienses, vestri episcopi Flaviani prosperum iter vobis gratulor. — Gallina pullis suis vulturis ungues reformidat. — Sancti Stephani supplicio aderat Saulus. — Charidemo iratus est Darius. — Summo sacerdoti Ananiae Dei vindictam sanctus Paulus minatus est. — Filiis suis parentes vitam beatam exoptant. — Primus risus pueri est lætitiæ matri.

Thème 32.

130. — Aristides proscriptus optima quæque suæ patriæ exoptabat. — Vitæ auctorem neci tradidit Deus. — Suas Turenno victorias Galli sæpe gratulabantur. — Imperatori Augusto erant amici fidelissimi. — Omnibus Gallis Turenno mors magno fuit dolori. — Abeli invidabat Cainus. — Aquileiensi concilio præerat sanctus Ambrosius; eidem concilio intererat sanctus Justus, præsul Lugdunensis. — Saltavit Herodiadis filia et Herodi placuit. — Superbis æternum opprobrium Deus minatur. — Beatissima Virgo Maria vinum convivis Canæ exoravit. — Antiochenis iratus est imperator Theodosius. — Ventis et fluctibus imperabat Jesus et obediebant. — Artaxerxi, non autem Cyro, obtigit solium. — Pœnitentiam agamus, id nobis expedit. — Illustris Chrysostome, propera; tuum

prosperum reditum plebs tua tibi gratulabitur. — Ducis Abneris exsequiis adfuit David. — Dei justitiæ cumulate satisfecit Jesus Christus. — Martyribus supplicia mortemque frustra minabantur tyranni. — Dei gratiæ sæpe resistimus. — Quatuor mystica animalia vidit sanctus Joannes, cuique animali sex alæ erant. — Samsonis patri sollicitudini fuit angeli conspectus. — Preces Jesu morientis veniam bono latroni impetrarunt. — Pueros delectant fabulæ. — Consilia hostium Annibalem non fugiebant.

Thème 33.

131-132. — Rex Antiochus Eleazarum ad flagitia nequicquam impulit. — Vir sapiens ad tacendum pueros hortatur. — Ad Deum, non ad homines, pertinet vindicta. — Alexandro epistolam scripsit Darius, Darioque Alexander responsum misit. — Artem militarem Amilcar Annibalem edocuit. — Ad æternam felicitatem ducit pœnitentia. — Legatos triginta ad Scipionem misere Carthaginienses. — Dæmonem Jesu Christi divinitatem celaverat Deus. — Ad parentes et magistros spectat puerorum tutela. — Jvenes, vos hortor ad legendum Evangelium. — Ad perfectam justitiam Moysis lex non ducebat. — Ad Corinthios sanctus Paulus duas scripsit epistolas. — Sanctum Paulinum Nolensem episcopum rhetoricam pœsimque edocuit Ausonius. — Ad pœnitentiam Judæos hortabatur Jeremias. — Ad divites et ad pauperes spectant Jesu Christi præcepta. — Jacobo munera misit Josephus. — Solus Jesus Christus veritatem nos edocet. — Ad Apollinem Brutus cavatum baculum virgamque auream detulit. — Pigri pueri, ad laborem vos invitavit formica. — Dymni conjurationem Alexandrum celaverat Philotas. — Ad bellum spectabant Spartæ leges. — O Deus, ad homines tuum Filium misisti. — Ad peccatum nos dæmon assidue impellit. — Necessitas vincendi Carthaginienses impulit Romanos ad instruendam clas-

sem. — Epaminondas musicam edoctus est. — Ad omnes cives spectat patriæ salus.

Thème 34.

131-132. — Ad æternam infelicitatem ducit peccatum. — Nihil summum sacerdotem Heli celavit puer Samuel. — Ad pacem Judæos Titus nequiquam invitavit. — Jesus Christus, via nostra, vitæ viam christianos docet. — Crux nos ad æternam ducet gloriam. — Judæ perfidum consilium Jesus Christus apostolos celaverat. — Ad vivendum sobrie nos hortatur apostolus. — Sanctus Paulus Romanis epistolas scripsit. — Ad parentes sæpe attinent liberorum delicta. — Ad poenitentiam nos invitat longa Dei patientia. — Sublimes veritates nos Deus edocuit, at nos plura celavit mysteria. — Adolescentes, ad scelus vos ducet desidia. — Ad ferendam crucem nos Jesus Christus hortatur. — Ad Romanos munera misit rex Pyrrhus. — Non ad justos, sed ad impios et scelestos, ait sanctus Paulus, spectant legis minæ. — Abigail, Nabal's uxor, ad Davidem tulit cibaria. — Ad teterrimam prodicionem avaritia Judam impulit. — Mortis nostræ horam nos celavit Deus. — Ad imperatorem Theodosium sanctum episcopum Flavianum miserunt Antiocheni. — Ad nos minime spectant aliorum negotia : ad nos autem spectat animæ nostræ salus. — S. Symphoriani mater ipsa filium ad martyrium incitabat. — Jesus Christus veritatem Judæos non celabat : docebat omnes viam salutis. — Plinius agnoscens innocentiam christianorum imperatori Trajano epistolam scripsit.

Thème 35.

128-132. — O Deus, nostros labores coronando, tua coronas dona. — Visum cæcus recuperavit et Jesum secutus est. — Democritus ridere non desistebat, nec flere Heraclitus. — Sancto Laurentio Justiniano quidam dicebat : Te manet gloriæ corona. Hæc corona, respondit

ille, firmos et fortes viros, non autem ignavos manet. — Deo et divitiis servire non possumus. — Crucifixus est Jesus interque duos latrones expiravit, huic tristi spectaculo aderant Maria et Joannes. — Gladius suspensus capiti Damoclis imminebat. — Innocentes vindicat Deus : id castæ Susannæ contigit. — Augusto placuit Liviæ consilium. — Cæco nato minati sunt Pharisæi eique irati sunt. — Sancto Petro nec argentum nec aurum erat ; sed ei erat claudos sanandi potestas. — Josepho Jacobi adventus magno gaudio fuit. — Ad magna prælia, non autem ad mundi gaudia ; ad laborem, non autem ad quietem et desidiam vocat nos Jesus Christus. — Justorum preces gratias peccatoribus impetrant. — Sanctum Thomam, Ecclesiæ doctorem, Albertus Magnus Theologiam edocuit. — Pecuniam retulit Judas, dixitque sacerdotum principibus : Innocentem tradidi sanguinem. — Responderunt impii isti : Hoc ad te, non autem ad nos pertinet. — Adolescentes, vos hortor ad sustinendum Jesu Christi jugum. — Præsens tempus nobis est fastidio, præteritum desiderio.

Thème 36.

128-132. — Ecclesiam nunquam deseret Jesus Christus, nec unquam Jesum Christum Ecclesia. — Humiles gloria splendida, superbos autem horrenda manet confusio. — Lelium et Scipionem delectabant puerorum ludi. — Sancti apostoli, famem, sitim, carcerem et opprobria vos patimini ; sed throni splendidi vos manent. — Medicæ arti studuerat sanctus Lucas, evangelista et sancti Pauli discipulus. — Davidi respondit Jonathæ filius : Ignosce mihi, domine, servus meus mihi obedire noluit. — Balthasaro impio, Babylonis regi, imminebat mors improvisa. — Lecto se componunt multi nec surgunt : Holopherni hoc evenit. — Machabæis iratus est superbus Antiochus. — Goliatho erant gladius, lancea et clypeus ; Davidi solummodo funda et baculus. — Jesum

Christum tandem invenerunt Maria et Joseph: id eis magno fuit gaudio. — Tremebat Rebecca filio suo Jacobo cui mortem Esaus minatus erat. — Regem Antiochum impulit Annibal ad bellum Romanis inferendum. — Juvenum romanorum propositum Porsennam regem laud celayit Mucius Scevola. — Sancti Bernardi fratrum natu maximus natu minimo dixit: Ad te solum pertinet tota nostra hereditas; tibi nos hanc derelinquimus. At ille eis respondit: Vos caelum eligitis, mihi autem terram relinquitis, impar est partitio. — Salomonem hortatus est David ad Dei legem fideliter observandam. — Dionysius Tyrannus, factus Iudi magister, pueros litterarum elementa edocebat.

Thème 37.

128-132. — Dei gloriam semper quæramus, nosque animi pacem inveniemus. — Homines et angelos fugit dies ultima. — Muscas captare juvabat imperatorem Domitianum. — Salomon sceptris et coronis sapientiam anteponebat. — Nabali, Abigailis conjugii, iratus est David. — Crucis supplicium sancto Ludovico minati sunt Saraceni. — Virgilium Horatiumque aestimabat Mæcenas et illis favebat. — Sanctus Lucas, medicus et evangelista, sanctum Paulum, gentium apostolum, assidue comitatus est. — Non quidem Deum cœli et terræ creatorem, at Deum generis humani salvatorem decebat præsepium. — Immundis spiritibus Jesus minabatur, illique fugiebant. — Gedeoni erant trecenti milites, ac cuique militi lampas erat et tuba. — Darius, Persarum rex, vitæ Danielis amici sui metuebat. — Magno fuit visus stellæ gaudio magis. — Goliathum occidit David; hanc illi victoriam mulieres gratulatæ sunt. — Gabrielem angelum misit Deus non ad reges aut terræ principes, sed ad humilem virginem, opificis uxorem. — Ad cupiditatum amaritudines trahunt mundi voluptates; Jesu Christi crux ad cordis pacem et innocentiae delicias ducit. — Ad averten-

dam Dei iram homines invitabat Noemus. — Dolum juvenes Spartiatæ docebantur. — Ad Deum spectabant Israelitarum bella. — Philippus, Macedoniae rex et Alexandri pater, ad Aristotelem, celeberrimum rhetorem, epistolas scripsit. — Divites, Jesus Christus vos ad amicos vobis conciliandos invitat.

Thème 38.

133. — Divitiis abundabat Cresus, rex Lydorum. — Pane homines, herbis vero animalia vescuntur. — Sub Augusto imperatore, pace fruebatur orbis universus. — Mariam, Jesu Christi genitricem, Deus omni cumulavit gratia. — Summi sacerdotis vestitu Aaronem Moyses exiit. — Regi præcipue sapientibus fidisque amicis opus est. — Samsonis matri vino interdixerat Domini angelus. — Aliquando vermibus corpus nostrum scatebit. — Ægyptios nec non et animalia culicibus operuit Dominus. — Homini Dei auxilio opus est. — Omnibus bonis abundat divites; pauperes autem omni re carent. — Palatii aditu adulatoribus Trajanus imperator interdixerat. — Trium Curiatorum spoliis gloriabatur Horatius. — Prudentibus consiliariis carebat Valentinus imperator. — Stylo ad scribendum veteres utebantur. — Terræ opus est pluvia et calore. — Porcina carne abstinuit senex Eleazarus. — Rebellibus angelis Deus cœlo interdixit. — Samsonis parentibus apparuit Domini angelus, illisque dixit: « Vino omnique immundo cibo abstinebit vester filius. » — Urbe Hierosolyma potitus est Titus imperator. — Pythagoras suis discipulis fabis interdixit. — Græci ædificaverunt equum ligneum et eum militibus armatis impleverunt. — Germania et Gallia rivis et annibus abundant.

Thème 39.

133. — Oleo vasculum implevit Samuel propheta, Saulque regem consecravit. — Davidi victoria non gavi-

sus est Saul. — Militibus ducis prudentia et duci militum virtute opus est. — Vermibus scatebat Antiochi corpus. — Spartiatis auro et argento Lycurgus interdixerat. — Moyses Ægyptiorum domos ranis implevit. — Nobis perpetuo opus est Jesu Christi gratia. — Cineas dixit Pyrrho : O rex, jam nunc quiete frueri. — Urbe Tyro potitus est Alexander. — Summi Sacerdotis vestibus Eleazarum Aaronis filium Moyses induit. — Crucis discipulis Deus profanis deliciis interdicit. — Carthaginis excidio gaudebant Romani. — Deus horribili plaga totum sancti viri Jobi corpus percussit. — Adolescentibus vir sapiens interdicit mendacio. — Adventu Jacobi rex Pharaon omnesque aulici gavisi sunt. — David gladio Goliathi utebatur. — Cor apostolorum fervido studio replevit Sanctus Spiritus. — Deo dicebat rex Salomon : Domine, mihi magna opus est sapientia. — Patres et matres, vestris liberis juvenum corruptorum societate debetis interdiceri. — Samsonis captivitate gaudebant Philistæi. — Nobis magis opus est sapientia quam nummis.

Thème 40.

133-134. — A diabolo tentatus fuit Jesus Christus. Fluctibus operiebatur navicula; Jesus autem dormiebat. Senum monitum Roboamo minime probatum fuit. — Cicero vigilis ac strenui consulis muneribus fungebatur. — Mundo linteo Joseph Jesu corpus involvit. — Anna Samuelis mater fuit primum mœrore confecta; deinde autem gaudio perfusa est. — Cunctis senatoribus probata est Gamalielis sententia. — Jesus dixit Pharisæis : Ægris, non autem sanis opus est medico. — Decem plagis insolitis percussi sunt Ægyptii. — Summi Sacerdotis Heli filiorum agendi ratio neque patri neque Israëlitis probabatur. — Ulceribus et tumoribus operi sunt homines simul et animalia. — Jesu Christi verè discipulos honore et gloria Deus cumulabit. — A crudeli Romulo occisus fuit Remus. — Non cunctis Romanis

probata est Manlii Torquati severitas. — Non nisi post laborem et prælia quiete et gloria fruemur. — Moysi et Aaroni terra promissa Deus interdixit. — Horrificæ peste percussæ sunt bestiæ. — Liberis diligendi ac colendi sunt parentes. — Punicis duce opus erat perito. — Vas lacte implevit Jahel, idque Sisaræ obtulit. — Syracusæ diu ingenio Archimedis defensæ sunt.

Thème 41.

133-134. — A Samsone primum victi sunt Philistæi, at Samson postea a Dalila proditus fuit et a Philistæis comprehensus. — Horrenda grandine devastati sunt Ægyptiorum campi. — Nos Dei patientia abutimur. — Deo et hominibus probabatur juvenis Samuelis agendi ratio. — Primum a Deo (ou Deo) dilectus fuit Salomon, at deinde ab externis mulieribus depravatus est. — Amnonem interfecerunt Absalonis præfecti : tunc Absaloni David regiæ aditu interdixit. — Vir sanctus Job horribili plaga affectus est. — A Tito obsessa est urbs Jerusalem. — Dei et Ecclesiæ mandata omnibus christianis fideliter observanda sunt. — Pauperibus divitum auxilio, divitibus autem pauperum opera opus est. — Ærumnis confecti horrendaque fame pressi sunt Judæi. — Alapis contusa sputisque fœdata (ou conspurcata) est Jesu facies. — Absaloni omnibusque senioribus probatum fuerat consilium Achitophelis ; contrarium fuit Chusai consilium cunctisque potius visum est. — A senatoribus, a sacerdotum principibus legisque doctoribus reiectus fuit hominis Filius. — Peccaverunt Adamus et Eva, tunc illis Deus terrestri paradiso interdixit. — Omnibus juvenibus fugienda est otiositas. — Floribus, herbis, arboribus, messibusque vestita est terra. — Sors urbis Trojæ vobis nota est.

Thème 42.

135-136. — Ephesii a Sancto Paulo, gentium apostolo, epistolam acceperunt. — Ex Jacobi, patris sui, adventu

magnum gaudium cepit Josephus. — Ab aeterna morte hominem liberabit eleemosyna. — De Catilinæ conjuratione monitus est Cicero. — Destructa est urbs Hierosolyma; id apostolos Jesus monuerat. — Ab Abrahamo Lothum sejunxerunt famulorum rixæ. — Ex Cicerone atrociam Catilinæ consilia Roma audivit. — Ex fonte aquam hauserat Rebecca, illamque Eliezeri Abrahami ministro obtulit. — A servitute Pharaonis Hebræos Moses liberavit. — De Epaminondæ consilio admonitus est Agesilaus. — Jesus Christus sæpe de regno Dei cum apostolis loquebatur. — A Deo rex Salomón singularem obtinuit sapientiam. — Job non querebatur de suis doloribus, sed de injustis amicorum suorum accusationibus amare querebatur. — Jesus de monte Thabor cum suis tribus præcipuis apostolis Petro, Jacobo et Joanne descendit. — Mortuus est puer; id ex servorum vultu et sermonibus David cognovit. — De sancti Joannis Chrysostomi reditu plebs Constantinopolitana admonita est. — Sancti Augustini, filii sui, salutem a Deo assidue petebat sancta Monica. — Christianus e religione consolationes haurit, minime de sua sorte queritur, sapienter utitur bonis quæ a Deo accepit. — Timor pœnæ a scelere permultos deterruit.

Thème 43.

135-136. — Ex fructibus arborem cognoscimus. — Filius homines judicandi potestatem a Patre accepit. — A Deo sapientiam expetivit Salomon. — Jesus Christus ab impio justum aliquando sejunget. — A peccati servitute liberat nos Jesu Christi gratia. — De Alexandri adventu Darii mater et conjux admonitæ sunt. — Apostolis dixit Jesus Christus: Unum ego vos moneo: unus ex vobis me prodet. — Loquamur cum Deo de peccatis nostris, de malis nostris ne queramur. — Anna sterilis a Deo petivit filium, et Samuelem prophetam, tres alios filios duasque filias a Domino obtinuit. — Ab inferni pœnis nos Jesus Christus liberavit. — De Bessi perfidia

Darium Patron monuerat. — Ex Alexandri morte Sisygambis acrem concepit dolorem. — Miser discipule, querere de tua negligentia, non autem de magistris tuis. — Non audierat Parmenio de morte Philotæ. — Abrahami familiam a cæteris populis Deus discrevit. — Ex senum testimonio Susannæ innocentiam Daniel cognovit. — Angelus Gabriel de cælo descendit et Mariæ nuntiavit mysterium Incarnationis Dei Filii. — Pygmalion vescebatur fructibus quos ex arboribus horti sui collegerat. — Audivimus a patribus nostris multa quæ ipsi audierunt a patribus et avis suis. — Adolescentes maximum fructum ex suis studiis recipiunt.

Thème 44.

135-136. — Ex Ammonis flagitio et nece acerrimum dolorem concepit David. — Infandum scelus commiserant Jacobi filii: id a Josepho Jacob audivit. — O divine Infans Jesu, a mentis cæcitate nos libera. — De Saulis consilio Davidem monuit Jonathas. — Epistolam a Sancto Paulo de suo servo Onesimo fugitivo accepit Philemon. — Obiit Darii uxor; id a servo audivit infelix ille princeps. — Ab Esau Jacobum semovit Rebecca. — Domine a cupiditatum nostrarum tyrannide nos libera. — Regina Sabæ audivit de sapientia Salomonis, et ad eum invisendum venit. — Jesus Christus sæpe de Judæorum incredulitate querebatur. — Acrem ex Jesu Christi nece dolorem ceperant Apostoli; summam deinde ex Salvatoris resurrectione cepere lætitiâ. — Instanter petamus a Deo gratiam, et certo eam ab hoc optimo patre impetramus. — Alexander de suo curru descendit et reverenter familiam Darii recepit. — Aristides, injuste in exilium ejectus, numquam de suis civibus conquestus est. — Sapiens consilium petit a prudentioribus, illum juvat succurrere iis quibus opus est auxilio, et ex hac agendi ratione existimationem bene meritam percipit. — Fur quidam lucernam suam e lampade sanctuarii accendit.

Thème 45.

135-136. — A Juda triginta denarios accipere noluerunt sacerdotum principes. — Zenonis disputationibus interdiu aderat Cleanthes, noctuque e puteo aquam hauriebat. — Resurrexit Jesus Christus; id ab angelo sancte mulieres audierunt. — Ecclesiam devastabunt haereses; nos sanctus Paulus id monuit. — Deus Alexandri mentem ab obsidenda urbis Hierosolymae consilio avertit. — Unus ex Josephi ministris de furto scyphi domini sui questus est. — Quisque de iis quae amat loquitur: homo spiritualis de caelestibus, carnalis vero de terrenis. — Aman pendens e patibulo quod Mardocheo paraverat, odium suum in Iudaeos luit. — A Deo nos omnia accepimus. — Ex Jesu pueri absentia acrem dolorem conceperunt Maria et Joseph. — Onesimi veniam a Philemone sanctus Paulus impetravit. — Infans Jesu, a Satanae imperio nos libera. — Flores arborum nos de veris reditu admonent. — Discipuli Emmai inter se de Passione Jesu Christi loquebantur. — Jesus moriens in cruce: de contumeliis inimicorum suorum non questus est. — Diocletianus, postquam de solio descendit, culturae leguminum se dedit. — Auferte ex vita humana amicitiam, ex ea omnem leporem aufertis. — Victor iratus natos de brachiis matrum avellebat. — Luna a sole lumen accipit.

Thème 46.

135-136. — Ex opere artificem cognoscimus. — Joseph a Pilato Jesu corpus audacter petiit. — De Filii hominis adventu terrifica signa nos admonebunt. — Pyrrhum veneno necare volebat perfidus medicus; id a Fabricio rex audivit. — Jesus Christus e cruce pendens matrem suam divinam suo discipulo commisit. — Primum ex oculo nostro trabem extrahamus, deinde e fratribus nostri oculo extrahemus paleam. — Zachaeus de sycomoro descendit, et suscepit Dominum. — Redibit

Filius hominis: id apostolos angeli monuerunt. — Ex Africani Scipionis reditu magnum cepit gaudium Paulus Aemilius. — Discipuli parabolarum sensum a Jesu petebant. — De fugiendis peccati occasionibus nos admonuit Dominus. — Moyses descendens de monte Sina, tabulas legis gerebat. — Sabbato sancto omnes lampades e lumine cerei paschalis accenduntur. — Non licet queri de parentibus etiam injustis. — De Philistaeorum adventu Samsonem infida Dalila monuit. — Quidam philosophus emit e sutore soleas. — Eripito pugionem e manibus istius scelesti. — Aristoteles a Platone de multis dissentiebat. — Solon Athenienses de insidiis Pisistrati certiores fecerat, illosque de iis vitandis monuerat, sed frustra.

Thème 47.

137. — Josephi diu oblitus est pincernarum praefectus. — Furti insimulati sunt fratres Josephi. — Dictaturae Syllam tæduit. — Alexander ipse misertus est Darii a perfido Besso trucidati. — Audite praecipua senum, hoc vestra refert, juvenes. — Dei solius est creare. — Castae Susannae falso accusatae non oblitus est Dominus. — Pauperum misereamur, et nostri Deus miserebitur. — Adami et Evae intererat Dei mandato obedire. — Socratem impietatis insimulaverunt Anytus et Melitus. — Dei solius est renes et corda scrutari. — O Deus, nostrorum obliviscere scelerum et miserere nostri. Est regis regere; regem tueri subditorum est. — Senum interest praebere juvenibus exempla virtutum. — Juliae flagitiorum imperatorem Augustum puduit. — Annae, Samuelis matris, misertus est Deus. — Exclamaverunt decem viri lepra affecti: « Jesu, Domine noster, miserere nostri. » — Duos iniquos iudices mendacii arguit Daniel. — Interost ad felicitatem puerorum obedire parentibus. — Petre, tu Magistrum tuum ejuras; ignaviae tuae mox te poenitebit. — Homines recte facta oblivisci possunt, sed Deus eorum meminit.

Thème 48.

137-138. — Lazari non misertus est dives, divitis minime misereri voluit Abrahamus. — Heli summi sacerdotis filii abominandorum scelerum insimulati ac convicti fuere. — Æsopus furti et sacrilegii accusatus est. — Sanctum Petrum cruci affigi jusserunt iudices. — Exteris gentibus Israelitas Deus tradebat: tunc incipiebat illos pœnitere. — Nostra refert non abuti tempore præsentis. — Ad valetudinem juvenum interest vivere in innocentia. — Nostrum est Dei potentiam celebrare. — Gaudeamus, nostri erunt Jesu Christi thesauri. — Neronis scelerum haud oblitus erant Romani; istius imperatoris minime miserti sunt. — Proditionis convicti et capite damnati sunt Bruti filii. — Sanctum Stephanum lapidibus obrui jusserunt Judæi. — Faustinae uxoris suae flagitiorum debuisset (ou debuerat) Marcum Aurelium pudere. — Regum interest uti ministris fidelibus. — Tua referebat Darii. — Ad Suzannæ innocentiam referebat. — Domini est imperare, mortales, vestrum est obedire. — Dominus recordatus est patrum nostrorum et nostri misertus est.

Thème 49.

137-138. — Magistri est docere, discipulorum vero auscultare. — O Deus, tui nos omnino sumus. — Retulisset Caini non occidere fratrem suum Abelem. — Phocionem cicutam haurire jusserunt Athenienses. — Caeci duo Jesum secuti sunt clamantes: « Davidis filii, miserere nostri. » — Imperator Theodosius urbis Antiochiæ misertus est. — Domine, tui sunt cœli, et dono tuæ bonitatis nostra est terra. — Tua interest sine mora proficisci. — Tua interfuisset, Coriolane, subvenire patriæ, non autem in eam dimicare. — Josue, Moysis successor, Gabaonitarum misertus est. — Terrestrem paradisum linquere Adamus et Eva jussi sunt. — Aderit mors; tunc scelerum nostrorum incipiet nos pœnitere. — Pauperibus

opitulemur, nostrumque erit cælum. — Dæmonis est ad peccatum allicere; nostrum autem est tentationi resistere; at Dei est nobis victoriam dare. — Cainus, Abelis interfector, perpetuo vagari jussus est. — Blasphemie Jesus Christus insimulatus est, et ad crucem damnatus. — Ægyptii Israelitas persequuntur, forsau illos pœnitebit. — Ad felicitatem omnium civium tueri patriam interest.

Thème 50.

137-138. — Sapricius, induratus sacerdos, Nicephori misereri noluit. — Vestra retulisset Cyri et Artaxerxis, in concordiam redire. — Ad tranquillitatem civium interest. — Ad molam damnatus est Samson. — Jesum Christum legem infringere arguebant Pharisæi. — Nos peccavimus; nos pati et mori jussit Deus. — Infortunate Dariæ, adventat Alexander; mox tuum non erit regnum Persarum. — Dei est percutere et sanare; meum est peccatoris (ou qui peccator sum), mala morbosque accipere. — Regis Salomonis intererat idola non colere. — Ministri Domini, vestra nostraque refert. — Ad agrorum ubertatem refert. — Jesu verbi recordatus est Petrus, exiit et culpam amare deslevit. — Ad carcerem damnatus est sanctus Paulus. — Romanum vivum cremari, puerumque Barulam obruncari jussit iudex Asclepiades. — Venationis Esauum nunquam tædebat. — Hebræi, dimicabit Deus, vestraque erit victoria. — Nostrum est ostium pulsare, Dei est aperire. — Adolescentes, vestra interest studere. — Cliti cædis Alexandrum pœnituit, manebat occultus in tabernaculo, nam illum suæ agendi rationis pudebat.

Thème 51.

137-138. — Roboami filii Salomonis retulisset senum parere consilio. — Vestra, Syllæ et Marii referebat. — Ad exercitus disciplinam refert. — Ninivitarum Dominus misertus est. — Crudelis Nero, tuæ feritatis debebat te

puerum. — Mea sunt, ait Dominus, patris et filii animæ. — Meum est postulare et inquirere, at Dei est dare. — Sævitiæ Caligulæ et Nero merito insimulabantur. — Amanum ad patibulum alligari jussit rex Assuerus. — Injuriarum Cæsar libenter obliviscatur. — Hebræorum parvulorum misertæ sunt Ægyptiæ obstetrices. — Quemdam innocentem scelus commisisse duo iudices iniqui arguerant; lapidibus obrui jussi sunt. — O Deus, misericordiarum tuarum antiquarum memento. — Vestra retulisset Carthaginiensium componere cum Romanis. — Regis Saulis intererat parere Dei mandatis. — Ad legislatorum et magistratum prudentiam interest. — Tuum erat, Fabi, imperare, tuum erat, Minuci, obtemperare. — Dei gratiam flagitemus, nostraque erit victoria. — Sanctum virum Job vitæ tædebat. — Moysis miserta est filia Pharaonis regis. — Tuum erat, Pilate, insontem dimittere. — O Jesu, tu meus es; ego tuus sim nunc et in perpetuum. — Jesu Christi solius est aperire et claudere. — Non mea unius interest, aiebat Cicero, servare rempublicam.

Thème 52.

137-138. — Rebelles angeli, vestra retulisset Filium Dei adorare. — Cæsar Pompeique intererat. — Ad agrorum culturam curamque pecorum interest. — Tuum erat Danielis (ou Daniel) Susannæ innocentiam demonstrare. — Avare, thesauros tu abscondis; advolat mors, mox tui jam non erunt. — Filii Dei est de vivis et mortuis sententiam ferre; nostrum est severum hunc Judicem formidare et mitigare. — Exilio damnatus est Sanctus Joannes Chrysostomus. — Superbum Nabuchodonosorem herbas cum animalibus pascere jussit Deus. — Dei nostri verborum meminerimus. — Sisygambis Alexandri benefactorum nunquam oblita est. — Philippi regis Macedoniae intererat filio suo Alexandro bonum præceptorem eligere. — Tua refert, discipule, magistro tuo auscultare. — Ad gloriam Alexandri retulisset iram suam

moderari. — Nabuchodonosor, arroganter dicis: « Mea est Babylon, urbs illa opulenta etsplendida, » at mox tua jam non erit. — Proponit homo, sed Dei est disponere. — Apostolis dixit Jesus: « Non est vestrum scire tempora et momenta soli Deo reposita. » — Tempus utiliter impendamus; jam nostrum non est tempus præteritum. — Supervenit diluvium: tunc incepit incredulos pœnitere. — Ignarorum est velle semper loqui.

Thème 53.

133-138. — Divitiis redundabat Xerxes, at fidis amicis carebat rex ille potens et locuples. — Dixit Sion: « Mei Dominus oblitus est: » illi respondit Dominus: « Tui ego nunquam obliviscar. » — A rege Pharaone abeundi licentiam tandem obtinuerunt Hebræi. — Ex Absalonis morte David acutissimum concepit dolorem. — A Philistæorum tyrannide Israelitas Samson liberavit. — De Judæ prodicione apostolos Jesus Christus tandem admonuit. — Arsenium occidisse argutus fuit sanctus Athanasius; huncque ab urbe Alexandria discedere jusserunt Ariani. — Fuit Jesus Christus a Juda proditus ac venditus, ejuratus a sancto Petro atque ab omnibus apostolis derelictus. — De fine ultimo cogitemus et non peccabimus; Spiritus Sanctus nos hoc admonuit. — Hebræos ingratos et rebelles manna pertasum est; christianos non debet Eucharistiæ tædere. — Caligulæ et Neronis retulisset odium populi romani non incurere. — Ad gloriam Theodosii imperatoris romani intererat non jubere cædem Thessalonicensium. — Dei solius est somnia interpretari. — Nostrum est poscere intellectum. — Alexandro dixerunt Scythæ: « Nostra est, non tua, ista regio. » — Prudentibus consiliariis amicisque fidelibus Valentiniano opus erat. — Joanni Baptistæ, Zachariæ filio, vino et sicera Domini Angelus interdixerat. — Vos audistis de ultima obsidione Lutetiæ et de fame quam passi sunt celebris illius urbis incolæ.

puere. — Mea sunt, ait Dominus, patris et filii animæ. — Meum est postulare et inquirere, at Dei est dare. — Sævitiæ Caligulæ et Nero merito insimulabantur. — Amanum ad patibulum alligari jussit rex Assuerus. — Injuriarum Cæsar libenter obliscebatur. — Hebræorum parvulorum misertæ sunt Ægyptiæ obstetrices. — Quemdam innocentem scelus commisisse duo iudices iniqui arguerant; lapidibus obrui jussi sunt. — O Deus, misericordiarum tuarum antiquarum memento. — Vestra retulisset Carthaginiensium componere cum Romanis. — Regis Saulis intererat parere Dei mandatis. — Ad legislatorum et magistratum prudentiam interest. — Tuum erat, Fabi, imperare, tuum erat, Minuci, obtemperare. — Dei gratiam flagitemus, nostraque erit victoria. — Sanctum virum Job vitæ tedebat. — Moysis miserta est filia Pharaonis regis. — Tuum erat, Pilate, insontem dimittere. — O Jesu, tu meus es; ego tuus sim nunc et in perpetuum. — Jesu Christi solius est aperire et claudere. — Non mea unius interest, aiebat Cicero, servare rempublicam.

Thème 52.

137-138. — Rebelles angeli, vestra retulisset Filium Dei adorare. — Cæsaris Pompeiique intererat. — Ad agrorum culturam curamque pecorum interest. — Tuum erat Danielis (ou Daniel) Susannæ innocentiam demonstrare. — Avare, thesauros tu abscondis; advolat mors, mox tui jam non erant. — Filii Dei est de vivis et mortuis sententiam ferre; nostrum est severum hunc Judicem formidare et mitigare. — Exilio damnatus est Sanctus Joannes Chrysostomus. — Superbum Nabuchodonosorem herbas cum animalibus pascere jussit Deus. — Dei nostri verborum meminerimus. — Sisygambis Alexandri benefactorum nunquam oblita est. — Philippi regis Macedoniae intererat filio suo Alexandro bonum præceptorem eligere. — Tua refert, discipule, magistro tuo auscultare. — Ad gloriam Alexandri retulisset iram suam

moderari. — Nabuchodonosor, arroganter dicis: « Mea est Babylon, urbs illa opulenta etsplendida, » at mox tua jam non erit. — Proponit homo, sed Dei est disponere. — Apostolis dixit Jesus: « Non est vestrum scire tempora et momenta soli Deo reposita. » — Tempus utiliter impendamus; jam nostrum non est tempus præteritum. — Supervenit diluvium: tunc incepit incredulos pœnitere. — Ignarorum est velle semper loqui.

Thème 53.

133-138. — Divitiis redundabat Xerxes, at fidis amicis carebat rex ille potens et locuples. — Dixit Sion: « Mei Dominus oblitus est: » illi respondit Dominus: « Tui ego nunquam obliviscar. » — A rege Pharaone abeundi licentiam tandem obtinuerunt Hebræi. — Ex Absalonis morte David acutissimum concepit dolorem. — A Philistæorum tyrannide Israelitas Samson liberavit. — De Judæ prodicione apostolos Jesus Christus tandem admonuit. — Arsenium occidisse argutus fuit sanctus Athanasius; huncque ab urbe Alexandria discedere jusserunt Ariani. — Fuit Jesus Christus a Juda proditus ac venditus, ejuratus a sancto Petro atque ab omnibus apostolis derelictus. — De fine ultimo cogitemus et non peccabimus; Spiritus Sanctus nos hoc admonuit. — Hebræos ingratos et rebelles manna pertasum est; christianos non debet Eucharistiæ tædere. — Caligulæ et Neronis retulisset odium populi romani non incurere. — Ad gloriam Theodosii imperatoris romani intererat non jubere cædem Thessalonicensium. — Dei solius est somnia interpretari. — Nostrum est poscere intellectum. — Alexandro dixerunt Scythæ: « Nostra est, non tua, ista regio. » — Prudentibus consiliariis amicisque fidelibus Valentiniano opus erat. — Joanni Baptistæ, Zachariæ filio, vino et sicera Domini Angelus interdixerat. — Vos audistis de ultima obsidione Lutetiæ et de fame quam passi sunt celebris illius urbis incolæ.

Thème 54.

Romanorum patientia abutebatur Catilina. — Hominum Deus miseretur; homines Dei beneficiorum saepe obliviscuntur. — Demones ejiciendi morbosque depellendi potestatem a Jesu Christo apostoli acceperunt. — Victi sunt Israelitae et arca capta est: id Heli, summus sacerdos, e milite audivit. — Venient angeli malosque a justis separabunt. — Gloria et divitiis Salomonem cummulavit Dominus. — Irridens dicebat Hanno: « Victorias reportat Annibal, Annibali tamen copiis semper opus est; Annibali semper opus est pecunia. — Saturninus, plebis tribunus, aqua et igni Metello interdixit. — Incantamenti sanctus Athanasius, Alexandriae episcopus insimulabatur. — Flammis aeternis devorabuntur impii. — Quis ex vobis non audivit de pugna Cannensi et de victoria ab Annibale relata? — Ciceroni vigilantissimo consuli comperta erant Catilinae consilia. — Juda, tu hominis Filium tradis; istius perfidiae mox te poenitebit. — Christiani, mea vestraque refert servire Deo. — Ad felicitatem Darii, regis Persarum, intererat non pugnare adversus Alexandrum, Macedoniae regem. — Vestrum erat, principes sacerdotum, oculos aperire et Jesu Christi agnoscere innocentiam. — Spongiam aceto implevit unus ex militibus, illamque Jesu Christo obtulit. — Andromacha perpetuo loquebatur de suo conjugate Hectore ab Achille occiso. — Jesus, postquam descendit de monte, leprosum mundavit. — Adolescentes de malis societatibus fugiendis admonemus.

Thème 55.

133-138. — Vino semper abstinuit sanctus Joannes Baptista, locustisque ac melle silvestri vescebatur. — Frustra clamat dives: « Abrahamae pater, miserere mei », istius hominis inhumanitatis Abrahamus nunquam obliviscetur. — Largam pluviam a Deo obtinuit Elias propheta. — Ex filii sui Coriolani victoriis summum capie-

bat gaudium Veturia. — A Jesu Christo veram doctrinam audire apostoli: nos ab episcopis, apostolorum successoribus, eam audivimus. — A diaboli filii Dei filios discernunt fides, spes et charitas. — Jesum Deus Pater gloria et honore coronavit. — De conjuratione Titi ac Tiberii, Bruti filiorum, nonnullorumque aliorum juvenum Romanorum consules servus quidam admonuit. — Hypocrosis necnon et superstitionis sanctam Genovesam insimulare ausi sunt Parisii. — Tarquiniis favisse convicti sunt Bruti filii, illosque Brutus ipse mori jussit. — Deliciarum torrente inebriabuntur sancti. — Judaeos olim poenitere incipiet, et Jesu Christi necis amare illos poenitebit. — O Luther, tua referebat non aggredi sanctam Ecclesiam, matrem tuam. — Vestrum est, pastores, serere et irrigare; nostrum est semen accipere, at Dei est incrementum dare. — Solent senes benigne de praeterito tempore loqui, et queri de praesenti. — Peccavimus; cogitemus de agenda poenitentia. — Pueri, hoc unum vos monemus: Bonorum sequimini discipulorum exempla.

Thème 56.

133-138. — Cum Jesu Christo sancti quiete aeterna fruuntur. — A sacerdotum principibus et a senatoribus ingentem pecuniam milites receperunt. — Ex utriusque mulieris responso veram pueri matrem Salomon cognovit. — A praeteritis, praesentibus et futuris malis nos Deus liberet. — Magdalene cor ardenti amore impleverat Deus. — Stupenda patrabat prodigia antichristus; id nos Jesus Christus monuit. — Ad ignem damnatus fuit sanctus Polycarpus. — Legem non observasse duae mulieres accusatae sunt; illas agi praecipites jussit rex Antiochus. — Exclamavit quaedam mulier: Domine, Davidis filii, mei miserere; a demone crudeliter mea torquetur filia. — Bellum adversus Romanos Hannoni, Annibalis inimico, minime probabatur. — Judaeorum intererat non crucifigere Jesum Christum. — Ad felicitatem juvenum

interest senum bona consilia sequi. — Dixerunt vineæ cultores : Heredem occidamus, nostra erit hereditas. — Darii diademate et toga perfidum Bessum Dataphernes Cathenesque spoliaverunt. — Divino lumine circumfusi, summoque terrore correpti sunt pastores. — Alcinoüs nunquam audierat de infortuniis Ulyssi, et ideo benigne auscultabat illi principi de rigore fortunæ querenti. — Sacerdotum principes Jesum exspirantem irridebant, de coque dicebant : Descendat nunc de cruce, nos eum Filium Dei agnoscemus. — Helvetii de adventu Cæsaris moniti sunt.

Thème 57.

139. — In cælo habitat Dominus. — Sanctus Vincen-
tius a Paulo apud medicum aliquandiu, et deinde apud
christianæ religionis desertorem habitavit. — Multas ur-
bes inclitas in Hispania condidit imperator Augustus. —
Pompeius a Cæsare victus est in pugna Pharsalica. — In
Burgundia natus est sanctus Bernardus. — In Italia diu
pugnavit Annibal. — Apud Simonem leprosum Jesus
cibum sumpsit. — Sanctus Thomas in Indiis evangeli-
zavit. — Doeg regi Sauli dixit : Davidem apud summum
sacerdotem vidi. — In Hispania natus est sanctus Domini-
cus, qui in Gallia et præsertim in Occitania fidem prædi-
cavit. — In Anglia olim habitavi. — Crocodilus diem in
terra et noctem in aqua transit.

140. — Augustus Tiberium Drusumque in Gallias
misit. — Oppressi viri ad Davidem ibant. — Iis qui oppri-
muntur onere peccatorum ait Jesus Christus : Venite
ad me, et ego vos allevabo. — Sanctus Patiens, Lugdu-
nensis episcopus, in Provinciam et in Arverniam fru-
mentum misit. — Ad imperatorem Valentinianum ivit
sanctus Germanus, et ab eo petivit gratiam quam impe-
travit. — Dixit juvenis prodigus : Ego surgam et ibo ad
patrem meum. — In Mesopotamiam Abrahamus Eliezerem
misit. — Omnes vos sitientes, ad aquas properate. — Ad

Caipham, summum sacerdotem, milites Jesum duxe-
runt. — Surrexit Petrus et ad sepulcrum cucurrit.

Thème 58.

141. — Attila ex Germania in Gallias processit, urbes-
que multas deprædatus est. — Ab Anna ad Caipham
summum sacerdotem missus est Jesus. — A venando (ou
a venatione) Esau redibat. — Ex Hispania in Galliam
transiit sanctus Dominicus. — Jesus a Caipha ad Pila-
tum ductus est. — Sanctus Paulus ex Phrygia iter in
Galatiæ regionem fecit. — A persequendis Persis Ale-
xander redibat. — Sanctus Gerardus a venatione rediens
conspexit sacellum diuque oravit. — A Pilato ad Hero-
dem Jesum Judæi duxerunt. — Redibat Ruth a colligen-
dis spicis. — Sanctus Paulus ex Mysia in Bithyniam vo-
lebat transire; sed Jesu spiritus id ei non permisit. —
Jesus ab Herode ad Pilatum ductus fuit. — Magdlena a
sepulcro rediens Jesu Christi resurrectionem apostolis
nuntiavit. — Judas ex cœnaculo exivit et adiit principes
sacerdotum.

142. — Per Italiam iter habuit sanctus Hilarius. —
Sanctus Paulus perlustrans ecclesias nonnunquam per
Philemonis domum iter faciebat. — Sanctus Martinus
miles per urbem Ambianum iter habuit. — Alexander
iter habuit per Massagetarum et Sogdianorum regiones.
— Cæsar per Vasconiam transivit. — Sanctus Paulus,
fidem prædicans, per Atheniensium urbem iter habuit.
— Sanctus Martinus, episcopus Turonensis, per Burgun-
diam transivit. — Polydamas qui ad Parmenionem per-
fidus ferebat litteras, per Cleandri domum iter fecerat. —
Cæsar iter fecit per urbem Massiliensium. — Sanctus
Paulus et Silas per Neapolim transiere. — Magi ad Hero-
dem non redierunt; alia via in regionem suam reversi
sunt.

Thème 59.

139-143. — Proveni natus est sanctus Theobaldus et in solitudine obiit. — Sanctus Vincentius a Paulo primum Aquas Augustas missus est, postea Tolosam et deinde Massiliam ivit. — Ex Anglia Antissiodorum redierat sanctus Germanus, et inde in Italiam proficisci coactus est. — Fulvius Flaccus Romam cum exercitu porta Capena ingressus est. — Sancta Pomposia Cordubæ in Hispania nata est. — Sanctus Franciscus Xaverius ex urbe Lutetia in urbem Romam ivit. — Sanctus Joannes Chrysostomus, qui Cucusi relegatus fuerat, per Cæsaream iter fecit. — Roma profectus est Augustus et in Gallias venit. — Tolosam redibat sanctus Vincentius a Paulo, sed a piratis captus est et in Africam adductus. — Ab occidendo Goliatho redibat David. — Treceis in lucem editus est papa Urbanus quartus. — Tres apostoli qui aeterni Patris vocem in monte Thabor audierant, humi prostrati sunt. — Sanctus Victor martyrii palmam Massiliæ adeptus est. — In Europam rediens, sanctus Vincentius a Paulo appulit in Galliam et Romam ivit. — Attila Antissiodoro Treceas cupiebat prodire, sed sanctus Lupus, hujus urbis episcopus, eam periculo exemit. — Ubi soles hiemare? Parisiis. — Ad Lutetiam ivimus, non autem in hanc urbem ingressi sumus. — Sanctus Hieronymus Stridone in Dalmatia natus erat. — Atrebatii obiit sanctus Vedastus. — Domi militiaeque floruit Aristides. — A peragrandis Hispaniæ urbibus redibat imperator Adrianus. — Neapolim ibimus viâ Ostiensi. — Trecenti Lacedæmonii ad Thermopylas occisi sunt cum suo rege Leonida; at Græci eorum mortem ulsi sunt et devicerunt Persas Marathone, Plateis et Salamine.

Thème 60.

139-143. — Sanctus Ambrosius missus est ex urbe Roma in urbem Mediolanum, cujus præsul fuit electus. — Sanctus Joannes ab exilio rediens, Ephesum ivit. —

Roma migravit sanctus Vincentius a Paulo, Galliam petivit et Lutetiam venit. — Unus lapis arrogantem Goliathum prostravit. — Assisii in Umbria orta est sancta Clara. — Sanctus Sebastianus Narbone natus, Mediolani educatus est. — Sanctus Vincentius a Paulo in Hiberniam, in Scotiam vicinasque insulas sacerdotes misit. Alios misit sacerdotes Tunetum, Tripolim necnon Algerium. — Ab invisendo Oceano Alexander redibat. — Cadurci natus est summus pontifex Joannes vicesimus secundus. — Omnes ad Jesum eamus et levabimur. — Augustus Roma expulit comædum Stephanionem. — Sanctus Bruno per Gratianopolim iter fecit. — In urbe Augustoduno natus est sanctus Symphorianus. — Sanctus Lupus Tullo ivit Matisconem, Matiscone ductus fuit Treceas, hujusque urbis præsul constitutus est. — In Italiam ierat sanctus Augustinus, in Africam reversus est et rus se recepit. — Rebecca Labano, qui erat domi, Eliezeris adventum nuntiavit. — Ab occidendis tribus Curiatii redibat Horatius. — In bello (ou In bellica disciplina) inclaruit Scipio. — Post Jesu Christi obitum Virgo sancta apud sanctum Joannem habitavit. — Multos juvat hiemare in urbe et æstivare ruri. — Exercitus romanus porta Capena ex urbe exiit. — Romani ab Annibale devicti sunt ad lacum Trasimenum, sed illum apud Zamam vicerunt. — David humi prostratus opertusque cilicio Deo dicebat: « Ego peccavi, tuam in me iram converte, at tuo parce populo. »

Thème 61.

139-143. — Humi se prostravit imperator Theodosius et humiliter misericordiarum Patri supplicavit. — Drepani nata erat sancta Helena imperatoris Constantini mater. — Sancta Euphrasia Constantinopoli nata est et in Egypto obiit. — Gentes quæ Alpes et Germaniæ partes incolebant, in Italiam intraverunt, illamque depopulatæ sunt. — Titum Alexandriam misit Vespasianus. — A Philomone Romam aufugit Onesimus. — Alexandria Treviris

exsulavit sanctus Athanasius. — Sanctus Paulus per Ephesiorum urbem iter habuit. — Sanctus Sidonius Claromontii præsul, in urbe Lugduno natus erat. — Sanctus Hieronymus per Constantinopolim iter habuit. — Fugit Joseph Bethlehem (ou Bethlehemâ ou o) in Ægyptum, et postea ex Ægypto in Galilæam rediit. — A propulsandis piratis revertebatur Pompeius. — Magdalenæ apparuit Jesus eique dixit: Vade ad fratres meos et dic eis: Ego ad meum et vestrum patrem, ad meum vestrumque Deum ascendo. — Cabillone (ou Cabilloni) natus est sanctus Cæsarius. — Domi, non autem militiae inclaruit Demosthenes. — Jesus Christus pluresque apostoli apud sanctum Matthæum cibum sumpserunt (ou cœnaverunt ou pranderunt). — Ad Joannis baptismum omnes affluebant. — Ex Africa in Italiam Annibal profectus est, multasque insignes reportavit victorias. — Maria et Joseph Nazaretho Bethlehem ierunt. — A sepeliendis mortuis revertebatur Tobias, et ingressus domum parieti accubuit. — Augustus Hispaniæ victor, Romam rediit. — Ecclesiæ hostes Romam porta Pia ingressi sunt.

Thème 62.

139-143. — Sanctus Franciscus Assisii in Italia natus est. — Sanctus Paulus, qui Romam ducebatur, per insulam Melitam iter habuit. — Samaritanus humi prostratus Jesu Christo gratias egit. — Nonnunquam apud Lazarum Jesus Christus cibum sumpsit. — Sanctus Laurentius Justinianus Venetiis natus est, obiitque in hac eadem urbe cuius fuerat electus episcopus. — Amor ad crucem et postea ad sepulcrum sanctas mulieres duxit. — Ex Italia in Africam profectus est Scipio, inclytumque ducem Annibalem devicit. — Cæsar per Claromontium iter fecit. — A persequendis fugientibus redibat Scipio. — Præsul Valerius diaconusque Vincentius ex urbe Cæsaraugusta in urbem Valentiam ducti fuerunt. — Sanctus Ludovicus Tolosæ episcopus Brinolii natus erat;

adhuc juvenis humi cubabat. Senis apud fratres minores hospitatus est. Florentiæ in cubiculo quod sibi erat paratum cubare noluit. — Burdigalæ aliquandiu exsulavit sanctus Cæsarius, dein Arelatum rediit. — A Zachæo egressus Jesus Hierosolymam profectus est. — Alexander Scytharum et postea Indiorum per regionem transiit. — Sanctus Paulus et sanctus Barnabas apud proconsulem Publium qui fidem professus est hospitati sunt. — A subigenda Gallia redibat Cæsar. — Domum veni, via regali transiens. — Ausonius poeta et orator Burdigalæ natus est.

Thème 63.

139-143. — Sanctus Antoninus natus est Florentiæ; ejus postea præsul electus est et in eadem urbe obiit; oratione delectabatur; domi vel in templo humi prostratus diu manebat. — Sanctus Paulus Athenas et deinde Corinthum ivit. — Domum properavit Martha et Mariæ dixit: Te vocat Magister. — In Africa natus est sanctus Cyprianus. — Ex Mysia in Macedoniam sanctus Paulus ivit. — Ravennam ivit sanctus Germanus, iterque fecit per Mediolanum. — Sanctus Augustinus rhetoricam primum Carthagine, deinde Romæ et Mediolani docuit. — Macer deformisque ab exilio rediit sanctus Lupus Senonensis episcopus. — Petrus ab ipso Deo admonitus ad Cornelium centurionem ivit. — Alexandro dixerunt Scytharum legati: Tu ex Europa in Asiam, et ex Asia in Europam transis. — Ad mortem veluti ad victoriam ibant martyres. — Sanctus Paulus Roma in Orientis regiones rediens, per insulam Cretam iter habuit. — Humi se prostravit rex Clotarius atque a sancto Lupo quem exilio affecerat veniam precatus est; apud regem sanctus præsul cibum sumpsit. — Ivit Paulus Athenis Corinthum, Corintho Ephesum, Epheso Cæsaream, Cæsarea Hierosolymam et Hierosolyma Antiochiam. — Cæsar in (ou per selon le sens) Helvetiorum regionem transiit. — Exiit

Annibal ab Antiocho qui illum Romanis tradere volebat. — Jesus Christus Hierosolymam tendens, per domum Zachæi, publicanorum principis, iter fecit. — Mahumetis sectatores Constantinopolim porta aurea ingressi sunt.

Thème 64.

139-143. — Alexandria in Egypto natus est sanctus Athanasius. — Sanctus Irenæus qui in Græcia natus erat, in urbem Lugdunum missus est. — Messiae ortum nuntiaverunt angeli pastoribus qui in agro vicino greges custodiebant. — Sancti Annemundi (1) corpus Cabillone Lugdunum translatum fuit. — Sancta Joanna Francisca Gratianopoli, Biturica, Divione, Molinis, Aureliæ, Parisiis, multisque in alijs urbibus monasteria instituit. — Surgens sanctus Augustinus ab Alypio abcessit, flevitque libere. — Sanctus Joannes plures in Asia constituit ecclesias. — Apparuit Jesus Christus duobus discipulis qui rursus ibant. — Sanctus Franciscus Salesius primum Annecii, deinde Parisiis, tandemque Patavii litteris studuit. — Augustus Romam rediens, per Græciam iter habuit. — Domi bellicæ clarissimus fuit Parmenio. — Ivit sanctus Flavianus ad imperatorem Theodosium, Antiochenisque veniam impetravit. — Domi semper, nunquam foris cibum sumebat sanctus Ambrosius. — Sanctus Paulus in Macedoniam transire voluit. — Crux vera quæ Hierosolyma in Persiam illata fuerat, postea ex Persia Constantinopolim, et Constantinopoli Hierosolymam asportata est. — Peregrini eunt ad basilicam sanctæ Agnetis via Nomentana. — Aristides exulans primum se recepit ad Eubæos, postea vero domum rediit.

Thème 65.

139-143. — Valentiniani imperatoris uxor ad sanctum Germanum ægrotantem ivit. — Ex Judæa in Galilæam

(1) Le même que Saint-Chamond; et le Chalon dont il est ici question est Chalon-sur-Saône, et non Châlons-sur-Marne.

reversus est Jesus. — Pastores, a Domini angelo moniti, ad præsepium properaverunt. — Cibum cepit sanctus Martinus apud imperatorem Maximum a quo beneficium a se petitum impetravit. — Sanctus Barnabas Jerosolyma Antiochiam, et postea Antiochia cum sancto Paulo Jerosolymam missus est. — Annibal a rege Prusia exire non potuit. — Jesus, humi prostratus, orabat dicens: Mi Pater, istum a me transfer calicem. — Xerxes in Græciam per Thermopylas ingressus est. — Rex Clodovæus, reportata insigni victoria rediens, iter fecit per Tullum et Remos. — Paulus et Barnabas, insulam Cyprum lustrantes, per proconsulis Sergii Pauli domum iter fecerunt. — In urbe Burdigala natus erat sanctus Paulinus, ac Nolæ, in Campania, mortuus est. — Sanctus Ignatius Antiochia Romam ductus, iter fecit per domum sancti Polycarpi, Smyrnensis episcopi. — Caesar per Germanorum regionem transiit. Ivit sanctus Flavianus ex urbe Antiochia, cujus præsul erat, Constantinopolim. — Julius Vindex Gallie in Neronem, qui tunc commorabatur Neapoli rebellavit. — Jesum a Caiphæ domo in prætorium duxerunt Judæi. — Omne donum perfectum a Deo, Patre luminum, venit. — Catilina Roma egressus est via Aurelia. — Tarquinius Superbus Roma expulsus recessit Cumas, in Campaniam.

Thème 66.

139-143. — Sanctus Medericus natus est in urbe perantiqua Augustoduno. — Israelitæ per Idumæorum regionem transire non potuerunt. — Rure redibat Simon, qui crucem cum Jesu portavit. — Sanctus Paulus, Jesum Christum nuntians gentibus, per Athenas, per Corinthum, per Ephesum multasque alias urbes iter habuit. — Ad Dominum impius revertatur et misericordiam accipiet. — Perterritus Saulus humi prostratus hæsit. — Sanctus Petrus Joppe (1) in domo coriarii Simonis hospitabatur. —

(1) Joppe à l'ablatif, ou Joppæ au génitif; mais non Joppes, qui ne répond pas à l'ancien localif.

Vir Dei apud Jeroboam cibum noluit sumere, sumpsit vero apud mendacem prophetam, ab eo deceptus. — Sanctus Cyprianus, magus cognomine, humi prostratus ad caelum oculos non audebat convertere. — Paulus et Barnabas qui Jerosolymam missi fuerant, cum Juda et Sila Antiochiam redierunt. — Vir Dei non eadem via reversus est. — Avenione Romam regressus est Gregorius papa undecimus. — Nec ad quietem sine labore nec ad victoriam sine praelio pervenire possumus. — Israelitae per Amalecitarum et Moabitarum regiones iter fecerunt. — Ab obsidenda urbe Jerosolyma redibat imperator Titus. — Sanctus Felix domum portavit sanctum episcopum Maximum, quem moribundum invenerat. — Dionysius Tyrannus Syracusis pulsus, exstitit ludi magister Corinthi. — Quadam die Sparta redibat Diogenes. Unde venis? quaesivit quidam. — A viris, ait.

Thème 67.

144-145. — Sexta hebdomadis die mortuus est Jesus, et die dominica, id est prima die sequentis hebdomadis revixit. — Decem annos placide regnavit Vespasianus, novem et sexaginta annos vixit. — Davidi dixit Jonathas: Post tres dies ego te de Saulis patris mei consilii admonebo. — Septem diebus Alexandri milites voragines altissimos compleverunt. — Unum et quadraginta annos vixit Titus imperator, duosque duntaxat regnavit. — Tertio aut quarto anni mense Jesu Christi resurrectionem celebramus. — Sancto Laurentio dixit sanctus Xystus: Mi fili, ego te non derelinquo, tu me post tres dies sequeris. — Die decembris vicesima quinta celebratur Jesu Christi nativitas. — Judaeis dicebat Jesus: Hoc templum evertite, illudque tribus diebus ego restituam. — Henricus quartus Galliam unum et viginti annos rexit, et die quarta decima maii, anno millesimo sexcentesimo decimo, trucidatus est. — Die quinta pisces et aves creati sunt. — Sanctus Alexander decem annos Romanæ præfuit Ecclesiae. — Xerxes,

exercitum cui præerat considerans, cum suspirio dixit: Post centum annos militum meorum nullus supererit. — Ludovicus Philippus, Francorum rex, decem et octo annos regnavit. — Anno post Jesum Christum septuagesimo nono obiit Vespasianus. — O Romani, vos Titum humani generis vocatis delicias: eheu! post duos annos hujus dilecti viri principis mortem acerbè lugebitis. — Troja decem annos a Græcis obsessa fuit.

Thème 68.

144-145. — Sanctus Xystus novem annos pontificiam sedem occupavit. — Sexta die mensis januarii celebratur Epiphania Domini. — Duo millia leucarum septem annis circiter emensus est Alexandri exercitus. — Anno centesimo post Christum natum Sanctus Clemens obiit. — Tredecim annos regnavit Nero duosque et triginta vixit. — Sancti apostoli, magistri vestri discessum ne lugeatis: post decem dies vos Spiritus Sancti donis implebimini. — Octavo septembris die sanctæ Virginis Mariæ ortum celebrat Ecclesia. — Philippides duobus diebus septem et quinquaginta leucas peragravit. — Die sexto homo creatus est, eodemque die Deus feminam formavit. — Legatis dixit Roboam: Post tres dies reditote. — Formica æstate laborat, quiescit hieme. — Anystis Lacedæmonius una die sexaginta leucas emensus est. — Circiter tres et sexaginta annos vixit imperator Trajanus, annosque undeviginti, sex menses et quindecim dies regnavit. — Junii mensis die vicesima quarta sancti Precursoris nativitatem celebrat Ecclesia. — Discipulis dixit Jesus: Post biduum celebrabitur Pascha. — Alexandro dixere Scytharum legati: Arborea præcelsa nonnunquam una hora extirpantur. — Darium prodit et vincit Bessus; post paucos menses vincietur ipse et Alexandro tradetur. — Christophorus Columbus Americam reperit anno millesimo quadringentesimo nonagesimo secundo.

Thème 69.

146. — Pedes decem altus erat Goliathus, fere pedibus quinque Davide major erat. — Circiter centum quinque leucas a Parisiis distat urbs Londinum. — Sanctus Ludovicus ad vicesimum a Senonibus lapidem sanctam suscepit coronam spineam. — Magno pretio nos empti sumus. — Quinque et triginta leucas longa, et fere decem lata est insula Eubæa; quinque ergo et viginti leucis longior est quam latior hæc insula. — Trecentis et triginta leucis circiter a Parisiis distat urbs Roma. — Sanctæ Pomposæ parentes decem millia passuum a Corduba duplex monasterium condiderunt. — Ecbatanæ mœnia triginta cubitos alta erant; turres cubitis septuaginta erant mœnibus altiores. — Animæ nostræ salus Jesu Christi constitit sanguine. — Ad duodecimum a Gratianopoli lapidem occurrit fons qui Fons Ardens dicitur. — Circiter centum et viginti leucas ab Amstelodamo distat Lutetia. — Quatuor tantum leucas lata est insula Melita, leucis quatuor longior est quam latior. — Sex et viginti millia passuum a Lugduno distat spelunca spatiosa, cujus ostium saltem centum metra altum est, latumque centum et viginti. — Piræus ab Athenis quadraginta stadia distabat. — Mensis februarius duobus vel tribus diebus brevior est cæteris mensibus.

Thème 70.

146. — Moyses fere quinque sæculis est Davide antiquior. — Corsica insula circiter octo et triginta leucas longa est et duodeviginti lata. — Leopoldus ad octavum a Vindobona lapidem magnificam ecclesiam ædificavit. — Aquæ frigidæ poculo nos cælum possumus emere. — Quinquaginta et trecentas leucas a Parisiis distat urbs Vindobona. — Insula Cyprus quinque et quadraginta leucas longa et triginta lata est: quindecim ergo leucis longior quam latior est hæc insula. — Sanctus Martinus

ad octavum a Pictavio lapidem, Locogiaci monasterium construxit. — Pagus Emmaus sexaginta stadiis a Jerosolyma distabat. — Virgilius circiter quatuor annis Horatio erat natu major. — Quinquaginta cubitos altum erat Amani patibulum. — Sex et triginta millia passuum ab urbe Gratianopoli distat mons qui mons Inaccessus dicitur. — Jesus Christus, quatenus homo, sex mensibus sancto Joanne erat posterior; quatenus vero Deus, tota æternitate erat illo prior. — Juxta poetam Horatium avarus quidam qui ægrotabat remedium, quod octo vel decem constabat assibus, repudiavit maluitque interire. — Coriolanus ad quartum a Roma lapidem castra posuit. — Trajanus Romæ posuit columnam centum quadraginta quatuor pedes altam.

Thème 71.

146. — S. Medericus in morbum incidit, cum duodecim millia passuum a Meloduno abesset. — Quingentis annis circiter urbe Aquis Sextiis antiquior est Massilia. — Themistoclis caput grandi pecunia emisset Artaxerxes. — Alsatia montes abietibus centum quinque et viginti pedes altis operiuntur. — Insula Creta quinque et septuaginta leucas longa est, quindecim vero lata; sexaginta ergo leucis longior est quam latior hæc insula. — Circiter quinque et quadraginta leucis urbs Nazareth a Bethleem distabat. Lazarus Bethaniae sepultus est, quæ quindecim ab urbe Jerosolyma stadia aberat. — Ingentibus pecuniis constitit regis Salomonis palatium. — Sinense imperium circiter centum et triginta leucis longius est quam latius. — Quinque leucas a Roma distat locus ubi S. Nil solitarius obiit. — Sancti Stephani, quem Juniorem cognominamus, cellula quinque dumtaxat pedes longa, tresque pedes lata erat. — Gallia rex, aiebat sanctus Ludovicus, pecunia non redimitur. — Circiter sexcentas et quinquaginta leucas a Lutetia distat Constantinopolis. — Insula Sardinia octo et viginti vel triginta leucas lata est, trigin-

taque vel duobus et triginta leucis est longior. — Alexandri caput grandi pecunia emisset Darius. — Ancus Martius ad sextum decimum a Roma lapidem Ostiam condidit.

Thème 72.

147-61. — Isaias omnibus aliis prophetis sublimi præstat facundia. — Apoplexi obiit sanctus Franciscus, episcopus Genevensis. — Totam vitam consumpsit Jesus Christus omnibus benefaciendo. — Quædam mulier regem Pyrrhum tegula interfecit. — Ingentem piscem branchiis apprehendit junior Tobias illumque aqua extraxit. — Deus Mariæ per angelum Gabrielem mysterium Incarnationis nuntiavit. — Per patientiam possidebitis animas vestras. — Clitum Alexander hasta occidit. — Jesus, siti ardens, felle et aceto potatus est. — Cantus dulcedine alias aves superat lusciniæ. — Aman superbus Mardochai equum loris trahere jussus est. — In captandis muscis unam fere horam quotidie consumebat imperator Domitianus. — Holophernis caput acinace præcidit Judith; alioquin siti interiissent Judæi. — Divites, pauperibus stipem erogando vestras impendite divitias. — Sancta Monica assiduis precibus conversionem filii sui Augustini impetravit. — Cæteras mulieres Judith pulchritudine, prudentianecnon et fortitudine superabat. — Achior qui ad arborem pedibus manibusque alligatus fuerat, Holophernis caput videns, Judithæ cumulate benedixit. — Manlius Capitolinus plebem alliciebat accusando senatores. — Hic vir, cui occurri, ambulans legebat.

Thème 73.

147-61. — Dictatura se abdicavit Sylla, tempusque deambulando et venando consumpsit. — Summo pontifici Gelasio, qui peste interierat, successit sanctus Gregorius: hic emicuit virtute et scientia, Magnusque cognominatus est. — Moyses virga quam gerebat, maris

divisit aquas, atque Israelitis transitum aperuit. — Prætoris satellites, summum pontificem Vigilem sub altari videntes, hunc pedibus, barba et capillis protraxerunt. — In texenda tela Tobia uxore tempus consumebat. — Darius per exploratores adventum Alexandri noverat. — Virginius lanii cultro filia suæ pectus transfixit. — Sub Justino, Roma fame interiisset; hic autem imperator Romanis naves frumento onustas misit. — In custodiendis gregibus noctem consumebant Palestina pastores. — In ædificando Jerosolymæ templo Salomon annos septem impendit. — Funda lapidem immisit David et Philistæum Goliathum occidit: omnes tamen Saulis milites, istum videntes gigantem metu tremuerant; David igitur fortitudine cunctos vicit Israelitas: pastor enim ille ursos et leones comprehendebat faucibus, illosque strangulabat. — Themistocles mare securum reddidit piratas persequendo. — Orator illo nomine dignus, in aliis docendis hominibus, in cupiditatibus coercendis, in moribus corrigendis, et in legibus tuendis, vitam consumere debet. — Annibal oculum amisit, per stagna transiens Etruriæ. — Davidi sui sceleris magnitudinem per prophetam Nathan Deus patefecit.

Thème 74.

147-148. — Aristidem ob summam ejus æquitatem, Athenienses reverebantur. — Sanctus Paulus, Dei et Ecclesiæ causa omnia tolerabat. — Milites morti se obiciunt ad patriæ gloriam. — In urbem Samariam ierunt apostoli ad emendos cibos. — Omnes Jesum ibant audituri. — Vitellium propter ejus sævitiam atque ingluviem Romani abhorrebant. — Vasa sacra vendidit sanctus Ambrosius, pretiumque in sublevandis pauperibus erogavit. — Qui Jesu Christi causa aquæ frigida dat poculum, mercede sua non destituetur. — Sertorius per suam cervam albam noverat omnia romanorum ducum consilia. — Ivit sanctus Franciscus Parisios ad studen-

dum rhetoricæ, philosophiæ ac theologiæ; ivit postea Paduam ad juri studendum. — Accurrebant milites Panopionem proscriptum occisuri; Panopionis servus, ad decipiendos milites, heri sui vestes induit, et illius loco interfectus est. — Sanctus Laurentius Justinianus abundantes elemosynas pauperibus distribuebat per manus clericorum qui ipsum comitabantur. — Venerant Galli Romam obsessum, venero Manlius Romanique ad illos arcendos. — Jesus Christus hominum gratia mortem appetere voluit; homines vero Jesu Christi causa nihil pati volunt. — Fabius Maximus rempublicam romanam servavit cunctando. — Plato mortuus est scribens.

Thème 75.

147-148. — Ad serviendum et moriendum Jesus Christus in terram venit. — Sanctus Joannes propter facundiam suam Chrysostomus sive Os Aureum cognominatus est. — Sanctus Antonius sancti Athanasii pallium ivit quesiturus, sanctique Pauli corpus sepultum rediit. — Deum orando noctem duxit Jesus, et deinde duodecim apostolos elegit. — Persæ per proditorem cognoverant viam quæ ducebat ultra saltus a Græcis occupatos. — Venerunt nonnulli Judæi Martham et Mariam consolatum. — Sanctus Paulus, sui purgandi gratia, coram rege Agrippa sermonem habuit. — Cicero omnibus latinis oratoribus præstat facundia. — Pastoribus dixit angelus: Vobis ego prospera nuntiatum venio: natus est vobis hodie Salvator. — Cato fratris sui causa, qui in morbum incidit, periculosum iter suscepit. — Venit Jesus ad nostris vulneribus medendum. — Imperator Vitellius spernebatur propter suam ingluviem. — Sanctus Joannes Domino præivit, ad parandas ei vias. — Bonus pastor ad securitatem ovium suarum vigilat. — Avare, in congerendis nummis vitam tuam consumis; in abstergendis miserorum lacrymis tuas impende divitias. — Iverant mulieres sanctæ Jesu Christi corpus aromatibus condituri, et Sal-

vatoris resurrectionem nuntiantes redierunt. — Themistocles per fidissimum servum Xerxem de consilio Græcorum monuit. — Themistoclem Eurybiades volebat percutere baculo: Percute, ait ille, sed audi. — Brutus mortuus est dimicans. — Annibal dubitando amisit quod lucratus erat pugnando.

Thème 76.

147-148. — Peccatores per Virginis Mariæ preces a Deo veniam obtinebunt. — Nonnullis apostolis dixit sanctus Petrus: Eo piscatum, illique eum sunt comitati. — Sanctus Joannes ob castitatem suam a Jesu Christo præcipue fuit dilectus. — Sanctus Joseph per Angelum Domini cognovit pericula quæ Infanti Jesu imminabant. — Summi Sacerdotis Heli filios ob eorum avaritiam oderant. Viri apostolici vitam suam ad salutem animarum produunt. — Jesus Christus pedibus manibusque cruci affixus est. — Imperator Augustus ob clementiam suam laudatus est. — Carolus Magnus ab omnibus hostibus propter suam virtutem timebatur. — Deus prophetam Danielem in lacu leonum per alium prophetam aluit. — Venerat Holofernes Judæam subactus. — In alendis Jesu Christi membris immensa opes impendit sanctus Paulinus. — Deus Judæis legem timoris per Moysem suum prophetam, nobis vero legem amoris per proprium Filium suum dedit. — Formidabatur Dionysius Tyrannus ob suam sævitiam. — Sanctus Paulus suas scripsit epistolas ad erudiendos omnes christianos. — Marius, cui nullus Romanus virtute præfuit, priorem vitæ suæ partem consumpsit terram arando; et artem militarem pugnando didicit.

Thème 77.

139-148. — Magi qui Bethleemum ibant Jesum Christum adoraturi, per Hierosolymam iter fecere; at Bethleemo redeuntes non habuerunt iter per regis Herodis palatium.

dum rhetoricæ, philosophiæ ac theologiæ; ivit postea Paduam ad juri studendum. — Accurrebant milites Panopionem proscriptum occisuri; Panopionis servus, ad decipiendos milites, heri sui vestes induit, et illius loco interfectus est. — Sanctus Laurentius Justinianus abundantes elemosynas pauperibus distribuebat per manus clericorum qui ipsum comitabantur. — Venerant Galli Romam obsessum, venere Manlius Romanique ad illos arcendos. — Jesus Christus hominum gratia mortem appetere voluit; homines vero Jesu Christi causa nihil pati volunt. — Fabius Maximus rempublicam romanam servavit cunctando. — Plato mortuus est scribens.

Thème 75.

147-148. — Ad serviendum et moriendum Jesus Christus in terram venit. — Sanctus Joannes propter facundiam suam Chrysostomus sive Os Aureum cognominatus est. — Sanctus Antonius sancti Athanasii pallium ivit quesiturus, sanctique Pauli corpus sepultum rediit. — Deum orando noctem duxit Jesus, et deinde duodecim apostolos elegit. — Persæ per proditorem cognoverant viam quæ ducebat ultra saltus a Græcis occupatos. — Venerunt nonnulli Judæi Martham et Mariam consolatum. — Sanctus Paulus, sui purgandi gratia, coram rege Agrippa sermonem habuit. — Cicero omnibus latinis oratoribus præstat facundia. — Pastoribus dixit angelus: Vobis ego prospera nuntiatum venio; natus est vobis hodie Salvator. — Cato fratris sui causa, qui in morbum incidit, periculosum iter suscepit. — Venit Jesus ad nostris vulneribus medendum. — Imperator Vitellius spernebatur propter suam ingluviem. — Sanctus Joannes Domino præivit, ad parandas ei vias. — Bonus pastor ad securitatem ovium suarum vigilat. — Avare, in congerendis nummis vitam tuam consumis; in abstergendis miserorum lacrymis tuas impende divitias. — Iverant mulieres sanctæ Jesu Christi corpus aromatibus conditurse, et Sal-

vatoris resurrectionem nuntiantes redierunt. — Themistocles per fidissimum servum Xerxem de consilio Græcorum monuit. — Themistoclem Eurybiades volebat percutere baculo: Percute, ait ille, sed audi. — Brutus mortuus est dimicans. — Annibal dubitando amisit quod lucratus erat pugnando.

Thème 76.

147-148. — Peccatores per Virginis Mariæ preces a Deo veniam obtinebunt. — Nonnullis apostolis dixit sanctus Petrus: Eo piscatum, illique eum sunt comitati. — Sanctus Joannes ob castitatem suam a Jesu Christo præcipue fuit dilectus. — Sanctus Joseph per Angelum Domini cognovit pericula quæ Infanti Jesu imminabant. — Summi Sacerdotis Heli filios ob eorum avaritiam oderant. Viri apostolici vitam suam ad salutem animarum produunt. — Jesus Christus pedibus manibusque cruci affixus est. — Imperator Augustus ob clementiam suam laudatus est. — Carolus Magnus ab omnibus hostibus propter suam virtutem timebatur. — Deus prophetam Danielem in lacu leonum per alium prophetam aluit. — Venerat Holofernes Judæam subacturus. — In alendis Jesu Christi membris immensa opes impendit sanctus Paulinus. — Deus Judæis legem timoris per Moysem suum prophetam, nobis vero legem amoris per proprium Filium suum dedit. — Formidabatur Dionysius Tyrannus ob suam sævitiam. — Sanctus Paulus suas scripsit epistolas ad erudiendos omnes christianos. — Marius, cui nullus Romanus virtute præfuit, priorem vitæ suæ partem consumpsit terram arando; et artem militarem pugnando didicit.

Thème 77.

139-148. — Magi qui Bethleemum ibant Jesum Christum adoraturi, per Hierosolymam iter fecere; at Bethleemo redeuntes non habuerunt iter per regis Herodis palatium.

— Anno post Jesum Christum septuagesimo, Jerosolymæ templum combustum est. — Famosus murus Sinensis imperii circiter quingentas leucas longus est. — Miles lancea Jesu Christi latus aperuit. — Alcibiadi erat canis qui circiter centum et quadraginta nummis aureis constiterat. — Abrahamus per servos suos cladem regis Sodomii cognovit. — Pompeius Roma profectus in Thessaliam se contulit. — Sanctus Ludovicus, Galliae rex, propter suam aequitatem ubique celebrer erat. — Circiter centum viginti quinque leucas a Lutetia distat urbs Lugdunum. — Elisabetham invisit Maria, statimque sanctus Præcursor gaudio exultavit. — Sanctus Remigius, Remensis episcopus, circiter centum vixit annos, annosque septuaginta episcopali munere functus est. — Sanctus Cæsarius medicus, Alexandria Nazianzum revertens, voluit per Constantinopolim iter facere. — Venerat haustum aquam mulier Samaritana, vivamque salutis aquam accepit. — Fere decem annis Isabella sorore sua natu major erat sanctus Ludovicus. — S. Clodoaldus circiter ad octavam a Parisiis lapidem monasterium condidit. — Israelitæ, Ægyptum tandem vos linquitis; post quadraginta annos terram promissam vestri possidebunt filii. — Jesus de coelo in terram ad quærendas oves perditas descendit. — Cæsar in senatu quinto decimo die mensis maii anni ante Christum natum quadragesimi quarti trucidatus est.

Thème 78.

Sancta Joanna Francisca Divione in Burgundia nata et educata est, atque in urbe Molinis obiit. — Coram Deo, ditissimum quemque pauper potest magnificentia superare. — Frumentum plebi distribuit Coriolanus, illudque permagno vendidit pretio. — Anno post Jesum Christum sexcentesimo quarto obiit Sanctus Gregorius Magnus. — Puer quidam novem annos natus triginta leucas septem vel octo horis emensus est. — Jesus filiam quæ erat mortua tenens manu, ait illi: Surge, filia mea; et confestim

surrexit. — Saul ivit asinas quæsiturus, regnumque reperit. — Judex ab omnibus æstimari debet ob suam aequitatem. — Possumus ire ad Jesum per Mariam. — Antiochia Seleuciam ductus erat sanctus Ignatius, per urbem Smyrnam iter fecit, tandemque Romam advenit. — Leucas sexaginta longus est, latusque duo et triginta pedes hic canalis. — Sanctus Bruno non minus septem sæculis sancto Antonio est posterior. — Sancti Cypriani, olim magi, latera unguibus ferreis tortores laniaverunt. — Romæ, peregrini eunt ad basilicam Sancti Sebastiani, via Appia. — Per totum annum cantat carduelis. — Annibal, post pugnam Cannensem ad tertium a Roma lapidem progressus est. — Moriens agricola dicebat filiis suis: Divites laborando fietis.

Thème 79.

139-148. — Pons Sancti-Spiritus octoginta longus est metra, et circiter quinque metra latus. — Vulnus Alexandro illatum fuerat: hunc sanatum videntes milites gaudio flevere. — Clementi Sexto Joanna regina urbem Avenionem vendidit: urbs illa Summo Pontifici octoginta millia nummorum aureorum constitit. — Duodecim millia passuum ab urbe Gratianopoli distat celeberrima domus Carthusianorum. — Crucem salutis nostræ instrumentum asportat Chosroes, illam autem Siroes post quatuordecim annos restituet. Per noctem sancto Paulo quidam apparuit Macedo, illique dixit: Transi in Macedoniam, nobis opem laturus. — Coram Deo et hominibus ætate crescebat Jesus. — Deus mandata sua Hebræis per Moysen denuntiabat. — Sancti laborant non ad proprium commodum, sed ad gloriam Dei. — Ad vicesimum a Florentia lapidem petasum purpuratorum principum insigne accepit sanctus Bonaventura. — Pedibus ad tauri indomiti caudam illigatus fuit Sanctus Saturninus. — Damieta die mensis junii sexto capta est. — Profectus est Titus imperator, ivitque urbem Jerosolymam obsessurus. — In

colendo horto vitam transigebat Abdalonymus. — Quindecim annis fossus confectusque fuit hic canalis. — David, ad vitandam regis Saulis iram, fugit et transivit per domum summi sacerdotis Achimelech, ac deinde per regis Achis palatium. — Dominus noster Jesus Christus discipulos suos docens dicebat: Petendo accipietis; quaerendo invenietis.

Thème 80.

139-148. — Intra quadraginta dies noctesque quadraginta, aquae totam terram montesque altissimos operuerunt. — Jesu Christi ope, a morbo ad sanitatem, a servitute ad libertatem, a tenebris ad lucem, et ab ultima miseria ad summam aeternamque felicitatem nos transimus. — Noemi arca trecentos cubitos longa, lata quinquaginta, trigintaque cubitos alta erat. — Capta urbe Corintho, pretiosissimas res vili pretio vendidit Mummius. — Circiter nonaginta annos vixit sanctus Clodoaldus, annosque quadraginta Metensem rexit ecclesiam. — Tribus annis Bucolica, septem Georgica, duodecimque Aeneidem scripsit Virgilius. — Sanctus Dionysius pluresque alii episcopi in Gallias missi sunt ut Jesu Christi Evangelium praedicarent. — Regnum Gedeoni obtulerunt Israelitae: ille a caedendo Madianitarum exercitu revertebatur. — Summus pontifex sanctus Victor anno post Jesum Christum ducentesimo secundo obiit. — Ivit Lucullus adversus Mithridatem bellaturus; iter in consulendis peritis viris et in perlegenda historia impendit. — Ad invisendam celebrem basilicam sancti Pauli viatores via Ostiensi transeunt. — Veniebant canes ut Lazari ulcera lamberent. — Quam hausit Cleopatra gemmam, ea grandi constiterat pecunia. — Saulus ibat Damascum ad persequendos Christianos; vi invisibili humi prostratus, et verbis Jesu Christi commotus, subito mutatus est.

Thème 81.

149-150. — Amavit me pater meus, et ego vos amo: hoc Apostolis dixit Jesus; hoc nobis quoque Jesus dicit. — Abrahamo filium promiserat Deus, illumque ei dedit. — Jesus Christus, qui mortuus est, etiam resurrexit. — Panem et vinum quae producit terra nos divinae bonitati debemus. — Luxit diu Jacob, cujus filius Joseph venditus fuerat. — Jesum Christum qui nos redemit adoremus. — Salomonis regiam regina Sabae vidit, illaque fuit contenta. — Res maximi momenti est salus; huic totam nostram operam demus. — Mea refert qui novi Jesum Christum servire ei fideliter. — Benedixit Deus domui Putipharis cui venundatus fuerat Joseph. — Bessus, a quo proditus fuerat Darius, ipse postea proditus et vinctus est. — Me odio habuerunt homines; vos quoque odio habebunt. Apostolis id Magister noster dicebat; vobis Christiani, idem dicit. — Trajanum diligebant Romani et ab eo diligebantur. — Homini quem sincere poenitet, ignoscit Deus. — Barabbas, quem Jesu Christo Judaei anteposuerunt, sicarius erat. — Gabriel angelus per quem Jesu Christi ortum Mariae Deus praenuntiavit, Praecursoris ortum Zachariae antea praedixerat. — Dixerat filius prodigus: Mi pater, tuas opes divide, meam mihi partem tribue: pater autem hanc ei dedit. — Virtus est difficilis, fructus vero ejus sunt dulces.

Thème 82.

149-150. — Vere Dei genitrix est Maria quae Jesum Christum Dei vivi filium peperit. — Quem vult vocat Deus. — Deus quem nos adoramus est solus verèque Deus. — Nonnunquam nobis adversarii fiunt homines de quibus sumus bene meriti. — Altum erat vulnus peccati, huic solus Jesus Christus mederi valuit. — Servo dixit Jesus: Cur me caedis? — Filium prodigum ad custodiendos porcos misit villicus, nemo ei dabat de sil-

quis quas edebant porci. — Mendacium et calumnia, quæ detestamur, sunt tamen frequentissima. — Duos tandem filios impetrârunt Isaacus et Rebecca qui absque liberis diu vixere. — Dæmones erant dii quibus serviebant et quos adorabant gentes. — Pueri, vestros diligite ac veneramini parentes, per quos Deus vitam vobis tribuit, et a quibus nutriti ac educati fuistis. — Naufragium navis passa est; id præviderat Sanctus Paulus. — Evangelium lege, illius præcepta miraberis. — Vos me non elegistis, sed ego vos elegi. — Dixit adolescens: Ego meum adibo patrem eique dicam: Pater mi, ego peccavi, ignosce mihi; fac me servum tuum. — Anima nostra est pretiosior nostro corpore quod olim putrescet. — Joseph et Maria, quos acri dolore affecerat Jesu absentia divinum hunc puerum tandem invenerunt.

Thème 83.

149-150. — Domine, tu me vocabis et ego tibi respondebo. — Apostolis dixit Jesus discedens: Vos me amatis vosque amat Pater meus. — Ego vobis meam do pacem, illamque vobis ego relinquo. — Beneficiis nos cumulat Deus nobisque æternum promittit præmium. — Arbor quæ non edit fructum bonum, excidetur et comburetur. — Abominemur schisma et hæresim quæ sæpe Ecclesiam vastaverunt. — Quam Aristoteli Philippus scripsit epistolam, ea utrique est honori. — Adolescentes quorum consilio usus est Roboamus, istum infelicem principem ad exitium impulerunt. — Coriolani mater et conjux quarum intererat. — Turrim ædificaverunt Noemi posterii, hanc vero evertit Deus. — Injurias sine intermissione evomebat Xantippe, Socratis uxor; istis assuetus erat Socrates. — Hodie laudibus efferimus Constantinum atque Helenam qui Christianæ religioni favorunt. — Consideremus cæli aves quæ nec serunt nec metunt et quas alit Pater noster cælestis. — Romani quibus regis Pyrrhi munera tulit Cineas ista repu-

diarunt. — Dæmon a quo ad scelus impellimur, a Jesu Christo fuit devictus. — Jesus Christus per quem Deum patrem adoramus, ipse est Deus. — Mirabantur omnes Jesu Christi potestatem cui venti et mare obediebant. — Pompeius et Cæsar quorum intererat. — Legi fabulas Fontanii et earum leporem miratus sum.

Thème 84.

149-150. — Nos creavit Pater, nos redemit Filius, nos sanctificavit Spiritus Sanctus. — Ego Dominum invocavi, et exaudivit me Dominus. — Peccator, tu dicis: Circumstant me tenebræ, obtegunt me parietes, nemo me aspicit; at te tuus videt Angelus, te aspicit et damnat Dominus, teque dæmon excruciabit. — Audit Dominus gementis viduæ orationem. — Jesum Christum contemplati sunt in templo Anna et Simeon qui Messiae adventum ardentem concupierant. — Quam sibi Jesus Christus induerat tunicam, hæc a militibus non fuit divisa. — Apostolos elegerat Jesus Christus, illos vocaverat, illique eum secuti sunt; ille eos edocuit, ille eos misit, ille eis concessit victoriam eosque coronavit. — Jesum Christum adoravit homo lepra affectus, eique dixit: Domine, tu mundare me potes; respondit illi Jesus: Mundare. — Bestiam adoraverunt homines, istiusque imaginem gestaverunt. — Servis dixit rex: Paratum est nuptiale convivium; at illi qui ad id fuerant invitati, illo haud digni erant. — Eterna erunt honor et gloria quæ speramus. — Erga divitem qui pauperibus largitur liberalis est Dominus. — Revela populo meo scelera quæ commisit. — Quem Judæi expectabant Messiam, hunc crucifixerunt. — Bessus, cujus nota est perfidia, supplicium quo dignus erat non potuit effugere.

Thème 85.

149-150. — De morte raro cogitamus; nos male vivimus: de ea cogitemus frequenter, nosque boni erimus.

— Proditus et occisus fuit Jesus Christus; id ille prædixerat. — Aqua et vinum quæ homini admodum utilia sunt, nonnunquam sunt valde exitiosa. — Cimonem Atheniensem, quem pauperum miserebat, hodie laudamus. — Vitis quam severat Noemus, ipsi fuit exitiosa. — Ad imperium promotus est Vitellius, eo sane haud dignus erat. — Prudentiam a Deo petamus, exaudiet nos Deus, illamque nobis tribuet: id nobis promisit Jesus Christus. — Apostoli qui Jesu Christi nomen celebrarunt nunc cum illo regnant. — Jesu Christi præcursor Zachariæ et Elisabeth quos Deus diligebat, erat filius. — Brutus quem diligebat et cui favebat Cæsar adversus hunc dictatorem conspiravit. — Occidit Hercules immanem serpentem qui solebat custodire mala aurea horti Hesperidum. — Pœnitentiam agamus: ad eam hortatur nos sanctus Præcursor. — Rediit filius prodigus, hunc vidit pater, accurritque illum osculaturus. — Me homines persecuti sunt, vosque persequentur, ait Dominus Apostolis. — Successerunt episcopi Apostolis quibus Ecclesiæ administrationem Jesus Christus commisit. — Quod Jesu Christo Maria dedit corpus, hoc nunc est gloriosum. — Libenter homines quæ cupiunt credunt.

Thème 86.

149-150. — Quibus abutimur sacramentis, ea fient nobis exitiosa. — Nunc gloria fruuntur sanctæ mulieres quæ Jesum Christum fuerant secutæ. — Abelis frater erat Cainus: hic tamen illius interfector fuit. — Adolescentes, senum consilia audite, et eis vos præbete dociles. Patrem venientem vidit filius prodigus et dixit ei: « Ego peccavi, ego tui filii haud dignus sum nomine, hoc ego fateor, nunc ergo tibi serviam; quam a te peto gratiam mihi largire. — Alpes Pœni trajecerant; id eis difficile atque arduum fuit. — Bellum et famem quæ nos formidamus mittit Deus. — Samuel Annaque sterilis quos diligebat Deus, Jesu Christi et Virginis Mariæ figuræ fue-

runt. — Solem et lunam quæ toti illucent orbi, Deus solus creare valuit. — Jesus Christus dixit apostolis: « Vos brevi non me videbitis; at deinde iterum videbitis me: hoc ego vobis dico, vobis utilis erit meus discessus: vobis ego sanctum mittam Spiritum, et ille omnem veritatem vobis aperiet. — Legem acceperunt Hebræi, eique haud fideles fuerunt. — Contremiscebat necemque formidabat Cainus a quo Abel interfectus est. — Vir qui pugnat et orat malas domat cupiditates; vir sine virtute et fide eis succumbit.

Thème 87.

149-150. — Filii prodigi pater servos suos advocavit, eisque dixit: Rediit filius meus, toga maxime decora illum induite, illique annulum et calceos afferte. — Offertur nobis Jesu Christi gratia: eique sæpissime resistimus. — Rariora hodie sunt miracula quæ religioni primum fuerunt necessaria. — Dolore erant perciti Maria et Joannes quos Jesus Christus cruci affixus, amanter respexit. — Hortus quem colebat Adamus terrestris paradysus dicebatur. — Eam quæ erimus digni mercedem accipiemus. — Ægri sumus, noster medicus est Jesus Christus, ad illum confugiamus, nosque ille sublevabit. — Servis dixit quoque prodigi pater: « Saginatum adducite vitulum eumque occidite; epulemur: mortuus enim erat filius meus et vivum eum video; ille perierat et eum reperi. Id jussit pater, idque servi fecerunt. — Dailam amaverat Samson et ab illa fuit proditus. — Corpus et animam quæ a Deo accepimus demiremur. — Prophetam Eliam ad quamdam viduam cui omnibus rebus opus erat misit Deus. — Quos poterat seducebat Catilina. — Deus per quem regnant reges rex regum ipse est. — Cunctis odio erant Piso et Plancina quos beneficii arguebant Romani. — Angelos qui in ipsum rebellaverant expulit Deus. — Ingratus eum a quo beneficium accepit, odio habet.

Thème 88.

149-150. — Joseph quem Putiphar emit, primum servus fuit, et deinde evasit potentissimus. — Urbem Tyrum obsedit Alexander, et illa potitus est. — Pueri, laborem diligite, ad illum vos invitat formica. — Abrahamo dixit Deus: « Tu mihi obedisti, tibi ego favebo, ego te protegam, teque innumeræ posteritatis patrem efficiam. — Non perseveravere Adamus et Eva quos justos creaverat Deus. — Celeberrima erant templum et urbs quæ evertit Titus imperator. — Metu percussæ sunt sanctæ mulieres quibus apparuit angelus. — Protegebat Deus Cyrum a quo urbs Babylon capta est. — Themistocles utilissimum, at illicitum, proposuit consilium; isti obstitit Aristides consiliumque rejectum est. — Salomoni solum David promiserat illudque ei dedit. — Cælum et terra quæ nos miramur Dei narrant potentiam. — Victoriæ retulit David quem spreverat et cui maledixerat Goliathus. — Romanorum sanguinem effuderat Sylla quem dictaturæ tandem tædedit. — Resurrexit Jesus Christus; id sanctis mulieribus indicaverunt angeli: idque illæ apostolis narra-verunt. — Pueri, peccatum fugite istiusque acerbos fructus reformidate. — Alexandro epistolam scripsit Darius eique Alexander respondit. — Non est tremenda mors iis quorum vita fuit innocens.

Thème 89.

150-152. — Detestemur errorem et mendaciam quæ veritati contraria sunt. — De Jesu Christi miraculis audiit Tiberius qui Augusto successit. — Quis nobis potest succurrere? — Quemnam invocabimus? — Quid agunt homines? — Quid cupiunt? — Quid dæmonis servitute durius? — Quisnam rex unquam Salomone fuit prudentior? — Quam rixam diremit? — Quantæ genti Judææ imminebant calamitates. — Quis nostrum non peccavit. — Nihil veri inveni in verbis hujus mendici. —

Nostrum exposcunt amorem beneficia quibus nos assidue cumulat Dominus. — Quam Jesus Christus subiit mortem, ea orbi salutis fuit. — Quis vestrum Dei legem fideliter servat? — Quis nos pane satiabit? — Ad quem confugiemus? — Fuit nobis exitiosa arbor qua Adamo et Evæ Deus interdixerat. — Quam Adamo Deus dedit uxorem, ea erat Ecclesiæ figura. — Nihil nobile excogitari potest a mente depravata. — Quisnam homo æternam vitam non vult acquirere, at quid boni agimus? — Quanta est Dei potestas! — Nuntiavit Angelus ortum Samsonis per quem Philistæorum vires minuere Deo placebat. — Alcibiades combustus est vivus in cubiculo in quo dormiebat.

Thème 90.

150-152. — Quid quærunt homines, quid invenient? — Quid Jesu Christi doctrina mirabilis? — Quis inter homines divitias spernit? — Bessus cui faverat et quem ducem elegerat Darius, hunc infortunatum regem prodidit ac vinxit. — Quem Jesus Christus apostolum elegerat Judam, iste postea Dei vivi filium prodidit. — Peccatorum quibus obruebamur et quorum accepimus veniam, nunquam oblivisci debemus. — Quis consul Cicerone fuit vigilantior? Quam conspirationem detexit. — Quantus fuit Jesu Christi amor erga homines. — Vobis dicam aliquid utile, vobis dabo aliquid boni. — Quis apostolos elegit? Quemnam secuti sunt? — Misere obiit rex Antiochus qui Judæos vexaverat, et quem haud vere poenituit. — Pilatus quem Tiberius ablegavit Viennam, in Delphinatum, Jesum Christum capite damnaverat. — Thebani quibus Epaminondas summa præstiterat officia, huic præclaro duci imperium postremo ademerunt. — Quid agebat Domitianus? Muscas captabat. — Quisnam dux Phocione fuit pauperior? Quid præmii ab Atheniensibus accepit? — Magdalenæ apparuit Jesus: quantum fuit hujus mulieris gaudium. — Quid sapientia optabi-

lius? — Non rediit Josephus, dicebat Jacobus, aliquid mali ei accidit in itinere.

Thème 91.

150-152. — Quis vestrum nunquam Dominum offendit? — Quodnam animal Evam impulit ad peccatum? Quid culpæ commisit? — Quantus fuit apostolorum zelus! — Generis humani crimina abluit sanguis quem effudit Jesus Christus. — Darius victus epistolam scripsit qua Alexander victor haud contentus fuit. — Quisnam vult nos devorare? — Quemnam formidabimus? — Quid vitabimus? — Quid peccato horribilius? — Aruit ficus cui Jesus Christus maledixerat. — Angeli per quos a Deo nos innumera accipimus beneficia, amore nostro nostraque reverentia digni sunt. — Quisnam Propheta præcursore fuit sanctior? — Quidnam testimonii perhibuit? — Quis ex nobis de morte graviter cogitat? — Jacobus dicebat filiis suis: Si quid mali Beniamino acciderit, filio meo dilecto superesse non potero. — Quid faciebat helluo Vitellius? Edebat bibebatque et Romanorum effundebat sanguinem. — Quid dæmone execrabilis? — Evangelium cui studere et quod perattente meditari debemus sanctus dictavit Spiritus. — Respexit Jesus Petrum quem poenituit et qui amare flevit. — Quis nobis vitam largitus est? — Cuiam hanc impendemus? — Quid egere martyres, quid exoptabant? — Quid prævi exempli contagione juventuti funestius? — Quis inter homines sedem requirit ultimam?

Thème 92.

150-152. — Quis Dei iram effugere nos docebit? — Quis nos redemit? — Quem magis quam Jesum Christum nostrum redemptorem diligemus? — Pepercit Caesar Romanis quibus faverat Pompeius. — Quantus est Satanæ adversus homines furor! — Quisnam homo Samsone robustior fuit? — Philistæis proposuit ænigma quod præ-

se aliquid portenti gerebat. — Quis est magister noster? — Quemnam audiemus? — Quid agebant anachoretæ? quid meditabantur? cuiam rei studebant? — Quis nostrum paupertatem diligit? — Quam Darius possidebat Persiam, ea ab Alexandro subacta est. — Quisnam iudex Pilato fuit iniquior? — Quam sententiam protulit? — Quantus fuit pavor militum qui sepulcrum servabant? — Quis est dux noster? quemnam sequemur? — Quid petivit Salomon? — Quid divitiis et gloriæ anteposuit? — Quis nostrum corporis sanitati animæ salutem non anteponat? — Nihil novi sub sole. — Quid boni præstitit Caino invidia quam conceperat adversus fratrem suum Abelem. — Dolore confectus est Jacob, ad quem Josephi toga missa fuerat. — Indulgentia eum decet cui venia opus est. — Quid amore Dei optabilis? quid perfectius?

Thème 93.

150-152. — Quid egerunt sancti qui nunc gloria fruuntur, cuiam rei studebant, quid æstimabant? — Quid ebriotate deformius? — Miser Pilate, Jesus quem tu capite damnasti, tuus erit iudex. — Sanctæ Virginis affinis erat præcursor, cujus mater diu sterilis fuit. — Quænam mulier Mariæ puritatem æquare potest? — Quanta fuit hujusce Virginis Deiparæ humilitas? — Quid commodi Sauli præstitit suum in Davidem odium? — Quis ex nobis vitæ delicias non expetit? — Nobiscum pugnat Deus, quis nos vincere poterit? — Quemnam non vincemus? — Quid egere virgines, castæ Jesu Christi sponsæ? quid fugiebant? qua re abstinebant? — Quid Jesu Christi sanguine pretiosius? — A Camillo repulsi sunt Galli a quibus obsessa fuerat Roma. — Non deseret nos Deus a quo vitam accepimus. — Quis nostrum Jesum Christum, qui redemit nos, non diligit? — Quisnam hodie pietatem æstimat? — Quemnam beatum dicemus? — Quisnam pater serpentem daret filio piscem a se petenti? — Judæis dixit Pilatus: Quidnam sceleris commisit Jesus? —

Non diligebant Romani Tiberium et Liviam quorum sævitiam fraudemque noverant. — Jesum Christum adoremus per quem Dei majestatem collaudant angeli. — Quid fecerunt Adamus et Eva? — Quanam re abstinere debuissent? — Quid primorum parentum nostrorum culpa humano generi funestius?

Thème 94.

163-134. — Rex Saul se occidit. — Aqua implebatur navicula : terrebantur apostoli; at Jesus ventis et fluctibus imperavit et sedata est tempestas. — Ruth sibi licentiam spicas colligendi in agro divitis Booz impetravit. — Perfidus Judas laqueo se suspendit. — Regis Antiochi minis non terrebantur Machabæi. — Exeruciat se avarus. — Ergo erravimus, dicent mali ultima die. — Sancti sibi sunt rigidi, cæteris vero indulgentes. — Amici beneficiis acquiruntur. — Alexandro Diogenes se anteponebat. — Lacrymis et bonis operibus deletur peccatum. — Principes sacerdotum multas accusationes tulerunt adversus Salvatorem, at Jesus tacebat et Pilatus mirabatur. — Joseph frustra sibi veniam petebat a fratribus invidis. — Non ausus est Petrus se Jesu Christi discipulum profiteri. — Petrum respexit Jesus Christus : cor infidi illius apostoli dolore contractum est, et amare flevit. — Exeamus, dicebat Caius fratri suo Abeli, ambulabimus in agris. — Romanæ reipublicæ saluti se devoverat Cicero. — Lumini clauduntur impii hominis oculi; at olim aperientur. — Cainus in Abelem irruit et occidit eum. — Jesus dixit apostolis : Nunc tristes estis, at olim tristitia vestra vertetur in gaudium. — Justitia propter se colenda est.

Thème 95.

153-154. — Processit leprosus, et se prostravit ad pedes Jesu. — Tace, aiebat Jesus dæmoni qui ipsum agnoscebat Filium Dei. — Seipsum laudare Ciceronem

juvabat. — Judæi sibi Romanorum amicitiam petierunt. — Veniet Messias, seque pauperibus et divitibus revelabit : tunc surdorum aures aperientur, solvetur mutorum lingua, et claudorum pedes firmabuntur. — Flumen Jordanis influit in Mare Mortuum. Sæpe mendax sibi contradicit. — Maria a Deo gratias uberes accepit sibi et omnibus fidelibus ipsam invocantibus. — Ignis qui impios vorabit in inferno, nunquam exstinguetur. — Se Dei servorum vilissimum dicebat et credebat sanctus Prudentius. — Dixit Elisabeth : Haud Zacharias, sed Joannes meus vocabitur filius. — Avarus suus sibi carnifex est. — Judas, filius Jacob, timebat non sibi ipsi sed Benjamino qui sibi creditus fuerat. — Qui se exultat humiliabitur, et qui se humiliat exaltabitur; in Evangelio hæc legitur veritas. — Adamus se absconderat inter arbores paradisi terrestres, nolebat enim se offerre coram Domino. — Sæpe errant medici. — Superbus ad se omnia refert.

Thème 96.

155. — Infamis Nero matrem suam trucidavit : haud te fugiunt istorum facinora : satis nota est eorum historia. — Patrem suum imitatus est junior Tobias : ejus posteris benedixit Deus : admiranda mihi videtur eorum agendi ratio. — Brutus filiorum suorum perfidiam ferre non potuit : adfuit eorum supplicio : nimia mihi semper visa est ejus severitas. — Salomoni patri suo successit Roboamus; at illius mansuetudinem non imitatus est; divisum est ejus regnum. — Manlius Torquatus erga patrem suum pietate eminuerat; sed erga filium suum se crudelem præstitit : illum quippe capite damnavit : hic filius contra ejus jussum dimicaverat; juventuti romanæ intoleranda visa est ejus severitas. — Saul Jonathæ filio suo maledixit : namque Jonathas Davidem, illius generum, diligebat necnon æstimabat; summum autem erat illius adversus Davidem odium. — Asdrubal ad fra-

trem suum Annibalem copias ducebat; eorum conjunctioni obstitit Claudius Nero; Asdrubal fuit occisus, et caput ejus in castra Annibalis projectum est. — Sui Annibalem ex urbe expulerunt concives. — David filium suum Absalonem commendavit Joabo aliisque ducibus, qui ipsius copiis praeerant; at preces ejus irritae fuerunt. — Alexander sua regibus devictis regna restituit. — Hebraei filios suos filiasque suas demonibus immolavere. — Dedalus alas sibi et filio suo Icaro fabricavit.

Thème 97.

155-157. — Magi puerum Jesum et Mariam illius matrem repererunt. — Homo patrem suum matremque suam relinquet et uxori suae adhaerebit. — Jesus Christus duos inter latrones crucifixus est. — Turenii modestiam admirabantur omnes. — Judaeis Deus initio faverat; eos postea divina persecuta est vindicta. — Ingratum hominem detestantur omnes. — Duorum caecorum oculos tetigit Jesus: simulque eorum oculi aperti sunt. — Deus ad filii sui nuptias nos invitavit. — Ario favit Constantinus, nimis credulus imperator. — Roma expulsi sunt Tarquintii. — Lapidibus obrutus fuit sanctus Stephanus. — Imperatorem Titum cuncti Romani admirabantur. — Magister noster est Jesus; admiremur ejus doctrinam ejusque virtutes imitemur. — Vidit Jesus Jacobum Joannemque fratrem ejus et illos vocavit; pater eorum Zebedaeus nominabatur. — Fugimus mortem, vitam vero cupimus. — A Vitellio omnes Romani abhorruere. — Quisque, ait apostolus, onus suum portabit. — Apostolis dixit Jesus Christus: Hierosolymam petimus; gentilibus tradetur hominis Filius, flagellabitur, conspuetur atque occidetur. — Davidem Saul persequabatur. — Agago Saul pepererat; at illi haud pepercit Samuel. — Nemo potest omnia scire.

Thème 98.

155-157. — Jesus coram tribus apostolis transfiguratus est, vultus ejus solis instar resplenduit et instar nivis alba facta sunt ejus vestimenta. — Ad Herculis fanum ducta est sancta Symphorosa; verberata est, deinde capillo suspensa, postremo in mare projecta est. — Lycurgus auro argentoque interdixerat. — Ad Jesum multi aegroti adducebantur illosque sanabat. — Jesu Christi responsum admirati sunt Pharisei necnon Herodiani. — A daemone caveamus, ejusque dolos reformidemus. — Sanctae Symphorosae septem filii septem stipitibus affixi fuerunt, trucidati sunt et in altam foveam projecta sunt eorum corpora. — Jesu Christi praeceptis omnes studeant Christiani. — Carthaginensibus auxiliati sunt Spartani. — Sub Nerone vexati sunt Christiani; ferarum operiebantur pellibus ut illos canes vorarent; cruci affigebantur aut vivi cremabantur. — Tres discipulos sopitos invenit Jesus, quippe gravati erant eorum oculi. — Pelagium refellit sanctus Augustinus. — Absaloni Joabus non pepercit. — Cuique virtuti suum est meritum suaeque gloria. — Aliquis aperit fores, quid vult?

Thème 99.

155-157. — Omnes Domini prophetas Judaei persecuti sunt. — Jesus Christus dixit: Nemo potest duobus dominis servire. — Angelus exterminator domibus agni sanguine signatis pepercit. — Sanctus Joannes Alexandriae patriarcha pauperibus suas dispertiebat divitias; ejus elemosynas hodie sanctorum coetus enarrat, aeterna erit ejus gloria. — Equitibus praeerat Brutus. — Pauperibus opitulentur divites. — Repertus est Vitellius, qui se absconderat, fere nudus protractus est, subter mento punctus opertusque stercore, tandem ictibus fuit caesus ac in Tiberim projectus. — Fideliter Domino serviebat Tobiae familia. — Patri suo Davidi successit Salomon; prius

ejus sapientiam admirati sunt omnes; incredibiles nobis videntur ejus errores. — Exclamavit Zacharias: Et tu, puer, propheta Altissimi vocaberis. — Jesu Christi admirantur homines doctrinam; sed raro vitam ejus imitantur. — Junior Cyrus voluit solio deturbare suum fratrem Artaxerxem, sed sua eum perdidit ambitio. — Sæpe impossibilia optantur.

Thème 100.

155-157. — Mosis lex Judæis porcina carne interdicebat. — Aliquis venit, taceamus. — Nemo sine conatibus in cælum pervenit. — Damocles Dionysii felicitati invidabat. — Philemoni haud fideliter serviebat Onesimus. — Ab apostolo suo proditus est Jesus. — Herodis jussu, Joannis Baptistæ caput in carcere amputatum est. — Davidis memoriam in æternum venerabuntur viri boni. — Juniores Tobiam angelus comitatus est. — Salomon sepultus est in civitate David et suus ei successit filius. — Bis Sauli David pepercit. — Alexandri thesauris non invidebat Diogenes. — Viduarum, pupillorum, orphanorumque homines miseret. — Jesus Judæ pedes abluit; at cor istius fœdabat dæmon avaritiæ. — Filii prodigi pater dixit servis suis: Repertus est filius meus qui perierat, illum sine mora sua priori stola induite. — Septem fratrum Machabæorum natu maximo lingua excisa est, fuit mutilatus atque in ollam ardentem injectus; deinde correptus est secundus, capitis cutis huic detracta est, crudeliter habitus est; trucidati sunt septem fratres, at natu minimus etiam atrocius quam ceteri exeruciatus est.

Thème 101.

149-157. — Pastoris vocem oves audiunt et illum sequuntur; illas ducit, illas tutatur, illas alit pastor. Infernum serpentem vicit Jesus Christus, istiusque caput confregit. — Nobis pretiosissima sunt sanguis et aqua quæ Sanctus Joannes e latere Salvatoris a centu-

rione aperto manantia vidit. — Cupiisset adolescens prodigus satiari siliquis quibus porci vescebantur. — Quis nostrum quibuslibet mundi thesauris sapientiam non anteponat. — Quis nos beneficiis cumulat? — Quinam gratias agemus? — Quid Jesu Christi jugo suavius? — Jesu dixit Petrus: Nos reliquimus omnia: quid mercedis accipiemus. — Quanta fuit Judæ cæcitas? — Morti se tradidit Jesus Christus et expiravit: protinus laceratum est templi velum, scissæ sunt petrae, aperta sunt monumenta. — Titus beneficentia sua nomen suum immortalitati commendavit, hunc desideraverunt Romani; Domitianum vero fratrem ejus non desideraverunt; audistis de isto Domitiano qui Christianos persecutus est; notæ sunt ejus crudelitas ac perfidia. — Duobus novis funibus Samson alligatus est. — Docebantur gladiatores occidere et occidi. — Diluvii aqua Noemi familiæ pepercerunt. — Demosthenem admirabantur omnes in Philippum declamantem. — Tibi narrabo aliquid memorabile, aliquid novi, aliquid mirabile.

Thème 102.

149-157. — Cupio parvulorum felicitatem quos amplectebatur Jesus Christus eisque benedicebat. — Lacedæmonii, quorum Pœni opem efflagitaverant, eis Xantippum peritissimum ducem miserunt. — Saul interimere volebat Jonatham per quem Deus salvum præstiterat populum. — Rubrum mare trajecerunt Israelitæ; quod impossibile primum existimaverant, hoc tamen eis haud difficile fuit. — Gamaliel sententiam aperuit; ei omnes assensi sunt. — Dei servi haud sunt solliciti nec dicunt: Quid bibemus, quid manducabimus? — Quisnam pater filio suo panem petenti dat lapidem? — Nihil est, credite mihi, dulcius ac pulchrius virtute. — Quanta olim erit impii desperatio. — Jesus crucem sibi et suis discipulis elegit. — Sese Deo dedit Magdalena a septem immundis spiritibus antea possessa; sese diemoni tradidit Judas Jesu

ejus sapientiam admirati sunt omnes; incredibiles nobis videntur ejus errores. — Exclamavit Zacharias: Et tu, puer, propheta Altissimi vocaberis. — Jesu Christi admirantur homines doctrinam; sed raro vitam ejus imitantur. — Junior Cyrus voluit solio deturbare suum fratrem Artaxerxem, sed sua eum perdidit ambitio. — Sæpe impossibilia optantur.

Thème 100.

155-157. — Mosis lex Judæis porcina carne interdicebat. — Aliquis venit, taceamus. — Nemo sine conatibus in cælum pervenit. — Damocles Dionysii felicitati invidabat. — Philemoni haud fideliter serviebat Onesimus. — Ab apostolo suo proditus est Jesus. — Herodis jussu, Joannis Baptistæ caput in carcere amputatum est. — Davidis memoriam in æternum venerabuntur viri boni. — Juniores Tobiam angelus comitatus est. — Salomon sepultus est in civitate David et suus ei successit filius. — Bis Sauli David pepercit. — Alexandri thesauris non invidebat Diogenes. — Viduarum, pupillorum, orphanorumque homines miseret. — Jesus Judæ pedes abluit; at cor istius fœdabat dæmon avaritiæ. — Filii prodigi pater dixit servis suis: Repertus est filius meus qui perierat, illum sine mora sua priori stola induite. — Septem fratrum Machabæorum natu maximo lingua excisa est, fuit mutilatus atque in ollam ardentem injectus; deinde correptus est secundus, capitis cutis huic detracta est, crudeliter habitus est; trucidati sunt septem fratres, at natu minimus etiam atrocius quam ceteri exeruciatus est.

Thème 101.

149-157. — Pastoris vocem oves audiunt et illum sequuntur; illas ducit, illas tutatur, illas alit pastor. Infernum serpentem vicit Jesus Christus, istiusque caput confregit. — Nobis pretiosissima sunt sanguis et aqua quæ Sanctus Joannes e latere Salvatoris a centu-

rione aperto manantia vidit. — Cupiisset adolescens prodigus satiari siliquis quibus porci vescebantur. — Quis nostrum quibuslibet mundi thesauris sapientiam non anteponat. — Quis nos beneficiis cumulat? — Quinam gratias agemus? — Quid Jesu Christi jugo suavius? — Jesu dixit Petrus: Nos reliquimus omnia: quid mercedis accipiemus. — Quanta fuit Judæ cæcitas? — Morti se tradidit Jesus Christus et expiravit: protinus laceratum est templi velum, scissæ sunt petrae, aperta sunt monumenta. — Titus beneficentia sua nomen suum immortalitati commendavit, hunc desideraverunt Romani; Domitianum vero fratrem ejus non desideraverunt; audistis de isto Domitiano qui Christianos persecutus est; notæ sunt ejus crudelitas ac perfidia. — Duobus novis funibus Samson alligatus est. — Docebantur gladiatores occidere et occidi. — Diluvii aqua Noemi familiæ pepercerunt. — Demosthenem admirabantur omnes in Philippum declamantem. — Tibi narrabo aliquid memorabile, aliquid novi, aliquid mirabile.

Thème 102.

149-157. — Cupio parvulorum felicitatem quos amplectebatur Jesus Christus eisque benedicebat. — Lacedæmonii, quorum Pœni opem efflagitaverant, eis Xantippum peritissimum ducem miserunt. — Saul interimere volebat Jonatham per quem Deus salvum præstiterat populum. — Rubrum mare trajecerunt Israelitæ; quod impossibile primum existimaverant, hoc tamen eis haud difficile fuit. — Gamaliel sententiam aperuit; ei omnes assensi sunt. — Dei servi haud sunt solliciti nec dicunt: Quid bibemus, quid manducabimus? — Quisnam pater filio suo panem petenti dat lapidem? — Nihil est, credite mihi, dulcius ac pulchrius virtute. — Quanta olim erit impii desperatio. — Jesus crucem sibi et suis discipulis elegit. — Sese Deo dedit Magdalena a septem immundis spiritibus antea possessa; sese diemoni tradidit Judas Jesu

Christi apostolus. — Angeli adstant coram Deo ejusque mandata perficiunt. — Discipulos suos misit Joannes Baptista ad Jesum Christum ejus facti sunt discipuli; ejus virtutes a Jesu Christo ipso laudatae sunt. — Bis in leonum lacum projectus est Daniel. — Ecclesiam primum persecuti sunt imperatores romani, at illi tandem favit Constantinus. — Hominem Deum indicabant thus et myrrha quae magi obtulerunt. — Refert nostra qui peccavimus agere poenitentiam. — Israelis filii, quam domum Domino aedificabitis? — Quantus erit malorum tremor ultimo die. — Nemo dare potest quod non habet. — Cato mortem filii sui celatus est.

Thème 103.

149-157. — Israelitis dedit Deus urbes quas non aedificaverant, puteos quos non foderant, vites et oleas quas non plantaverant. — Regulus a quo primum victi fuerant Carthaginenses, a Xantippo fuit ipse victus. — Adamum et Evam decepit daemon genusque eorum perdere voluit. — Dicit lex: Tu Dominum et tuum proximum diliges. — Hoc faciamus et vivemus. — Ad malum nos impellit daemon nosque persequitur; Deum invocemus, nosque ab isto liberabit. — Unum pharisaeos Jesus Christus percontatus est, illi autem huic respondere non potuerunt. — Apertum est mare, divisae sunt aquae et Israelitis transitum permiserunt. — Quemnam nos reformidabimus. — Quenam mulier Juditha fortior. — Quodnam consilium inuit. — Exclamabat propheta: Quis columbae pennas mihi dabit? — A fratribus suis venditus est Joseph, eorum injurias oblitus est, lectu mirabilis est ejus historia. — Quisque melius propriis quam aliorum oculis videt. — Nemo grammaticae elementa velut minoris momenti despiciat. — Alexander atque Ephestion Darii matrem ac conjugem consolati sunt. — Captaverat Judas tradendi Jesu Christi occasionem quae tandem se dedit, atque infidus iste apostolus neci tra-

dendo Jesum Christum, daemone se ipse tradidit. — Fratribus suis nomen suum Josephus aperuit, eorumque scelus oblitus est, illud eis summæ admirationi fuit. — Nihil communius nomine amicitiae, nihil amicitia rarius.

Thème 104.

149-157. — Nobis misit Deus Salvatorem quem amare et cui indesinenter gratias agere debemus. — Deus erga nos eadem utetur mensura qua erga alios nos usi fuimus. — A regis Pharaonis filia educatus fuerat Moyses, per quem legem accepit populus. — Antichristus, iste homo peccati, Dei titulum sibi arrogabit, voletque adorari, at Jesus Christus in istum insufflabit, illumque destruet. — Tyrannorum minis martyres non movebantur. — Domine, ego vitam aeternam volo possidere, quid faciam? cui rei studebo? quid fugiam? quam re mihi interdicam? — Quanta merces fideles Dei servos manet! — Nihil mali a Deo constitutum est. — Filii Jacobi emerunt in Aegypto triticum sibi et patri suo. — Usque ad vitae suae finem Jesus Christus amoris sui nobis praebuit pignora: ejus sanguine abluti fuimus, et adhuc illius adoranda carne pascimur: ejus erga nos amor vere est immensus. — Christianis non pepercere Nero et nonnulli alii imperatores. — Quisque haud aegre credit verum quod summopere exoptat. — Crucifixus est sanctus Petrus, sancto Paulo autem caput amputatum est. — Filium suum Abrahamus immolare decreverat; at manum ejus angelus continuit: ejus fides est mirabilis. — Bonus latro quem poenituit, misericordiam impetravit. — Nunquam David derelictus est a Deo, ad quem semper confugit.

Thème 105.

158-160. — Ubinam gentium oratorem Cicerone eloquentiorem reperies? — Pridie diei festi Sanctorum Om-

nium jejunamus. — Multum frumenti et vini fert Flan-
dria. — Jesus Christus hominum causa crucifigi voluit.
— Davidi se adjungere juvenes valde strenui: cervorum
instar leves erant, leonumque instar formidabiles. —
Sanctus Ambrosius, Mediolanensis episcopus, obviam
ivit imperatori Theodosio illumque ecclesiae introitu
prohibuit. — Cato parum vini, multum vero aquae po-
tabat. — Nusquam gentium regionem frumento ube-
riorem Aegypto invenias. — Jesus Christus, Marthae et
Mariae causa, Lazarum a mortuis suscitavit. — Postridie
diei natalis Domini nostri Jesu Christi, sancti Stephani
primi diaconi et protomartyris festum diem celebrat
Ecclesia. — Pueri instar scholam frequentabat imperator
Marcus Aurelius. — Summum bonum his in terris est
convenienter legi Dei vivere. — Pridie kalendas octo-
bris, id est die trigesima septembris, sanctum Hierony-
mum insignem ecclesiae latinae doctorem veneramus. —
Quantum vini et frumenti gignit Campania! — In Pro-
vincia creseunt tot mali aureae, tam multae citri ac mali
punicae! — Multum ferri, auri ac plumbi praebet Del-
phinatus. — Satis marmoris et ferri suppeditat Occitania
fertque multum olei. — Graeci equum ligneum montis
instar aedificaverunt.

Thème 106.

158-160. — Mulieres ierunt obviam Davidi qui Golia-
thum humi prostraverat. — Pridie idus Martii Caesar mo-
nitus est de periculo quod sibi imminabat; postridie
hujus nefasti diei, Roma jacebat prostrata. — Pridie
nonas octobris, id est sexto die octobris, Ecclesia celebrat
festum sancti Brunonis, ordinis Carthusianorum insti-
tutoris. — Deus Pater, Jesu Christi gratia, hominibus
pepercit. — Justii in caelorum regno solis instar fulge-
bunt. — Quam multas stellas videmus! — Minus fru-
menti, plus olei ac vini ferunt valles Lusitaniae. — Pos-
tridie diei festi Omnium Sanctorum, commemorationem

omnium fidelium defunctorum celebramus. — Ubinam
gentium Thebani ducem Epaminonda peritiorem potuis-
sent reperire? — Caesar minorem severitatem, majorem
clementiam exhibebat. — Obviam Judae et ejus mili-
tibus ivit Jesus. — Duodevicesimo kalendas septembris,
id est quinto decimo die augusti, Ecclesia celebrat
Assumptionem beatae Mariae Virginis, Matris Dei. — Quae
regio plus venaticae praedae alit quam ager Aurelia-
nensis? — Minus vini quam cervisiae potatur in Anglia:
ibi alantur multi equi, plures etiam verveces qui mag-
nam copiam mollissimae subtilissimaeque lanae praebent.

Thème 107.

158-160. — Matronae romanae, Bruti causa, per annum
lugubria induerunt. — Prisci christiani splendebant as-
trorum instar in mundo. — Postridie diei festi sancti
Augustini gloriosum sancti Joannis Baptistae martyrium
celebramus. — Satis frumenti, vini et cannabis fert
Cenomania; quae provincia multum venaticae praedae,
satis marmoris et ferri exhibet? — Quanta nivis copia hoc
anno cecidit! — Hic adolescens habet multum modestiae
et parum ambitionis. — Pridie kalendas decembris, fes-
tum sancti Andraeae fratris sancti Petri celebramus. —
Quantam prudentiam exhibuit in hoc negotio! — Multi
sunt vocati, pauci vero electi, dixit Jesus Christus. —
Postridie diei festi sancti Jacobi Majoris, Sanctae Virginis
Mariae parentum festum celebrat Lugdunensis ecclesia.
— Nusquam gentium geometram Archimede solertiore
reperies. — Terrae motus tot urbes, tot pagos in Calabria
everterunt! — De Jesu adventu audivit Martha ivitque ob-
viam illi. — Ecclesiae causa quantum fecit Jesus Chris-
tus! — Satis frumenti et secalis, at parum vini fert Mar-
chia. — Satis frumenti, croci et cannabis fert Hibernia,
nec minus mellis ac praedae venaticae ibi reperias.

Thème 108.

158-160. — Pridie diei sabbati mulieres sanctæ unguentum paraverunt, Jesu Christi corpus condiendi gratia. — Semper convenienter veritati loquendum est. — Haud satis frumenti fert Hispania. — Ephestio nimium vini hauserat, ideo mortuus est. — Gignit Andegavia multum vini, frumenti, secalis et lini; alit hæc provincia magnam vim boum, vaccarum et vervecum; plurimum quoque ardosiæ satisque ferri et carbonis fossilis suppeditat. — Ubinam gentium urbem Roma celebriorem invenias? — Pridie nonas novembris, id est quarta die novembris, Ecclesia festum sancti Caroli Mediolanensis episcopi celebrat. — Scipionis Africani pater obviam ivit Annibali. — David Abigailis gratia Nabali pepercit. — Vivorum et mortuorum iudex scelesti instar fuit iudicatus necnon et damnatus. — Quam multæ cerasi sunt in hoc horto. — Xerxi erant pauci amici, multi verò adulatores. — Tanta in Cinnam benignitate Augustus usus est! — Pridie diei festi sancti Augustini obiit sanctus Cæsarius. — Quantum lini, secalis et frumenti gignit Flandria! — E Dania multos equos, nec pauciores boves abducit Germania.

Thème 109.

158-160. — Haud satis magna moderatione Clitus loquendo usus fuerat; at Alexander nimium furorem exhibuit. — Duodecimo kalendas aprilis, id est die mensis Martii vicesimo primo celebratur festum sancti Benedicti monachorum occidentalium patriarchæ. — Nusquam gentium milites magis strenuos quam Gallos reperias. — David multum ferri, æris, auri et argenti acervavit. — Pridie diei festi Pentecostes jejunamus. — Darius, rex imprudens, Alexandro obviam ivit. — Deus, Jobi gratia, amicis qui illum inviserant pepercit. — Quantam pecuniam in sinum pauperum deponunt viri divites benefici!

— Stanni multum, nec minus plumbi suppeditat Anglia. — Prostridie diei festi Inventionis Sanctæ Crucis, sanctam Monicam sancti Augustini matrem honorat Ecclesia. — Parum frumenti producit Suecia, at quænam regio plus æris suppeditat? — In Italia reperiuntur tam multi pepones, tot mala aurea, tam multæ oliivæ, tot mori! — Jesu Christo dixerunt Apostoli: Non satis multi panes nobis suppetunt: populum ergo dimitte. — Avarus nunquam dicit: Satis multi mihi sunt nummi. — Nusquam gentium Pœni ducem Annibale peritiorum reperire potuissent.

Thème 110.

161-163. — Ubi habitas? — Istic occisus est Leodegarius. — Hic nunc non habitat Medericus: alibi habitat. — Quam audax erat Annibal! Quam callidus erat! — Parum alacer Fabius videbatur, sed erat prudentissimus. — Israelitæ minus Moysis, magis Dei vocem formidabant. — Vir sapiens vitium pejus quam pestem fugit. — Quanti constitit templum a Salomone ædificatum? — Cur peccandi occasionem quærimus? — Quin Dei verbum magis assidue audimus? — Illinc proficiscatur Antonius. — Unde venit tuus frater? — Multo cæteris avibus præstat aquila. — Heli, summus sacerdos, erga filios suos haud satis severus fuit. — Alexander ad iram proclivior erat. — Cur puerorum qui post baptismum moriuntur sortem lugent? — Cur ad Deum patrem nostrum non confugimus? — Pœnorum magis, minus Gallorum intererat. — Adolescentes sint paulo magis temperantes, eruntque erga egenos multo beneficentiores. — Christiani, minus superbi estote, fortioresque evadetis. — Quo ivistis? huc venite amici. — Quanto Pericles æqualibus præstabat! — Quanti aestimabatur Salomonis palatium? — Sub Augusto cuncta intus forisque erant quietæ. — Scipio non incidit in Annibalem qui aliâ iter fecerat.

Thème 111.

161-163. — Aristides paulo post Themistoclem mortuus est. — Parvi Domitianum faciebant Romani, Titum pluris fecerant, Titus enim tam affabilis erat! — Quanti animas nostras Deus aestimavit! — Ego Matthæum vidi Vesuntione; inde heri adveni. — Hic manere jam non possumus; alio igitur eamus. — Qua iter faciemus? — Quin agimus poenitentiam? — Quid Satanæ arma suppeditamus? — Alexandro minus assentabatur Callisthenes, magis vero Cleo, infamis adulator. — Ad artes scientiasque tam apti sunt Itali; tanto præstant musica; illos tantum delectant poesis ac pictura. — Istac Germanus intravit. — Unde veniunt Ambrosius et Hieronymus? — Alicunde. — Cur gratiæ quæ urget nos resistimus? — Quin bona emimus æterna sublevando pauperes? — Quanti ecclesiæ sancto Joanni dicatæ horologium aestimas? — Quam bonus est Deus! — Quanto Sauli præstabat David! — O Christiani, magni vestra interest servire Deo. — Argentorato nos advenimus, ea iter fecit imperator. — Ubi coenavisti? Nasquam. — Conemur aliqua egredi. — Quid manum quæ vult nos sanare repellimur? — Cur animæ nostræ nos non miseremur? — Ad Jesum undique præperabat populus. — Israelitis dixit Deus: In Terram promissam vos non intrabitis, sed post quadraginta annos vestri intrabunt filii.

Thème 112.

161-163. — Quanto peritior erat Annibal Varrone! — Infelicitatem christianorum lugeo qui bona caelestia parum requirunt multumque caducas appetunt divitias. — Undique accurrebant Trojani Sinonem captivum vendendi gratia. — Quo ivit Mathurinus? Quopiam. — Quanti constitit hic canalis? — Eva, locutus est Deus; quid serpenti qui vult te decipere auscultas? — Sacros libros haud satis legimus; nimis novos exquirimus. — Parvi Reguli, magis Carthaginiensium intererat. — Unde isti

adveniunt mercatores? Alicunde. — Ego Parisiis advenio; indidem mea advenit soror; sed eadem haud iter fecimus. — Quin virtutes, veras divitias, acquirimus? — Quanti Ecclesiam sancto Marco dicatam aestimas? — In urbem Samariam ingressus est Philippus, ibique Jesum Christum prædicavit; eo deinde Sanctum Petrum et Sanctum Joannem miserunt apostoli. — Leo multo præstat cæteris animalibus. — Nimio pluris corporis valetudinem, haud satis magni animæ nostræ salutem aestimamus. — Quanto Jesus philosophis est humilior et modestior! Quanto præstat illius doctrina eorum doctrinæ! — Foris stabant Jesu parentes, et eum quærebant.

Thème 113.

163. — Quantum sanguinis Romani effuderunt! Quanta illis inerat ambitio! Quam multas subegerunt regiones! Quam avidi erant! Quanto cæteris populis erant fortiores! Quanto præstabant! — Multum frumenti ac vini fert inferior Arvernia. — Tantum ferri et plumbi Britannia suppeditat. — Non minus cannabis et frumenti, tantumque lanæ gignit ager Bituricensis. — Dociliores simus. — Pueri, minus pervicaces estote. — Plus nobis quam Judæis Deus dedit, minus nobis parcat. — Romani magno sua beneficia vendebant. — Quantum nomen romanum oderant gentes. — Minoris aestimemus corporis valetudinem, animi sanitatem pluris faciamus. — Minus auri quam olim suppeditat Arabia. — Multum salis Santonia fert. — Multos gignit Persia pepones qui magni aestimantur. — Roboami magis referebat, haud minus Jeroboami intererat. — In urbe Venetiis ecclesia sancto Marco dicata multum commendatur. — In Africa reperiuntur leones multi; nec ibi pauciores tigrides pardosque reperias. — Tantum auri argenticque Peruvienses montes sufficiunt! — Quot in Britannia aluntur pulli equini! — Parvi nostra refert multas divitias possidere, at magis nostra interest possidere multas virtutes multosque amicos in cælo.

Thème 114.

163. — Parvi refert mori, at magni interest bene mori. — Quam fertilis est tellus! — Quam altum mare est! Quam celsi sunt caeli! — Quantam Deus in orbe creando exhibuit potentiam. — Multum orizæ, milli, sacchari, gossypii, thuris, casia, balsami, nardi et myrrha fert India. — Multi erocodili multaue alia animalia in Africa reperiuntur. — Quantum Dei benignitatem admirari debemus! — Quanti Jesu Christi doctrinam debemus aestimare! — Serici montes multum auri et argenti, æris et stanni, nec minus marmoris, porphyritæ, et jaspidis sufficiunt. — Tantum theæ et tabaci Sinensis regio suppeditat. — Quam multa Ægyptii adorabant animalia! Quam cæci erant! Quanto feliciores nos sumus! — Equi Afri magni aestimantur. — Satis auri et argenti, at plus ceræ, eboris atque ebeni gignit Africa. — Multas aves, multosque pisces variæ generis in America reperias. — Magni Virginia, multo minoris fit Jamaica tabacum. — Multos adamantes fert Brasilia. — Multo propensiores sunt Turcæ otio quam labori.

Thème 115.

163-165. — Quod parvi faciebant, magni aestiment peccatores; quod autem magni aestimabant, parvi faciant. — Admirabile erat Ciceronis erga rempublicam studium. — Librorum amore Atticus et Cicero eminuerunt. — Joannes Baptista videns venientem Jesum Christum, exclamavit: Ecce Agnus Dei, qui tollit mundi peccata. — Quid in nostram ruimus perniciem? — Quin sapientes viros consulimus? — Quanti arabis equus aestimatur? — Numæ mortui loco, Tullum Hostilium Romani elegere. — Seneca, ut philosophus, divitias haud satis aspernabatur. — Væ vobis, scribæ et Pharisei hypocritæ, dicebat Jesus Christus. — Demetrius Paulum aurificibus monstrans ait illis: Ecce nostrorum deorum adversarius.

— Quanto potentior Deus diis gentium! — Filii hominum, cur mendacium et mundi pompas appetitis? — Annibalis in Romanos odium omnibus notum est. — Roboamus populo respondit: Virgis vos pater meus castigavit, ego vero scorpionibus vos castigabo. — Jesus Christus dixit: Væ homini illi per quem scandalum venit. — Quantum a Deo amati sumus! Quanti nostra refert eum toto corde amare!

Thème 116.

163-165. — Urbi Constantinopoli pestis atque incendia plurimum nocuere. — Cur pastorem nostrum ac ducem non sequimur! — Væ divitibus qui pauperibus stipem non erogant! — O nimium fortunatos agricolas! aiunt urbium incolæ. — Apostoli qui Jesu Christi verborum sensum non perceperant, illi dixerunt: Ecce duo gladii. — Sisaræ pro aqua quam rogaverat, lac Jahel attulit. — Sanctus Joannes, Alexandria patriarcha, suo erga pauperes amore inclaruit. — Aurum et argentum minoris, disciplinam vero pluris faciebat Lycurgus. — Multum laudatur Helvetiorum fidelitas. — Roboame stulte, quid juvenum parebas consilio? quin senum consilium prefebas? — Burgundiæ ac Campaniæ vinum magni facimus; multo pluris quoddam Hungariæ vinum aestimatur. — In christianos multo inhumaniores sunt Turcæ quam erga cæteros populos. — Noemi posteri, turrim ædificantes pro lapide lateres, pro arenato bitumen adhibuere. — Erat in Poro, ut in barbaro principe, sat magna sapientia ac prudentia. — O fortunatos pisces, aiebant aves! O nos miseros, respondebant isti. — Moysi dixit Dominus: En terra quam Abraham, Isaaco et Jacobo promisi, hanc tu vides, sed eo non intrabis. — Absalonem Davidis filium perdidit dominandi cupiditas.

Thème 117.

163-165. — Juvenes, quid mendaces legitis fabulas. Quin Evangelium potius legitis? — Quanti constat equus

anglus? — Magni fiunt equi hungarici. — Germanos magnificentia, lautus victus et vinum valde delectant; scientias plurimum colunt, artiumque machinalium sunt valde studiosi. — Quidam Græci, amore philosophiæ incitati, longa itinera susceperunt. — Mulieres pauperes pro agno turturem pullumve columbinum offerebant. — De Juda dixit Jesus: Væ homini per quem filius hominis inimicis suis tradetur! — Jesus illos qui Dei verbum audiebant ostendens dixit: Ecce mater mea; ecce fratres mei. — Quis Mariæ Magdalenaë erga Jesum Christum amorem non novit? — Veritatis amorem Ecclesiæ doctor a Deo debet expetere. — Quæ in Helvetia crescunt medicinales herbæ tanti æstimantur! — Quid fragili arundini innitimur? — Quin sanctorum exempla imitamur? — Dixit Jesus discipulis suis: Pauperes semper habetis vobiscum, me autem non semper habebitis. — Plures romani duces paupertatis amore inclaruerunt.

Thème 118.

166-170. — Quis de mundo iudicium faciet? Jesus Christus, hominis filius. — Duo Joannis discipuli Jesum secuti sunt. Quota hora erat? Fere decima hora diei; id est post meridiem quarta. — Pepercitne Agago Saul? Pepercit. — Num huic Amalecitarum regi pepercit quoque Samuel propheta? Non pepercit. — Nonne pepercerant Dei populo Amalecitarum? Non pepercerant. — Uter victoriam retulit, Cæsare an Pompeius? Cæsar. — Ego, ait Dominus exercituum, cælum et terram, mare cunctumque orbem terrarum concussurus sum. — Jesus jamjam ingressurus in civitatem Jerusalem, die Palmarum, flevit prævidens quæ mox passura erat. — Ubi natus est sanctus Augustinus? Tagastæ, in Africa. — Quando combustum est templum Jerosolymæ? Anno post Christum natum septuagesimo. — Jesus Christus inter duos latrones expiravit. Quotus hebdomadis erat dies? Sextus. — Quisnam Americam reperit? Christophorus Columbus. — Quorum

intererat? vestra et nostra. — Quemnam librum legimus? Evangelium. — Successitne Davidi Salomon? Successit. — Num fuit rex bellator? Non fuit. — Nonne sapientiam quam ipsi Deus concesserat semper servavit? Haud semper servavit. — Quanti constiterat Alcibiadis canis? Circiter centum et quadraginta nummis aureis. — Ubi sanctus Clodoaldus condidit monasterium? Ad octavum circiter a Lutetia milliarium. — Nobis diligendi sunt fratres. — Miseris succurrendum est.

Thème 119.

166-170. — Quisnam bis mortuus est? Archisynagogi filia. — Cuinam magistro debemus auscultare? Jesu Christo, qui verba vitæ æternæ habet. — Cujusnam erat Saulem regem inungere? Tui Samuelis prophetae (ou tui, Samuel propheta). — Quisnam Jesum Christum prodidit? Judas. — Quem istius sceleris poenituit? Perfidum hunc apostolum. — Oderatne Romanos Annibal? Oderat. — Num Hanno Annibali favebat? Non favebat. — Nonne Scipionem quoque vicit Annibal qui plures romanos duces vicerat? Non vicit. — Uter liberalior fuit Philippusne an Alexander? Alexander. — Panem et vinum accepit Jesus et Eucharistiæ sacramentum instituit. Quota hebdomadae erat dies? Quinta. — Quorum interest studere? Vestra juvenum (ou vestra, juvenes). — Quisnam bis mortuus est et bis elatus est? Vidua Naimi filius. — Quantum distat urbs Lugdunum a Matrivo? Centum circiter et quinquaginta leucas. — Quamdiu regnavit imperator Adrianus? Viginti annos et undecim menses. — Quanti valebat drachma? Decem circiter assibus. — Quemnam post Judæ obitum elegerunt apostoli? Mathiam. — Quem dictaturæ tædavit? Syllam. — Jejunio caro domanda est. — Jesu Christi mysteriis et exemplis studere debemus (ou studendum est).

Thème 120.

166-170. — Cujusnam erat Suzannaë innocentiam pro-

bare? Tui, Daniel. — Quemnam capite damnavit Pilatus? Jesum Christum. — Quemnam dimisit? Barabbam, latro-
nem atque interfectorem. — Quem venationis tædavit? Adrianum, romanum imperatorem. — Numquid senum consilium secutus est Roboamus? Non secutus est. — Amisitne regni partem? Amisit. — Aquam haustura ivit Samaritana sedentemque Jesum invenit: quota erat hora? Fere sexta diei hora: id est meridies. — Uter majori virtute præditus fuit, Aristidesne an Themistocles? Aristides. — Quis mortuus est et quatuor dies mansit sepultus? Lazarus, frater Marthæ et Mariæ. — Quomodo Saul omnibus Israelitis præstabat? Statura. — Quo instrumento miles aperuit latus Salvatoris? Lancea. — Spiritus sanctus quem Jesus Christus promiserat descendit de caelo et apostolos implevit. Quota hora erat? Tertia diei hora, id est, nona hora matutina. — Uter peritior fuit, Annibalne an Scipio? Scipio. — Qua transierunt sanctus Germanus et sanctus Lupus ad eundem in Angliam? Per Nannetodurum ubi erat sancta Genovefa. — Nobis ferenda sunt vitia fratrum nostrorum. — Semper Deo recurrendum est.

Thème 121.

166-170. — Cuiam Alexander successerat? Philippo. — Cujus erat Salomonem regem nominare? Tui Davidis (ou: Tui, David) qui illud promiseras. — Nonne verum Deum coluit Jeroboam? Non coluit. — Adoravitne vitulum aureum? Adoravit. — Aves et pisces creavit Deus. Quotus erat dies? Quintus. — Uter dimissus est Jesusne an Barabbas? Barabbas. — Quis regem Darium prodidit ac vinxit? Bessus. — A quo Bessus postea vinc-tus fuit et Alexandro traditus? A Spitamene. — Quæsi-vitne Puerum Jesum Herodes ad illum interficiendum? Quæsi-vit. — Numquid illum invenit? Non invenit. — Nonne rursus magos vidit? Non rursus vidit. — Quando veniet Jesus Christus vivos et mortuos judicaturus? Ulti-

mo die. — Quamdiu sanctus Alexander Ecclesiam roma-nam rexit? Decem annos. — Ubi natus est sanctus An-toninus? Florentiæ. — Cuiam infidum Bessum Alexan-der permisit? Regis Darii fratri. — Quemnam pœnitere tunc debuit? Scelestum Bessum. — Omnia creaverat Deus, tunc requievit. Quota erat dies? Septima. — Uter Judæ successit, Mathiasne an Josephus cognomine justus? Mathias. — Lingua accurate reprimenda est. — Jesus Christus dixit apostolis: Hic est sanguis qui mox ad mundi salutem effundetur.

Thème 122.

166-170. — Commendaveratne David ducibus Absal-
onem? Commendaverat. — Nonne huic filio quem Da-
vid semper diligebat pepercit Joabus? Non pepercit.
— Resurrexit Jesus Christus: quota erat dies? — Hebd-
omada dies prima quam idcirco dominicam diem nomina-
mus. — Quemnam nunquam sincere pœnituit? — Re-
gem Antiochum qui misero modo perit. — Quo ibat
Saulus ad persequendos Christianos? Damascum. — Quo
missus fuit Eliezer ab hero suo Abrahamo? — In Mes-
opotamiam. — Quare in hanc regionem ibat? Ad quæren-
dam uxorem Isaaco. — Quomodo mortuus est sanctus
Franciscus Salesius? Apoplexi. — Uter Rebecca carior
fuit, Esausne an Jacob? Jacob. — Quisnam Amalecitarum
regi pepercit? Saul. — Quisnam regis illius haud mi-
sertus est? Samuel propheta. — Quota die Gabrielis le-
gationem accepit Maria? Mensis martii vigesima quinta.
— Misitne Pyrrhus Romanis munera? Misit. — Nonne
hæc accepere Romani? Non accepere. — Claudio qui
ad portam templi eleemosynam posebat dixit Petrus: Surge et ambula, statimque surrexit: quota hora erat? Nona diei hora, id est tertia post meridiem. — Domi-nus, Israelitis dixit Moyses, edendam carnem hodie vo-bis daturus est, et cras vos pane est satiaturus. — Do-cendi sunt ignari.

Thème 123.

158-170. — Parum vini, sed multum frumenti aliorumque granorum gignit Picardia; provinciae istius incolae magnam copiam textilium efficiunt. — Jesu Christi Corporis festum pridie diei natalis sancti Joannis Baptistae occurrere potest. — Ubinam gentium apostolum sancto Paulo ferventiorē ac diligentiorē invenias? — Jonathan, Davidis gratia, Saulis regis odium in se convertit. — Nos admonuit Jesus Christus: furis instar accurret; obviam illi ibunt iusti; at mali, pavore tremiscentes, frustra cupient latere. — Duo Aaronis primogeniti filii intus vorati sunt igne qui ipsos extrinsecus non attingit. — Tobiam in Mediam duxit Raphael angelus, atque inde eum reduxit. — Nostratibus multo praestant Chilii ac Peruviae vervecēs crassitudine. — Quaedam Americae regiones multos feros boves nec pauciores damas et capreolos alunt. — Noster erga Deum amor, ait sanctus Bernardus, mensuram haud novisse debet. — Gratia aqua est quae mundi honorum ac voluptatum sitim restinguit.

Tres Apostoli qui Jesum Christum comitati fuerant, vocem audivere dicentem: « Hic est Filius meus dilectus, illum audite. » — Crucī affixus est Jesus Christus; totam statim terram operuerunt tenebrae: quā hora erat? Fere sexta diei, id est meridies. — Vexavitne Judaeos Antiochus? Vexavit. — Nonne Deum quem colebant Judaei deinde invocavit? Invocavit. — Nonne Antiocho pepercit Deus? Non pepercit. — Mox venturus est Messias a cunctis (ou cunctis) desideratus gentibus, ait Dominus, meamque ego domum implebo gloria. — Vitanda est desidia. — Num Aeneidem mirabatur Virgilius? Non mirabatur. — Num illud opus flammis tradidit Augustus? Non tradidit. — Jusseratne Virgilius id fieri? Jusserat.

Thème 124.

158-170. — Ubinam gentium poetam Homero illustriorem invenias? — Postridie diei sabbati, mulieres sanctae

ad sepulcrum properaverunt. — Multa mala piraque fert Normannia; parum vini potant incolae, multum vero liquoris e pomis expressi. — Athenas ductus est Paulus; ibi aliquandiu commoratus est; inde Corinthum ivit, eodem postea cum Timotheo advenit Silas. — Quam bonus est Deus! Quam ingrati in eum nos sumus! — Trucidatus est Vitellius; paulo ante Otho pugione sibi mortem consciverat. — Quisnam pater pro pane lapidem, anguem pro pisce, vel pro ovo scorpionem suo dat filio? Pilatus, ut iudex, justitiam non satis diligebat. — Judaeis prodigium fuit Filius hominis, veluti Jonas Ninivitis fuerat. — Quisnam mortuus est nec erat natus? Adamus. — Quemnam pauperum miserebat? Sanctum Joannem, Alexandriae patriarcham. — Cujusne est judicare? Tuum, Jesu Christe qui vivorum mortuorumque es iudex. — Nonne miracula patravit Joannes Baptista? — Non patravit. — Eratne rex Herodes Jesu Christi videndi cupidus? Erat. — Num isto coram principe aliquod fecit miraculum Jesus Christus? Non fecit. — Quando celebrat Ecclesia festum sancti Francisci Assisiensis, ordinis Fratrum Minorum institutoris? Quinto nonas octobris, id est quarta die octobris. — Servandi sunt Dei et ecclesiae praecipua. — Jesus, nostrā causā, scelesti instar cruci affixus, Mariae dixit, illi sanctum Joannem monstrando: « Mulier, ecce filius tuus »; deinde sancto Joanni: « Ecce mater tua. » — Utra fuit firmior, Romane an Carthago? — Vae tibi, Pharaō, Dominus te et tuum populum mox percussurus est. — Quisnam mortuus est nec cadaver reliquit? — Lothi uxor quae conversa est in statuam salariam. — Mi fili, dicebat quidam senior, perferenda sunt fames et sitis, injuriae et opprobria.

Thème 125.

158-170. — Magis Herodes dixit: « Ite Bethlehemum, vosque iter hac facietis ut in vestram redeatis regionem »; at magi, a Domini angelo admoniti, illac iter non fece-

runt. — Quanto Alexandri copias Darii copiae numero superabant! At quanto priores animo erant Alexandri milites! — Multum sacchari nec minus cafei, tabaci indicique suppeditat America. — Jus primogeniti emit Jacob, et paulo post in Mesopotamiam proficisci coactus est. — Liam, priorem uxorem suam, Jacob diligebat; at magis diligebat Rachelem, illamque pluris aestimabat. — Pro Moyse quem Judæis Deus dederat, Jesum Christum accepere christiani. — Coriolanus, Veturiae matris suae gratia, Romanis ignovit. — Quinam Israelitarum non miserti fuerant? Amalecitarum. — Regi Sauli saga dixit: « Quemnam vis videre? Samuelem prophetam », respondit Saul. — Cujusnam est nostras sanare animas? — Tuum, Jesu, medice noster. — Apparuitne apostolis Jesus e mortuis redux? Apparuit. — Num aderat Sanctus Thomas? Non aderat. — Nonne credidit apostolis qui Jesum Christum viderant? Non credidit. — Se deditne postea Jesus Christus Thomae oculis? Se dedit. Num in incredulitate Thomas perstitit? non perstitit. — Quota die sanctum Dominicum ordinis Fratrum Prædicatorum institutorem honoramus? — Pridie nonas augusti, id est quarto die augusti. — Ut valetudine, ita morbo utendum est. — Aruns exclamavit: « En Brutus, en vir qui nos nostra patria expulit », et leonis instar furibundus, ei obviam ivit. — Haud parcebat Socrates Alcibiadi, cujus comprimenda erat superbia. — Uter gravius commisit peccatum, Judasne qui prodidit Jesum Christum an Pilatus qui eum capite damnavit? — Israelitæ, animos confirmate: Dominus ipse pro vobis pugnaturus est.

Thème 126.

158-170. — Quinam nati sunt nec sunt mortui? Henochus et Elias propheta. — Maria Jesum Christum peperit, quota mensis decembris erat dies? Vigesima quinta. — Dixit Judas: « Ego innocentem tradidi sanguinem; » responderunt sacerdotum principes: « Cujusnam inte-

rest? Tua, non autem nostra. » — Cum exercitu Epaminondas Lacedæmonem profectus est; eo ivit quoque Agesilaus qui de illius admonitus est profectioe, sed eadem iter non fecit. — Oniæ summi sacerdotis causa Deus Heliodoro pepercit. — Jesus Christus scelesti instar crucifixus, agni que instar immolatus est. — Obviam Davidi ivit Abigail, eique munera obtulit. — Otho a militibus suis magni aestimabatur; Vitellius contra plurimum a Romanis aspernabatur. — Quantum nos amavit Jesus Christus! Quanti gratia quæ est ejus sanguinis pretium nobis est aestimanda! — Esauum filium suum Rebecca diligebat; huic vero Jacob multo carior erat. — Sanctus Patiens, præsul Lugdunensis, suo erga pauperes et miseros amore evasit commendabilis. — Hæc verba virgines sapientes audivere: « Ecce sponsus! »; obviamque illi ierunt. — Quando celebratur festum sancti Ignatii, Societatis Jesu institutoris? Pridie calendas augusti, die scilicet trigesima prima julii. — Mox moriturus sum, aiebat Esauus, lentium avidus, quid mihi proderit jus primogeniti? — Malis cupiditatibus resistendum est. — Uter magis strenuus fuit, Saulne an Jonathas? — Agnovitne Judas sceleris sui magnitudinem? Agnovit. — Num illius sceleris veniam a Deo petivit? — Non petivit. — Expectate paulisper, dixit Moyses Israelitis metu percussis moxque miraculum quod vestri gratia Dominus patraturus est, videbitis. — Non metuendi sunt homines, quando Deo parendum est.

runt. — Quanto Alexandri copias Darii copiae numero superabant! At quanto priores animo erant Alexandri milites! — Multum sacchari nec minus cafei, tabaci indicique suppeditat America. — Jus primogeniti emit Jacob, et paulo post in Mesopotamiam proficisci coactus est. — Liam, priorem uxorem suam, Jacob diligebat; at magis diligebat Rachelem, illamque pluris aestimabat. — Pro Moyse quem Judæis Deus dederat, Jesum Christum accepere christiani. — Coriolanus, Veturiae matris suae gratia, Romanis ignovit. — Quinam Israelitarum non miserti fuerant? Amalecitarum. — Regi Sauli saga dixit: « Quemnam vis videre? Samuelem prophetam », respondit Saul. — Cujusnam est nostras sanare animas? — Tuum, Jesu, medice noster. — Apparuitne apostolis Jesus e mortuis redux? Apparuit. — Num aderat Sanctus Thomas? Non aderat. — Nonne credidit apostolis qui Jesum Christum viderant? Non credidit. — Se deditne postea Jesus Christus Thomae oculis? Se dedit. Num in incredulitate Thomas perstitit? non perstitit. — Quota die sanctum Dominicum ordinis Fratrum Prædicatorum institutorem honoramus? — Pridie nonas augusti, id est quarto die augusti. — Ut valetudine, ita morbo utendum est. — Aruns exclamavit: « En Brutus, en vir qui nos nostra patria expulit », et leonis instar furibundus, ei obviam ivit. — Haud parcebat Socrates Alcibiadi, cujus comprimenda erat superbia. — Uter gravius commisit peccatum, Judasne qui prodidit Jesum Christum an Pilatus qui eum capite damnavit? — Israelitæ, animos confirmate: Dominus ipse pro vobis pugnaturus est.

Thème 126.

158-170. — Quinam nati sunt nec sunt mortui? Henochus et Elias propheta. — Maria Jesum Christum peperit, quota mensis decembris erat dies? Vigesima quinta. — Dixit Judas: « Ego innocentem tradidi sanguinem; » responderunt sacerdotum principes: « Cujusnam inte-

rest? Tua, non autem nostra. » — Cum exercitu Epaminondas Lacedæmonem profectus est; eo ivit quoque Agesilaus qui de illius admonitus est profectioe, sed eadem iter non fecit. — Oniæ summi sacerdotis causa Deus Heliodoro pepercit. — Jesus Christus scelesti instar crucifixus, agni que instar immolatus est. — Obviam Davidi ivit Abigail, eique munera obtulit. — Otho a militibus suis magni aestimabatur; Vitellius contra plurimum a Romanis aspernabatur. — Quantum nos amavit Jesus Christus! Quanti gratia quæ est ejus sanguinis pretium nobis est aestimanda! — Esau filium suum Rebecca diligebat; huic vero Jacob multo carior erat. — Sanctus Patiens, præsul Lugdunensis, suo erga pauperes et miseros amore evasit commendabilis. — Hæc verba virgines sapientes audivere: « Ecce sponsus! »; obviamque illi ierunt. — Quando celebratur festum sancti Ignatii, Societatis Jesu institutoris? Pridie calendas augusti, die scilicet trigesima prima julii. — Mox moriturus sum, aiebat Esau, lentium avidus, quid mihi proderit jus primogeniti? — Malis cupiditatibus resistendum est. — Uter magis strenuus fuit, Saulne an Jonathas? — Agnovitne Judas sceleris sui magnitudinem? Agnovit. — Num illius sceleris veniam a Deo petivit? — Non petivit. — Expectate paulisper, dixit Moyses Israelitis metu percussis moxque miraculum quod vestri gratia Dominus patraturus est, videbitis. — Non metuendi sunt homines, quando Deo parendum est.

II. — SYNTAXE DES MODES

Thème 126 bis.

170 bis et ter (1). — Utinam omnibus miseris possim opitulari. — Adolescentes, ne Domini legem negligatis. — Ne ullum proferat mendacium os pueri. — Dei nomen homines revereantur. — Ne spernantur humilis et pauper. — Utinam Jesu Christi causa mori liceat! — Mi fili, esto docilis, mea que accipe verba : « Abscedat a te maledicus, noli malos imitari, ne inquinetur cor tuum vitii veneno. — Utinam Dei donum cognoscamus! — Uti-

Thème 126 bis.

170 bis et ter. — Puissé-je soulager tous les malheureux ! — Jeunes gens, ne négligez point la loi du Seigneur, — Que la bouche de l'enfant ne profère point de mensonge. — Que les hommes respectent le nom de Dieu. — Que l'humble et le pauvre ne soient point méprisés. — Fasse le ciel que je puisse mourir pour Jésus-Christ. — Mon fils, soyez docile et recevez mes paroles : Que le médisant s'éloigne de vous, n'imitiez point les méchants, que le poison du vice ne souille point votre cœur. — Puissions-nous connaître le don de Dieu ! — Que n'ai-je les ailes de la colombe ! — Que Dieu ne met-il fin à mon exil ! — Juges, respectez le droit de la veuve et du pupille, que vos yeux considèrent le juge suprême : ne favorisez point l'homme puissant ; que le riche n'opprime point le pauvre. — Paresseux, considérez la fourmi ; que l'exemple de cet insecte prévoyant vous invite au travail ; n'imitiez point la cigale : que la paresse ne s'empare pas de vous. — Plaise à Dieu que les riches connaissent le véritable usage des richesses.

(1) La plupart de ces phrases sont extraites des thèmes 135 à 140 et 148 à 152. Nous les plaçons ici parce que c'est après le n° 170 que sont transposées, dans la nouvelle édition de notre *Grammaire latine simplifiée*, les règles se rapportant à ce sujet.

nam columbæ pennas accipiam! — Utinam Deus meo finem imponat exsilio! — Judices, viduæ et pupilli jus revereantur; supremum judicem vestri respiciant oculi: ne potenti viro faveatis; ne dives pauperem opprimat. — Piger, formicam contemplare, hujus providæ bestiolæ exemplum ad laborem te impellat; noli cicadam imitari, ne te subigat pigritia. — Utinam verum divitiarum usum sciant divites!

Thème 126 ter.

170 bis et ter. — Utinam Ecclesiæ suæ hostes Deus confundat! — Fili mi, observa patris tui præcepta, et matris tuæ legem ne deseras, gressus tuos tui dirigent oculi, ne manus tua maledico et calumniatori applaudat. — Ne sit sterile Dei verbum; fructus uberes afferat illud semen pretiosum. — Utinam avarus de morte sæpius cogitet! — Dominum quærite, ne unquam illum deseratis; deleatur impiorum nomen, inter justos ne scribatur. — Exclamabant patriarchæ: Utinam aperiantur cæli et mit-

Thème 126 ter.

170 bis et ter. — Que Dieu ne confond-il les ennemis de son Eglise. — Mon fils, observez les préceptes de votre père, et n'abandonnez pas la loi de votre mère; que vos yeux dirigent vos pas; que votre main n'applaudisse point au médisant et au calomniateur. — Que la parole de Dieu ne demeure point stérile; que cette précieuse semence porte des fruits abondants. — Fasse le ciel que l'avare pense plus souvent à la mort! — Cherchez le Seigneur; ne l'abandonnez jamais; que le nom des impies soit effacé; qu'il ne soit point écrit parmi les justes. — Les patriarches s'écriaient: « Puissent les cieux s'ouvrir, et le Sauveur nous être envoyé! » Jésus dit aux Apôtres: « Ayez confiance: j'ai vaincu le monde; que mes paroles vous fortifient; ne craignez point les hommes et que votre cœur ne se trouble point. — Le saint homme Job s'écriait: « Plut à Dieu que j'eusse été transporté du sein de ma

tatur nobis Salvator. — Apostolis dixit Jesus: Confidite, ego vici mundum; vos mea corroborent verba; ne homines timeatis, et cor vestrum ne turbetur. — Vir sanctus Job exclamabat: Utinam e matris meae sinu in tumulum fuissem translatus! — Accurre, Daniel, falso accusatam ne deseras castam Suzannam; iniqui senes lapidibus obruantur; ne populus effundat innocentem sanguinem.

— Utinam peccator, de aeternis ignibus saepius meditetur. — Darie, Besso ne confidas; Alexander, istum perfidum Darii interfectorem persecuere, ipse vinciat proditor et supplicio tradatur; ne diu quod rapuit diadema contaminet. — Utinam de flammis aeternis possemus perpetuo cogitare! Cito sapientiores fieremus. — Nolite abnegare pauperi quod a vobis petit, sed quod exoptat illi concedite.

Thème 127.

171-173. — Deum esse justum et misericordem credimus. — Unaquæque dies nos admonet mortem nobis instare. — Scimus morti obnoxium esse corpus nostrum, animam vero nostram esse immortalem. — Dæmonem vafrum esse non ignoramus. — Funestum semper esse peccatum credite.

mère dans le tombeau! — Accourez, Daniel, n'abandonnez pas la chaste Suzanne fausement accusée: que les iniques vieillards soient lapidés; mais que le peuple ne répande point le sang innocent. — Plaise à Dieu que le pécheur pense plus souvent aux flammes éternelles! — Darius, ne vous fiez point à Bessus: Alexandre, poursuis ce perfide meurtrier de Darius; que le traître soit enchaîné lui-même et livré au supplice; qu'il ne souille pas longtemps le diadème qu'il a enlevé. — Que ne pouvons-nous penser sans cesse aux flammes éternelles! nous deviendrions bientôt plus sages. — Ne refusez pas au pauvre ce qu'il vous demande; mais accordez-lui ce qu'il désire.

Profecto legistis Samsonis uxorem et socerum fuisse combustos; illius viri supra modum insignis matrem diu sterilem fuisse. — Edocti estis Saulum primum fuisse infensum christianis, illumque postea Jesu Christi nomen prædicavisse. — Nos docent libri sacri Absalonem regnum affectavisse, eundemque rebellem filium Davidi bellum indixisse.

Certum est nos omnes esse morituros. Jesum, ut vivos et mortuos judicet, rediturum scimus. — Putabant virgines stultæ sponsum non tam cito esse venturum. — Nos non fugit bonos aeternam mercedem esse accepturos, aeternumque malos cruciatum iri. — Existimabant Persæ Darii victoriam esse relaturum. — Vos non latet Dominum veniam Sodomæ fuisse daturum, si decem justos in ea invenisset.

Quis nescit Abelem a Caino fuisse occisum? — Non te fallit ab Annibale haud victum fuisse Fabium. — Ex Quinto Curtio cognoscimus ab Alexandro Clitum occisum fuisse. — Maria et sanctus Joannes Jesum duos inter latrones exspirantem viderunt. — Juvenis David Goliathum Domini exercitui insultantem haud sustinuit. — Quidam dixit merito iram initium amentiae esse.

Thème 128.

171-173 et 184. — Censeo neminem sine virtute posse esse beatum. — Deum aeternum, potentem atque terribilem esse scimus. — Confessus est Saul Davidem fidelem esse servum. — Tu scis Judam a Jesu Christo fuisse electum: te non fugit istum apostolum avarissimum fuisse, et miserâ morte periisse. — Putaverat Herodes magos Hierosolymam esse reversuros. — Fideli Jesu Christi servo aquæ frigidæ poculum largiamur, nobisque sit persuasum nos mercedem accepturos. — Credimus exercitum Amalecitarum victurum fuisse Hebræos, nisi Moyses brachia sustulisset orando. — Refert sanctus Lucas a sancto Paulo sanctum Petrum fuisse repreh-

sum. — Dixit quidam Amalecita se vitam ademisse Sauli; non te fugit istum Davidis jussu neci fuisse traditum. — Jesum ascendentem in cælum videre apostoli, nubesque illum omnium oculis subtraxit. — Scito periculosam et valde noxiam esse improborum societatem. — Sciebat Jesus proditorem esse Judam. — Credimus apostolos feliciores fuisse regibus et prophetis qui Jesum Christum non viderant. — Admoniti fuerant apostoli Jesum Christum proditum iri. — Crediderat Pilatus Judæos Barabbæ Jesum esse anteposituos. — Credimus plures episcopos a sancto Clemente in Gallias missos fuisse. — Non te fugit a Romulo Remum fuisse interfectum. — Confessus est Saul se esse minus justum quam David; affirmare nobis licet illum vera dixisse.

Thème 129.

171-173 et 154. — Dixit Jesus Christus bonos esse bonæ arboris fructus, malos vero esse fructus malæ arboris. — Scimus Jesum Christum primum sanctis apparuisse mulieribus, illum deinde apparuisse apostolis, Thomam vero abfuisse. — Existimaverat Xerxes Græcos terga esse versuros. — Nos docet Evangelium Judicem nostrum furis instar esse venturum, hominesque morte oppressum iri. — Toti persuasum erat populo Joannem esse prophetam. — Judæos edocuit sanctus Præcursor Jesum Christum esse Messiam. — Ex Evangelio cognoscimus sanctum Petrum a sancto Andrea ad Jesum fuisse adductum. — Confessus est Judas se insontem tradidisse sanguinem; scimus istum misericordiam non impetravisse. — Jacob scalam, in eaque angelos ascendentes et descendentes aspexit. — Terram submersum iri in aquis diluvii Noemus prænuntiaverat. — Probat Evangelium Præcursoris nomen Zachariæ fuisse revelatum; sterilem fuisse Zachariæ uxorem, illamque tamen sancti Joannis Baptistæ matrem fuisse. — Certum est regem Macedoniae respublicas Græciæ non fuisse victurum, si conjunctæ

permansissent. — Mariam Lazari sororem multosque Judæos lacrymantes vidit Jesus, et ipse lacrymatus est. — Non te præterit a Bruto Roma pulsos fuisse Tarquinos. — Poteratne credere Pilatus se a culpa vacare tradendo neci Jesum Christum? Nos non fugit illum Jesu prius agnovisse innocentiam. — Recordetur homo se non sibi soli, sed patriæ, sed suis natum esse.

Thème 130.

171-174 et 154. — Didicimus Jesu Christi crucem cæli viam esse. — Sancto Petro revelarat Deus Pater Jesum Christum esse Dei vivi Filium. — Non te fallit ducem Abnerum a Joabo fuisse interfectum. — Dixit Heliodorus se nolle Hierosolymam reverti; non te præterit illum flagellis antea fuisse verberatum. — Pharisæus, orans in templo, Deo dicebat: Gratias tibi ago, Domine, quod non sum sicut cæteri homines. — Apostolis dixit Jesus: « Ego me gentibus traditum iri vobis annuntio. » — Michæas propheta prædixerat Jesum Christum Bethlehemi esse nasciturum. — Nos docet historia primum a Pœnis Romanos, denique Pœnos a Romanis fuisse devictos. — Scimus plures apostolos fuisse piscatores, pauperes et ignaros, et nihilominus eos fuisse gentium magistros. — Scimus quosdam Paulum a Gamaliele edoctum fuisse. — Clamavit Jesus: « Lazare, surge », statimque Lazarum surgentem viderunt apostoli. — Jesus, a summo sacerdote interrogatus, se esse Dei vivi Filium confessus est; haud nescis illum statim morte dignum fuisse judicatum. — Mirabatur Maharbal quod Annibal, post Cannensem pugnam, in urbem Romam non procederet. — Historia nos docet Darium non amissurum fuisse imperium, si hujus regis milites fortiores fuissent. — Censebat Cato, omni senatu, delendam esse Carthaginem. — O Deus, me pœnitet te offendisse (ou quod te offendi). — Neroni prædictum erat ipsum olim ab omnibus derelictum iri.

Thème 131.

171-174 et 154. — Existimabat populus sanctum Joannem forsam esse Christum. — Vos non fugit Brutum cum Tarquini filii fuisse educatum, illum fuisse prudentem et callidum, amentiamque finxisse. — Nautis dixit Sanctus Paulus : « Ego vobis prænuntio navem contractum iri, nullum vero ex vobis esse periturum ». — Alexandrum valde pœnituit quod Clitum interfecisset. — Gaudebat sanctus Paulus quod Jesu Christi causa pateretur. — Non te fugit a Jacobi filii Josephum Ismaelitis mercatoribus fuisse venditum. — David propheta confessus est se peccavisse; nec nos fallit illum misericordiam impetravisse. — Credimus Deum esse benignum et terribilem; scimus enim illum esse Deum bonitatis et misericordiae, illumque esse etiam Deum justitiae Deumque ultionum. — Prædixerat Isaias Virginem esse concepturam, filiumque parituram. — Hominis Filium olim videbimus redeuntem, angelosque tuba clangentes audimus. — Domino gratias agamus quod nos e parentibus vere christianis nasci voluit. — Romanis dicebat Fabius : « Advertite in Italia Pœnos versari, illisque Annibalem præesse ». Forsam te præterit a rege Prusia proditum fuisse Annibalem. — Non nescis ab Horatio occisos fuisse tres Curiatios. — Dicebat Socrates se nihil scire; scimus tamen illum fuisse doctissimum. — Darium pœnituit quod Charidemum capitis damnasset. — Gaudebant apostoli quod Jesu Christi nomine dæmones fugarent, at Jesus illis dixit : « Nolite gaudere quod vobis pareant dæmones; potius gaudete vestra nomina in caelo scripta esse. — Me piguit quod tam diu a nobis remotus fueris (ou abfueris).

Thème 132.

171-174 et 154. — Petrum non latebat Jesum vitae aeternae verba habere. — Refert historia a Paulo Emilio victum fuisse Perseum Philippi filium. — Putavit Aman

superbus se Mardochoeo patibulum paravisse; nec te fugit isti ipsum fuisse affixum. — Sanctum Petrum valde pœnituit quod Jesum Christum ejuravisset. — Templum Jesu Christo ostenderunt apostoli : « Ego vobis prænuntio, inquit, hoc templum destructum iri, hostesque ex eo lapidem super lapidem non esse relicturos ». — Vos non fugit Philippum fuisse Macedoniae regem, illumque patrem fuisse Alexandri Magni; sed forsam nescitis illum Thebas obsidem ductum fuisse. — Gratias ago parentibus quod me in timore Dei educaverunt. — Ex Evangelio cognoscimus Puerum Jesum a Maria et Joseph per triduum fuisse quæsitum. — Prænuntiaverat Jesus Christus apostolos persecutionem esse passuros. — Duobus Joannis discipulis Jesus respondit : « Magistro vestro narrate cæcos videre, audire surdos, claudos ambulare, nec non reviviscere mortuos. » — Certum est Græcos numquam totam Asiam subacturos fuisse, nisi Alexander ingenio præclarissimo præditus fuisset. — Jubebat Jesus : illico mutos loquentes audiebant Judæi, necnon claudos incedentes surgentesque mortuos videbant. — Gaudebant martyres quod famem, sitim et cruciatum perferrent (ou se perferre). — Marthæ prædixerat Jesus Lazarum esse revicturum (ou a mortuis esse resurrecturum). — Cuinam homini probatum est se usque ad vesperam victurum? — Me juvat quod isto juvene contentus sis.

Thème 133.

171-174 et 154. — Jesus apostolis dixit : « Ego vobis prænuntio crucifixum iri hominis Filium, eum moriturum esse, et die tertia esse a mortuis resurrecturum. » — Deo gratias agebat Sanctus Ignatius, Antiochiensis episcopus, quod a feris jussus fuisset devorari; gaudebatque quod leones rugientes audiret. — Persuasum habeamus Deum cuncta videre et audire. — Juditham plebs cuncta gratulata est quod Holophernis caput amputavisset. —

Non querebatur Jesus Christus quod caderetur colaphis, sputisque conspurcicaretur. — Nos docet Evangelium Barabbam fuisse latronem atque interfectorem, istumque hominem Jesu Christo nihilominus antepositum fuisse. — Gaudebant apostoli quod Jesu Christi causa virgis fuissent cæsi. — Vehementer doluit David, cum audivit Amnonem ab Absalone trucidatum fuisse. — Non te fugit a Mario victum fuisse Jugurtham. — David non iratus est Nathan fideli Dei ministro; oblitus est se regem esse, et recordatus est illum esse Domini prophetam. — Obviam Davidi ierunt mulieres, illique quod Goliathum dejecisset gratulatae sunt. — Dicebat sanctus Arsenius : « Piguit me sapissime quod locutus sum, nunquam autem me poenituit quod tacui ». — Recordemur nos esse Jesu Christi oves, et Jesum Christum nostrum esse pastorem. — Quis nescit a Cæsare devictum fuisse Pompeium? — Pharaonem et Aegyptios poenituit quod Hebraeos proficisci cupientes detinuisent. — Promiserat pincerna se Josephi esse recordaturum; scimus tamen illum hujus viri insontis diu oblitum fuisse. — Gaudeo quod meam epistolam accepisti.

Thème 134.

171-174 et 154. — Quis putavisset Pompeium trucidatum iri in deserto Aegypti? — Scimus aeternum esse Deum, nullum ei initium fuisse, nullumque ei finem futurum. — Tobiae Raguel gratulatus est quod viri maxima virtute praediti esset filius. — Narrat Quintus Curtius a Macedonibus Persas fuisse fugatos. — Mirabatur Pilatus quod Jesus taceret. — Affirmavit fortis Eleazarus se nunquam carnem porcinae esse manducaturum; non te fallit illum vitae nocenti gloriosam mortem praeposuisse. — Annibalem acriter pigebat quod ab Italia cogere discedere. — O Jesu, semper confitebimur te Magistrum nostrum esse, nosque tuos esse discipulos. — Quis ignorat a Camillo Gallos expulsos fuisse? — Ab apostolo Jesus

Christus proditus fuerat : ne miremur illum a sacerdotum principibus fuisse accusatum. — Existimaverat Xerxes, Persarum rex, Epaminondam grandem pecuniam non esse repudiaturum; comperimus tamen hunc praclarum ducem istam rejecisse. — Abigail Davidi dixit : « Tibi ego gratulor quod manus tuas Dominus puras servavit ». — Ex historia cognoscimus a rege Clodovæo Germanos fuisse devictos. — Verisimile est Virgilium pulchra sua non fuisse compositurum poemata, nisi primi quos scripsit versus ab Augusto remunerati fuissent. — Simius quidam accusantem lupum, negantem vero vulpem audivit; at cum utrumque quotidie furari praedarique cerneret, neutri credidit. Ita nos ipsi verba fraudatorum quotidie in dubium vocari videmus.

Thème 135.

175. — Adolescentes, vobis nos suademus ut Evangelium frequenter legatis; vos quoque hortamur ne cum impiis versemini. — Non commisit senex Eleazar ut porcinae carnem ederet. — Qui stant, ait sanctus Paulus, debent cavere ne cadant. — Nos timemus ne pauperes fiamus; timebant contra sancti ne divites evaderent. — Utinam omnibus miseris possim opitulari! — Adolescentes, ne Domini legem negligatis. — Ne ullum proferat mendacium os pueri. — Qui primi sunt cavere debent ne ultimi fiant. — Nos quidem timemus ne non diu vivamus; timebat autem sanctus Ignatius ne diutius viveret. — Operam demus ut animae nostrae operemur salutem, neve hoc magni momenti negotium negligamus. — Non commiserunt Machabaei ut Dei legem infringerent. — Dei nomen homines revereantur. — Ne spernantur humilis et pauper. — Utinam Jesu Christi causa mori mihi liceat! — Adolescentes, cavete ne parentes vestros contristetis. — Timotheum monebat sanctus Paulus ut Jesu Christi militis instar laborem sufferret. — Verebantur Tobiae parentes ne non Raguelem vivum reperisset.

— Caveamus ne Dei verbum despiciamus. — Utinam adolescentes pretiosum esse tempus intelligant! — Christiani, Domini legi vos totos dedite, ne mendacio credatis. — Non committebat Fabius ut consulatum ambiret. — Rogo te ut mihi ignoscas. — Te obsecro ne respondeas animum.

Thème 136.

175. — Non commisit Fabricius ut regis Pyrrhi medico aurem præberet. — Verebantur virgines fatuæ ne Sponsus adveniret citius, sed timebant virgines prudentes ne non cito adesset. — Oportet ut cum Jesu Christo crucem feramus. — Caveamus ne gratiæ resistamus. — Mi fili, esto docilis, meaque accipe verba: « Abscedat a te maledicus, noli malos imitari, ne inquinetur cor tuum vitii veneno. — Utinam Dei donum cognoscamus! — Pincernæ dixit Josephus: « Rogo te ut mei memineris ». — Eva cavere debuisset ne ederet fructum quo Deus ei interdixerat. — Timotheum monebat sanctus Paulus ne asperè senes inereparet. — Timebat Tobias ne occideretur a demone qui jam Raguelis filia septem maritos letho dederat. — Utinam columbæ pennas accipiam! Utinam Deus meo finem imponat exilio! Judices, viduæ et pupilli jus revereamini; supremum judicem vestri respiciant oculi: ne potenti viro faveatis; ne dives pauperem opprimat. — Non commisit Epaminondas ut Xerxis, Persarum regis, acciperet munera. — Petrum Jesus Christus rogavit ut a ripa amoveret naviculam. — Homines debuissent cavere ne Noemi adhortationes despicerent. — Nos timemus ne nimium patiamur; multi sancti veriti sunt ne non satis paterentur. — Justitia præcipit ne ulli noceamus. — Alexandro dissuasit Parmenio ne vitam suam medico Philippo committeret.

Thème 137.

175. — Multi veriti sunt Romani ne non interfectus fuisset Domitianus. — Piger, formicam contemplare,

hujus providæ bestiolæ exemplum ad laborem te impelat; noli cicadam imitari, ne te subigat pigritia. — Non commisit Joseph ut quas acceperat injurias vindicaret. — Equum est ut nostrum audiamus magistram, ducem nostrum sequamur, nostrumque imitemur exemplar. — Utinam verum divitiarum usum sciant divites! — Verentur multi ne mundo displiceant; illi ne non placeant Deo potius vereantur. — Caveamus ne novi fœderis sanguinem pedibus conculcemos. — Rebeccæ quæ hydriam gerebat Eliezer dixit: « Rogo te ut mihi des potum. » Non committebat Fabius ut adversus Annibalem pugnae aleam adiret. — Utinam Ecclesiæ suæ hostes Deus confundat! — Fili mi, observa præcepta, et matris tuæ legem ne deseras, gressus tuos tui dirigant oculi; ne manus tua maledico et calumniatori applaudat. — Non commisit casta Susanna ut flagitio assentiretur. — Cavere debuisset Roboamus ne senum sententiæ juvenum sententiam anteponendo, populum exasperaret. — Voluissent apostoli Jesu dissuadere ne in Judæam rediret. — Plures illustres viri timebant ne consulatum non obtinerent: timebat contra Fabius ne ad illam dignitatem promoveretur.

Thème 138.

175-176. — Timotheum sanctus Paulus monebat ut nova fugeret. Caveamus ne fratribus nostris malum prodamus exemplum. — Impedivit Daniel ne Susanna lapidibus obrueretur. — Davidis jussu non obstitit quin Joab Absalonem interficeret. — Jesu dixit quidam præfectus: Rogo te, domum venire velis, ut graviter ægrotantem filium meum sanum facias. — Saul non potuit quin agnosceret Davidis innocentiam. — Prohibuerat Samuel ne rex Saul sacra faceret. — Qui sepulcrum custodiebant milites non commisissent ut Jesu corpus traderent discipulis. — Verebatur Scipio Africanus ne Massinissa voluptate domaretur. — Galli impedire non potuerunt quin Annibal Alpes trajiceret. — Gabelus juniorem Tobiam conspiciens

non potuit non lacrymari. — Ne sit sterile Dei verbum; fructus uberes asserat illud semen pretiosum. — Utinam avarus de morte sæpius cogitet! — Hominum conatus impedire non possunt quominus Deus quæ cepit consilia perficiat. — Interdixerat Deus ne Judæi carnem porcina[m] ederent. — Patres matresque, sapiens vobis suadet ut vestros corrigatis liberos, neve virgæ parcatis. — In prætorium non intraverunt Judæi, timebant enim ne pascha non manducarent. — Eternum atque omnipotentem Deum non possumus non agnoscere. — Prohibebat Jesus ne quos sanaverat ægros, ii miracula a se patrata vulgarent; at illi hæc non evulgare non poterant. — Jussit Pilatus Jesum crucifigi. — Cicero Catilinam Roma egredi jussit. — Impedierunt senes ne Jeremias a populo occideretur.

Thème 139.

175-176. — Græci impedire non potuerunt quin Bessus regem Darium vinceret. — Propheta Samuel non poterat Saulis sortem non dolere. Israelitis dixit Moyses: Operam date ne quis apud vos indigeat (ou mendicet), ut vobis Deus beneficiat. — Caveamus ne pauperibus qui Jesu Christi membra sunt insultemus. — Prohibebat Moysis lex ne Israelitæ relictas spicas colligerent. — Impedivit Claudius Nero ne Asdrubal Annibali auxilium afferret. — Impedire non potuit Pharaonis perveracia quin Israelitæ ex Ægypto egrederentur. — Dominum quærite, ne unquam illum deseratis; deleatur impiorum nomen, inter justos ne scribatur. — Exclamabant patriarchæ: Utinam aperiatur cæli et mittatur nobis Salvator! — Alexander Darii filium videns, non potuit miseratione non commoveri. — Prudens Abigail impedivit ne David Nabalem neci daret. Non commiserunt Ariani ut colloquio assentirentur. — Metuunt nonnulli ne provehantur ad honores: timent autem plerique ne non eos adipiscantur. — Quis interdixerat ne Adamus et Eva arboris scientiæ boni et mali fructum degustarent? Deus ipse. — Non possumus felicitatem non con-

cupiscere. — Alexandrum monuit Parmenio ut a medico Philippo caveret; Parmenioni Alexander minime auscultavit. — Caveant divites ne auri et argenti fulgore decipiantur. — Non impediabant apostolici labores vitæque innocentia quominus Timotheus temperantia carnem domaret. — Rex Porsenna non potuit Mucii animi magnitudinem non mirari. — Rex Assuerus jussit Amanum ad patibulum alligari. Alexander jussit aperiri Cyri sepulcrum. — Pythagoricis interdicebatur ne fabas ederent.

Thème 140.

175-176. — Impedivit Manlius Torquatus ne Galli Capitolium expugnarent. — Quisnam impedivit quominus dæmon Tobiam occideret, ut septem alios Saræ, Raguelis filia, maritos occiderat? Raphael angelus. — Cavere debent judices ne insontes condemnent. — Quidam ab immundo spiritu obsessus, ad Jesum accurrens, ait illi: Altissimi Dei fili, obsecro te ne me torqueas. — Cato Manii Curii modestiam et in victu temperantiam non mirari non poterat. — Impedierunt discipuli ne sanctus Paulus coram Ephesiis iratis prodiret. — Apostolis dixit Jesus: Confidite, ego vici mundum, vos mea corroborent verba; ne homines timeatis, neve turbetur cor vestrum. — Vir sanctus Job exclamabat: Utinam e matris meæ sinu in tumultum fuisset translatus! — Impedire non potuerunt Philistæi quin Samson ex urbe cujus portas clauserant egrederetur. — Frustra prohibuerunt judæi senatores ne apostoli Jesu Christi nomen predicarent. — Pyrrhus Fabricii magnanimitatem non potuit non mirari. — Verebantur Israelitæ ne rex Nabuchodonosor qui urbes ceteras destruxerat, urbem quoque Hierosolimam everteret. — Dario Patron frustra suasit ut a Besso sibi caveret. — Impedire volebant discipuli ne Jesum Christum pueri tangerent, ut ipsis benediceret; at Jesus Christus non potuit non vituperare discipulos, illisque dixit: Nolite impedire quin ad me veniant pueri, namque celo-

rum regnum illos manet qui puerorum sunt similes. Lex jubebat quosdam scelestos lapidari. — Vetuit Augustus cremari Virgiliti opera.

Thème 141.

177. — Alexandro Scythæ dixerunt : Disce qui nos scimus, et qui tu sis attende. — Jacobus diu ignoravit ubi esset Josephus. — Intelligere nunquam poterimus quantum homines Deus amaverit. — Edoctus es quomodo mare Rubrum Hebræi trajecerint. — Amanum latebat cur a rege fuisset arcessitus. — Dic mihi quota hora obierit Jesus Christus? Hora nona, scilicet post meridiem tertia (ou tertia pomeridiana). — Nos docet historia quantum sanguinis effuderint Sylla et Marius. — Duo sancti Joannis Baptistæ discipuli Jesum interrogaverunt ipsene Messias esset necne. — Ab apostolis quæsit Jesus quis ipse esset ; sanctus Petrus statim respondit : Tu es Christus, Filius Dei vivi. — Non te fugit quam severus fuerit Cato. — Didicisti qua iter fecerint Israelitæ. — Pharisei a Judæis missi, sanctum Joannem interrogaverunt utrum Elias esset an propheta. — Non te fallit quanti Athenienses libertatem aestimaverint. — Fatuis virginibus dixit sponsus : Quænam sitis nescio, illisque clausa est janua. — Non te præterit quomodo cum Pœnis speculatoribus egerit Scipio. — Non te præterit quantum auri in America Hispani repererint.

Thème 142.

177. — Jesum interrogavit Pilatus ipsene Judæorum rex esset ; Pilatumque interrogavit Jesus utrum id ultro diceret, an alii ipsi dixissent. — Te non latet cur Abelm Cainus occiderit. — Edoctus fuisti quam multos homines Xerxes in Græciam duxerit. — Quinam simus potest homines latere, sed Deum fugere non potest. — Jacobi filii steterunt coram Josepho qui unde venirent ab ipsis quæsit. — Quis nescit quantam prudentiam Anni-

bal exhibuerit, quot superaverit obstacula, quam fuerit callidus, quantum Annibalis nomen Romani formidaverint, et quanti hunc ducem Scipio ipse aestimaverit. — Te non fugit quare sanctum Joannem Jesus singulariter dilexerit. — Tobias pater ab angelo haud sibi noto quæsit num juniorem Tobiam in Mediam vellet ducere. — Fratres erant Esaus et Jacobus ; haud te fugit uter Rebecca fuerit carior. — Non te præterit quomodo perierit Absalon et quare Davidem de solio voluerit deturbare. — Nos non fallit quantum auri argenteque continerit Salomonis palatium, quantam hic rex acquisierit gloriam, quam dives ac potens fuerit. — Pœnos interrogavit Fabius utrum pacem an bellum eligerent. — Cainum interrogavit Deus ubinam esset Abel ; Cainus respondere ausus est : Ego ubi sit ignoro.

Thème 143.

177-178. — Dic mihi quota die Jesus Christus resurrexerit ? Hebdomadis prima die quam diem Domini dicimus. — Simon pharisæus dubitare videbatur, num propheta esset Jesus Christus. — Dixerunt pastores : Bethlehem eamus videamusque quod nobis nuntiaverunt angeli. — Non te fugit quare Davidem rex Saul vexaverit. — Quemnam fallit quantum sanguinis Augustus in principio profuderit, quam multos occiderit homines, quantam acquisierit potestatem, quam mitis affabilisque deinde evaserit, quantum hunc dilexerint Romani, quantique ab illis fuerit aestimatus. — Quæsierunt apostoli quid significaret zizaniorum parabola. — Sanctus Thomas aliquandiu dubitavit num resurrexisset Jesus. — Quis dubitat quin Deus existat ? — Non nescis quo regis Nabuchodonosoris jussu Judæi fuerint deducti. — Titi frater erat Domitianus, haud te latet uter fuerit melior. — Scisne quare Jesum Christum odio habuerint pharisæi ? — Non potest Deum fallere quid nos agamus. Quod amavit Jesus Christus nos amare debe-

mus, quodque contempsit, contemnere. — Nunquam audiui avarum oblitum fuisse ubi thesaurum infodisset. — Dubito num hoc tibi suadere debeam. — Quis dubitat quin turpe sit mentiri.

Thème 144.

177-178. — Nos docet Evangelium quomodo Jesus hominum quinque millia in deserto aluerit. — Non Jesum fugiebat quid Judas meditaretur. — Non ignoratis quantum exquisierit quantique fecerit sapientiam Salomon; et quanti fuerint postea hujus viri principis errores. — Quis dubitare poterit quin anima sit immortalis. — Diabolus dubitare videbatur num Jesus Christus Dei esset filius. — Tu non nescis quanam ex quinque orbis partibus sit maxima. — Nobis animo effingamus quantum aquae per dies quadraginta, quadragintaque noctes e caelo deciderit. — Scis quomodo Samson interierit. — Apostolos interrogavit Jesus Christus quidnam incedentes dixissent; respondere non audebant, disputaverant enim quisnam inter ipsos esset maximus. — Jesus a paralytico quæsit velletne sanus fieri. — Petrum interrogavit quædam ancilla utrum Jesu esset discipulus necne. — Cum Judæis fatentur Christiani Jesum Christum mortuum fuisse, at non dubitant quin vere a mortuis resurrexerit. — Quod pastores narrabant de nativitate Salvatoris cuncti mirabantur. — Edoce me quoto die maris pisces cælique aves Deus creaverit? Die quinto. — Die mihi ubinam sanctus Justus, præsul Lugdunensis obierit? In Ægypto, quo se receperat. — Tobias pater dubitare videbatur num adhuc viveret Gabelus. — Ragnel dixit: Non dubito quin Deus preces meas exaudierit.

Thème 145.

177-178. — Josephi dispensator a Jacobi filiis quæsit cur injuriam pro beneficio rependissent. — David scire cupiebat utrum obiisset puer an adhuc viveret. —

A famulo suo sciscitatus est Elisæus num quopiam ivisset. — Nos docet historia quanta in Aristide fuerit prohibitas. — Joanni et Jacobo dixit Jesus: Quid petatis vos nescitis. — Edoce me quo ierit Alexander, dum urbs Tyrus oppugnaretur? In Arabiam. — Quidam auctor videtur non dubitare quin totum sæculum vixerit Fabius; dubitare videtur gallicus historicus num tamdiu vixerit. — Didicisti quomodo obierit Absalon. — Fugiamus quod fugiunt sancti, quod exquisiere, exquiramus. — Non te præterit quot scœlera commiserit Vitellius, quam perfidus fuerit ac gulosus, quantum Romani istius infamis imperatoris memoriam fuerint abominati, quanti autem Vespasianum istius successorem æstimaverint. — Sanctum Paulum interrogavit Festus velletne Jerosolymam duci. — Apostolis dixit Jesus: Gentilibus tradetur Filius hominis, et occidetur; illi vero non intellexere quid significare voluisset. — Centurionem interrogavit Pilatus utrum obiisset Jesus an adhuc spiraret. — Nos non fugit quantum Deo Davidis scelus displicuerit; nemo nescit quantum huic principi Deus faverit. — Infelix Darie, poterane dubitare quin tibi Bessus insidiaretur? — Quis dubitat quin leo sit fortissimus animalium.

Thème 146.

177-178. — Pharaonem interrogaverunt Moyses et Aaron velletne Hebræos dimittere. — Primum dubitabant Hebræi num Pharaoni exercitui possent obsistere; sed postea non dubitaverunt quin Deus ad aperiendum transitum aquas posset dividere. — Jesus a sacerdotum principibus populique senatoribus percontatus est utrum Joannis baptisma a Deo an ab hominibus constitutum fuisset. — Duobus Joannis Baptistæ discipulis Jesus respondit: Quod vidistis et quod audivistis magistro vestro referte. — Confutavit sanctus Paulus quosdam hæreticos qui dubitare videbantur num angeli creati fuissent. — A Fabricio sciscitatus est perfidus Pyrrhi medicus

mus, quodque contempsit, contemnere. — Nunquam audiui avarum oblitum fuisse ubi thesaurum infodisset. — Dubito num hoc tibi suadere debeam. — Quis dubitat quin turpe sit mentiri.

Thème 144.

177-178. — Nos docet Evangelium quomodo Jesus hominum quinque millia in deserto aluerit. — Non Jesum fugiebat quid Judas meditaretur. — Non ignoratis quantum exquisierit quantique fecerit sapientiam Salomon; et quanti fuerint postea hujus viri principis errores. — Quis dubitare poterit quin anima sit immortalis. — Diabolus dubitare videbatur num Jesus Christus Dei esset filius. — Tu non nescis quanam ex quinque orbis partibus sit maxima. — Nobis animo effingamus quantum aquae per dies quadraginta, quadragintaque noctes e caelo deciderit. — Scis quomodo Samson interierit. — Apostolos interrogavit Jesus Christus quidnam incedentes dixissent; respondere non audebant, disputaverant enim quisnam inter ipsos esset maximus. — Jesus a paralytico quaesivit velletne sanus fieri. — Petrum interrogavit quaedam ancilla utrum Jesu esset discipulus necne. — Cum Judaeis fatentur Christiani Jesum Christum mortuum fuisse, at non dubitant quin vere a mortuis resurrexerit. — Quod pastores narrabant de nativitate Salvatoris cuncti mirabantur. — Edoce me quoto die maris pisces caelique aves Deus creaverit? Die quinto. — Die mihi ubinam sanctus Justus, praesul Lugdunensis obierit? In Aegypto, quo se receperat. — Tobias pater dubitare videbatur num adhuc viveret Gabelus. — Ragnel dixit: Non dubito quin Deus preces meas exaudierit.

Thème 145.

177-178. — Josephi dispensator a Jacobi filiis quaesivit cur injuriam pro beneficio rependissent. — David scire cupiebat utrum obiisset puer an adhuc viveret. —

A famulo suo sciscitatus est Elisæus num quopiam ivisset. — Nos docet historia quanta in Aristide fuerit prohibitas. — Joanni et Jacobo dixit Jesus: Quid petatis vos nescitis. — Edoce me quo ierit Alexander, dum urbs Tyrus oppugnaretur? In Arabiam. — Quidam auctor videtur non dubitare quin totum saeculum vixerit Fabius; dubitare videtur gallicus historicus num tamdiu vixerit. — Didicisti quomodo obierit Absalon. — Fugiamus quod fugiunt sancti, quod exquisiere, exquiramus. — Non te praeterit quot scelera commiserit Vitellius, quam perfidus fuerit ac gulosus, quantum Romani istius infamis imperatoris memoriam fuerint abominati, quanti autem Vespasianum istius successorem aestimaverint. — Sanctum Paulum interrogavit Festus velletne Jerosolymam duci. — Apostolis dixit Jesus: Gentilibus tradetur Filius hominis, et occidetur; illi vero non intellexere quid significare voluisset. — Centurionem interrogavit Pilatus utrum obiisset Jesus an adhuc spiraret. — Nos non fugit quantum Deo Davidis scelus displicuerit; nemo nescit quantum huic principi Deus faverit. — Infelix Darie, poterasne dubitare quin tibi Bessus insidiaretur? — Quis dubitat quin leo sit fortissimus animalium.

Thème 146.

177-178. — Pharaonem interrogaverunt Moyses et Aaron velletne Hebraeos dimittere. — Primum dubitabant Hebraei num Pharaoni exercitui possent obsistere; sed postea non dubitaverunt quin Deus ad aperiendum transitum aquas posset dividere. — Jesus a sacerdotum principibus populi que senatoribus percontatus est utrum Joannis baptismum a Deo an ab hominibus constitutum fuisset. — Duobus Joannis Baptistae discipulis Jesus respondit: Quod vidistis et quod audivistis magistro vestro referte. — Confutavit sanctus Paulus quosdam haereticos qui dubitare videbantur num angeli creati fuissent. — A Fabricio sciscitatus est perfidus Pyrrhi medicus

velletne sibi præmium promittere. — Intremiscamus: nos enim fugit utrum amore an odio digni simus. — Quod præceperat Jesus fecere apostoli et pascha paraverunt. — Nos docet Evangelium quam perniciosæ sint divitiæ — Dic mihi ubinam sancti Petrus et Paulus obierint? Romæ. — Non te latet quare Alexander urbem Jerusalem non obsederit. — Cophas, Alexandri legatus, dixit Arimazo, Sogdianorum duci, qui rupem tuebatur editissimam: Jam non potes dubitare quin alis instructi sint Alexandri milites. — Catilinæ dixit Cicero: A me quæris num te jubeam ire in exilium; non jubeo, sed suadeo.

Thème 147.

177-178. — Jesum interrogavit summus sacerdos essetne ipse Dei vivi filius. — A Jesu sciscitati sunt Pharisæorum discipuli simul et Herodianum utrum Cæsari tributum liceret dare necne; at ille respondit: Reddite quæ sunt Cæsaris, Cæsari, et quæ sunt Dei, Deo. — Non dubitare debes quin fuerint poetæ ante Homerum. — Dubito num fuerit orator Demosthene eloquentior. — Milites interrogavit Jesus quemnam quærent. — Rex Macedoniæ Alexander erat, et Darius, rex Persarum: non te fugit uter fuerit vietus. — Apostolis dixit Jesus: Mox me jam non videbitis, deinceps iterum videbitis me; at illi dicebant: Quid significant hæc verba, nescimus. — Non nescis cur infantium cædem Herodes jusserit. — Joannem Jacobumque interrogavit Jesus num quem ipse bibere volebat calicem possent bibere; responderunt: Possumus. — Jesum lacrymantem viderunt Judæi et dixerunt: Videte quantum Lazarum dilexerit. — Jobi amici dubitare videbantur num ille innocens esset. — Fecit Naaman quod præceperat Elias, et sanatus est. — Nesciebat Darius utrum conjux sua reginæ more an sine apparatu fuisset sepulta. — Urbem Jerosolymam Titus obsedit necnon expugnavit; non ignoras quam multi Judæi tunc perierint; nec te fallit quantum scelus admiserint.

Thème 148.

171-184. — Jesu dixit Petrus: Nos scimus te esse Christum, Dei vivi Filium. — Pro certo habetur Judæos christianam religionem aliquando esse amplexuros. — Mulier quædam alienigena ad Jesum venit eique dixit: Domine, te oro atque obtestor ut dæmonem qui meam crudeliter vexat filiam ejicias. — Timotheum admonebat sanctus Paulus ne sacerdotii negligeret gratiam. — Sancta Elisabeth Mariæ quod credidisset, gratulata est. — Dubitant nonnulli num veneno fuerit necatus Alexander; at nos dubitare non possumus quin ei vinum exitiosum fuerit. — Jeroboami uxor nomen suum prophetæ occultare voluit, alterius mulieris vestitum induendo; at quæ esset noverat propheta. — Scimus quomodo Jesus Christus, Davidis filius, esset tamen Davidis Dominus, sed non intelligebant illud Judæi. — Accurre, Daniel, falso accusatam ne deseras castam Suzannam; iniqui senes lapidibus obruantur; ne populus effundat innocentem sanguinem. — Heraclitum semper flentem, Democritumque semper ridentem homines videbant. — Vos non fugit Alexandrum Philippi et Olympiadis filium fuisse, illumque Dario, Persarum regi, bellum indixisse; scitisne etiam illum medicæ arti studuisse? — Metuebat Tobias ne ab immani pisce voraretur. — Caveamus ne in vanum Dei recipiamus gratiam. — A Pharisæis quesivit Jesus quid de Christo sentirent, et cujusnam esset filius. — Novistine qua iter fecerint Magi qui ibant Jesum Christum adoraturi? Per urbem Jerosolymam. — Custodes impedire non potuerunt quin Jesus e tumulo exurgeret. — Parmenio voluit deterrere Alexandrum ne biberet medicamentum a Philippo medico præparatum.

Thème 149.

171-184. — David rex et propheta prænuntiaverat tortores Jesu pedes et manus perfossuros esse. — Ex Evangelio cognoscimus Martham, Mariam et Lazarum a Jesu

fuisse dilectos. — Fratres erant Jacobus et Joannes : non te præterit uter diutius vixerit. — Discipulis dixit Jesus : Multi prophetae multique reges quod vos videtis cupierunt videre, nec viderunt; quod vos auditis voluerunt audire, nec audierunt. — Interrogaverunt discipuli quare dæmonem ipsi non potuissent ejicere. — Timebat Cyrus junior ne non solum occuparet. — Fideles sanctum Paulum dissuadere studuerant ne iret Jerosolymam. — Job, horrenda afflictus plaga non commisit ut Domino malediceret. — Utinam peccator de æternis ignibus sæpius meditetur! — Quis nescit quantum frumenti ferat Ægyptus; quam multi cujuslibet generis fructus hac in regione colligantur; quam ferax sit hæc terra; quantum Nili aquæ solum stercorent; et quanti agricultura apud Ægyptios semper aestimata fuerit. — Sanctus Paulus primus eremita a sancto Antonio percontatus est num homines adhuc idola colerent. — Impedivit Regulus ne captivos Pœnos Romani dimitterent. — Judas proditor innocentiam Jesu non potuit non agnoscere. — Non te fallit quomodo veram pueri matrem Salomon agnoverit. — Linguae usum recepit Zacharias : tu Evangelium legendo cognosces cur obmutuerit. — Sancta Helena, imperatoris Constantini mater, gaudebat quod Jesu Christi crucem reperisset.

Thème 150.

171-184. — Crebra nos edocent exempla quam incerta sit nostri obitus hora. — Antiochus a Deo percussus promisit se veri Dei templum ditaturum esse, Judæorumque religionem amplexurum; sed ex scriptura cognoscimus istum non recuperavisse sanitatem et miserabiliter periisse. — Deum expirantem videre sol non sustinuit. — Darie, Besso ne confidas : Alexander, perfidum istum Darii interfectorem perseguere : ipse vinciat proditor et supplicio tradatur; neve diu quod rapuit diadema contamine. — Prohibuit Deus ne magi per urbem

Hierosolymam rursus iter facerent. — A sancto Joanne-Baptista Judæorum legati quæsierunt quisnam esset. — Non te præterit quomodo casta Suzanna fuerit liberata. — Fateri cogebantur dæmones Jesum esse Dei filium. — Pro certo habemus venturum esse Eliam, illumque omnia restitutum. — Regi Roboamo senes suaserunt ut erga populum se præberet benignum; adolescentes contra ei suaserunt ne illi parceret. — Non te fallit quam pauper fuerit Aristides; non te fugit cur justus fuerit cognominatus, et cur exilio damnatus fuerit. — Juvenes cavete ne a morte quæ nulli parcat ætati deprehendami. — Scribæ et Pharisei ut Jesum pertentarent, ab illo sciscitati sunt num mulierem adulterii convictam lapidibus obruere liceret; at Jesus, responso prudenti eam supplicio subduxit. — Scythæ ab Alexandro petierunt ut sui regis filiam matrimonio sibi jungeret.

Thème 151.

171-184. — Putaverat Alexander Phocionem quam ad eum mittebat pecuniam esse accepturum; nos docet historia istam Phocionem repudiasse. — Scitis Caïnum Abelis fratrem fuisse; Deo placuisse Abelis munera, Caïnumque illi invidisse. — Dolebant sacerdotum principes quod Jesus miracula patraret. — Achior primum dubitare videbatur num Juditha occidisset Holophernem; sed cum ducis istius aspexit caput, non dubitavit quin Deus, ad vindicandos Israelitas, ab isto superbissimo homine pœnas repetisset. — Abrahami senectus et Saræ sterilitas impedire non potuerunt quin Dei promissa adimplerentur. — Herodes Joannis-Baptistæ virtutes non admirari non poterat. — Jesus Christus judex noster qui simus nos olim interrogabit. — Job graviter afflictus minime questus est, sed dixit : Quod mihi dederat, id a me abstulit Dominus. — Scis quare imperator Titus quas ad ipsum gentes miserunt coronas recusaverit. — Dilucide annuntiaverunt prophetae Christum occisum iri. — Scitote,

christiani, vos esse Jesu Christi membra caputque vestrum esse Jesum Christum. — Miles Macedo virum gementem audivit; et cum accessisset, vidit Darium expirantem. — Utinam de flammis æternis possimus perpetuo cogitare; cito sapientiores fieremus! — Quis nescit quantam gloriam acquisierit Titus imperator, quam multas ad illum gentes miserint coronas, quam benelicus fuerit, quantum illum Romani dilexerint, quantique ab illis æstimatus fuerit? — Præcipimus homini ut viam ostendat erranti et panem cum esuriente dividat.

Thème 152.

171-184. — Confessa est Maria se esse Dei ancillam; scimus tamen hanc esse Dei matrem, angelorum hominumque reginam. — Non te fugit a Samsonem ter deceptam esse Dalilam; ac dein a Dalila Samsonem fuisse proditum. — A Judæis quæsiuit Pilatus cujusnam criminis Jesum insimularent. — Nolite abnegare pauperi quod a vobis petit, sed quod exoptat illi concede. — Cinna dixit Augustus: Novi quid mediteris et quinam sint socii tui. — Nonnulli homines temerarii timent ne non ad episcopatum promoveantur; delituerunt autem multi sancti, quia verebantur ne ad dignitatem angelis ipsis formidandam eveherentur. — Sacerdotum principes nec non senatores populo dissuaserunt ne Barabbæ Jesum præponerent. — Aristides non commisit ut Themistoclis consilium comprobaret. — Fratres erant Petrus et Andreas: haud te fugit uter apostolorum princeps fuerit nominatus. — Dic mihi quo Jesum puerum ab Herode rege quæsitum duxerit Joseph? In Ægyptum. — Ex historia cognoscimus quam vigilans fuerit Cicero. — Impedivit Deus ne Alexander iret Jerosolymam, hanc urbem eversurus. — Putabat Cineas Romanos Pyrrhi regis recepturos esse munera; sed nos scimus viros et mulieres ista repudiasse. — Judæos interrogavit Pilatus utrum Jesum an Barabbam dimitti vellent. — Impedire non

potuerunt omnes Tyrionum conatus quin Alexander Tyrum occuparet. — Minime sciscitatus est imperator Claudius utrum trucidata fuisset Messalina an se ipsa occidisset, ac manducare et bibere non destitit. — Athenienses expulerunt Protagoram philosophum, quia se ignorare num essent dii scribere ausus erat:

Thème 153.

185-186. — Quæramus dum inveniamus. — Romani antequam bellum susciperent, deos consulebant. — Postquam Jesum Christum concepit, Maria sanctam Elisabeth invisit. — Statim ut locutus est Jesus Christus, sedata est tempestas. — Vix mortuus est Josue cum Israelitæ Dominum dereliquerunt. — Quamdiu Annibal vixit, haud quieti fuerunt Romani. — Dum orabat Jesus, obdormierunt Apostoli. — Ut canet tuba, resurgent mortui. — Precemur donec victoriam impetremus. — Dum Nabal vino carnibusque se ingurgitabat, Abigail, prudentissima mulier, adiit Davidem illique munera obtulit. — Quamdiu Fabius romanis præfuit copiis, vinci non potuerunt. — Vix Amnon interfectus fuit, cum e mensa surrexere regis filii et aufugerunt. — Jesus, postquam paralyticum sanum fecit, ait illi: Jam noli peccare. Sanctus Thomas in morbum incidit obiitque antequam Lugdunum adveniret. — Expectabant Israelitæ donec nubila columna surgeret, et tunc proficiscebantur; expectabant dum eadem staret, tuncque castra ponebant. — Dum Dominus loqueretur, tonitrua et tubæ sonitum audiebat populus. — Apostolis suis dixit Jesus Christus: Postquam Sanctum acceperitis Spiritum, testimonium de me perhibebitis. — David antequam moreretur, cuncta templo ædificando idonea apparavit.

Thème 154.

185-186. — Heu! antequam nascimur, nos iræ filii sumus. — Statim ut in urbem Jerosolymam manum exten-

dit Angelus, plures peste affecti sunt. — Vix piscem ad se traxit Tobias, cum ille palpitans expiravit. — Donec Israelitæ Babylone captivi exstiterunt, Jerosolymam oblivisci non potuerunt. — Magis præivit stella, donec stabulum in quo natus erat Jesus Christus indicavit. — Dum Martha prandium parabat, Jesum audiebat Maria. — Ut apostoli Spiritu Sancto repleti fuere, Jesum Christum impavide prædicaverunt. — Non tempus est zizaniæ evellendi, expectemus donec messis tempus advenerit. — Seminemus antequam moriamur, ut postquam fuerimus mortui metamus. — Statim ut peccaverunt Adamus et Eva sese abdidit. — Vix inter iudices quos suscitabat Deus aliquis obierat, cum Israelitæ falsa colebant numina. — Quandiu vivimus gratiam possumus perdere, et quandiu spiramus, illam possumus etiam recuperare. — Ubi apparuit stella, magi profecti sunt ut irent Jesum Christum adoraturi. — Joseph qui in Ægyptum se receperat, expectavit donec rex Herodes obiit. — Discipulis dixit Jesus: Postquam a mortuis resurrexero, in Galilæam vos præcedam. — Adolescentes, antequam alicui vitæ instituto vos addicatis, Domini voluntatem explore. — Tribus angelis Abraham dixit: Expectate, quæso, donec panem et aquam vobis afferam.

Thème 155.

185-186. — Donec Deo fideles erimus, nequaquam nos derelinquet Deus. — Statim ut de Jesu adventu audivit Martha, illi obviam ivit. — Vix homo natus est, cum illum mors rapit. — Famulis dixit Abraham: State istic, et donec redeam expectate. — Dum aqua homines et animalia absorberet, in arca tutus erat Noemus. — Prius quam illucesceret, ad sepulchrum ivit Maria-Magdalene. — Passus est Dei filius, antequam in Cælum intraret. — Postquam Judæis parabolas proposuerat, Jesus illas apostolis explicabat. — Statim ut tubæ clangorem auditis, regnare Absalonem promulgate. — Vix dixit Jesus:

Adolescens, surge, cum surrexit mortuus. — Sauli, quandiu vixit, David fidelis fuit. — Apostolis dixit Jesus-Christus: Jerosolyma ne discedatis, expectate donec Patris promissum acceperitis. — Puerum Jesum quaesierunt Maria et Joseph donec illum reperirent. — In naviculam ascenderunt Apostoli, dum Jesus populum dimittebat. — Ut Angelus removit lapidem qui Jesu-Christi claudebat tumulum, perterriti sunt custodes, et torpuerunt velut mortui. — David diu paruerat, antequam imperaret. — Alexander postquam occidit Clitum, eadem lancea volebat se transfigere. — Manna nutriti sunt Israelitæ quamdiu in deserto substiterunt.

Thème 156.

185-187. — Cum regnaret Nero, Sanctus Petrus et Sanctus Paulus martyrium passi sunt. — Errabat David latebatque donec Saule percussit Deus. — Obdormierunt tres Apostoli dum orabat Jesus. — Statim ut Spiritu Sancto impleti sunt apostoli, Jesum Christum prædicaverunt. — Vix in mare virgam Moses extendit, cum aquæ divisæ transitum aperuerunt. — Antequam in terram universam dispergamur, dixerunt Noemi posteri, turrim cælos attingentem ædificemus. — Postquam tubæ clangorem audierint, consurgent omnes mortui et iudicabuntur. — Quibus Tabitha vestes conficiebat viduis, eæ expectabant donec adveniret Petrus; qui, cum venisset, dixit: Tabitha, surge: quæ statim aperuit oculos et surrexit. — Cum Romam advenit Tarquinius, illi portæ clausæ sunt. — Statim ut audivit Elisabeth vocem Mariæ, quæ ipsam salutabat, ejus puer exultavit. — Quandiu in Judæam Herodes regnavit, Joseph, qui illam liquerat regionem, in Ægypto commoratus est. — Jesus Christus, antequam mortem oppeteret, Eucharistiæ sacramentum instituit. — Joannes postquam diu vixit in deserto, penitentiae baptismum prædicavit. — Quoties victorie referebat Turennius, hanc militum virtuti tribuebat.

— Spartani fortes fuerunt quamdiu vigerunt leges Lycurgi.

Thème 157.

185-187. — Expectabat sanctus Paulus donec Timotheus Silasque Athenas advenirent. — Cum Jesum Christum Judas oscularetur, processerunt milites, illumque apprehenderunt. — Cum aegrotum sanaverat Jesus Christus, silentium ei prescribebat. — Dum oraret centurio Cornelius vidit hominem alba veste indatum qui ei dixit: Corneli, exaudita sunt preces tue, tuarumque elemosynarum Deus recordatus est. — Achab, cito proficiscere, id tibi jubet Elias: te attinget pluvia antequam adveneris. — Caesar, postquam Ptolemæum devicit, in Pontum se contulit, Pharnacemque Mithridatis filium aggressus est. — Statim ut retrogressi sunt Egyptii qui Israelitas persequerentur, aqua obvolverunt illos atque absorberunt. — Vix Maria Angeli verba audivit, cum perturbata est. — Expectavit junior Tobias donec advenerunt Angelus Raphael et Gabriel; tunc nuptias convivio celebraverunt. — Saul, cum reputavit secum agendi rationem Davidis, qui bis ipsi pepererat, suspiravit et flevit. — Cum bellum incipiebant Romani, deos consulebant. — De morte saepe cogitemus priusquam adveniat. — Postquam Dei verbum audivimus, de eo meditemur. — Quamdiu Annibal Punicis praefuit copiis, in illum nequaquam conspiratum est. — Pluit donec aqua montes altissimos operirent. — Cum Romam Porsenna obsideret, eum occidendi consilium inivit Mucius Scaevola. — Cum Romam adveniret, tibi scribam.

Thème 158.

185-187. — Cum sanctus Germanus, tunc laicus, feram occiderat, istius caput e piro suspendebat. — Cum pons fuit recisus, Horatius Cocles in Tiberim desiluit. — Statim ut Maria dixit: Ego sum ancilla Domini, ab eâ discessit

angelus. — Gedeon, antequam Madianitas adoriretur, alterum signum a Domino petivit. — Expectavit Juditha donec Holophernes fuit soporatus, tuncque ei caput amputavit. — Cum transiret Jesus Christus, caecus quidam exclamavit: Davidis fili, miserere mei. — David, cum ad eum relatum est Nabalis responsum, ira exarsit, statuitque Nabalis domum exstinguere. — Saulem amplexus est Samuel propheta, postquam illum regem inunxit. — Cum inter Spartanos vivebat Alcibiades, admodum tenui victu erat contentus; cum autem inter Persas, omnes temperantiae leges perfringebat. — Cum ad sepulchrum ibant sanctae mulieres, mœrebant valde; et cum inde regressae sunt maximo exultabant gaudio. — Cum moriemur, nihil nobiscum auferemus. — Januam pulsemus donec nobis aperiatur. Cum rupem percutiebat Moses, aquae abundanter fluebant. — Vix Samson tonsus fuit, cum illi vires defecerunt. — Regi Achabo Josaphat dixit: Expectemus, quæso, donec Dei voluntatem exploraverimus. — Cum homo coram Deo se excusat, damnatur; cum autem se reum agnoscit, justus efficitur. — Cum iter faciebat Alexander, solebat ire pedibus.

Thème 159.

188-190. — Cum Jesus Christus vere resurrexerit, Deus est, nostraque vere divina est religio. — Serit arator ut segetes demetat: seramus nunc ut in caelo metamus. — Romani, quo celerius Luceriam advenirent, viam breviorē, sed periculosiorē instituerunt. — Manibus suis laborabat sanctus Paulus, ne oneri esset Corinthiis. — Eversum est Hierosolymæ templum, ut Jesus Christus praenuntiaverat. — Quemadmodum anima nostra nostra vita est corporis, ita animæ nostræ Deus. — Corpus suum castigabat sanctus Paulus ne animam suam perderet. — Laudate, pueri, Dominum, quoniam bonus est. — Cum Jesus Christus noster sit magister, illum nos debemus audire. — Nostris ignoscamus fratribus, ut nobis Deus

ignoscat. — Leo furens, ut narrat Apianus, Androcli pepercit. — Terram assidue versat agricola quo feraciorem illam efficiat. — Deum amare debemus, quia nos, sine intermissione, beneficiis suis cumulat. — Fugit Sanctus Cyprianus ne gregem suum in discrimen induceret. — Ut Jesus Christus pro suis tortoribus oravit, sic nobis pro nostris inimicis orandum est. — Cum pauperes fratres nostri et Jesu Christi membra sint, iis nos debemus opitulari.

ALERE FLAMMAM
VERITATIS

Thème 160.

188-190. — Humiles et grati simus, quo abundantioribus dignemur gratiis. — Corpus nostrum castigemus, ut aliquando Jesu Christi corpori fiat simile. — Titus imperator, ut narrat historicus Josephus, templum voluisset servare. — Peccatores, confidite in Domino, quia misericordia ejus est infinita. — Cum a Deo jam acceperimus, et sine intermissione accipiamus beneficia, nos illi perpetuo gratias agere debemus. — Josue dixerunt Israelitae: « Ut Moysi antea, sic tibi obediemus. » — Jesus Christus duos misit apostolos ut pascha pararent. — Vigilemus simulque oremus ne in Satanae laqueos incidamus. — Peccare nunquam utile est, quia semper est turpe. — Jacobi filii ex Aegypto Josephi corpus transtulerunt, ut ille jusserat. — Quemadmodum sine aere aves volare non valent, neque sine aqua pisces natate, ita, aiebat sanctus Gregorius, homo sine Jesu Christi gratia nihil agere potest. — Cyrum manu Deus apprehenderat, ut omnes sub illius potestatem redigeret populos, regibus detraheret arma, omnesque portas illi aperiret. — Fugam simularunt Israelitae, quo facilius hostes devincerent. — Cum anima corpore sit pretiosior, animae nostrae salutem corporis nostri sanitati debemus antepone.

Thème 161.

188-190. — Fugere debuerat Petrus, ne Jesu Christi ejurandi periculum adiret. — Nobis honoranda et aman-

da est Virgo Maria, quia nostra mater est. — Ut panis nostrum corpus roborat, ita animam nostram sacra Eucharistia. — Mulieres sanctae aromata emerunt, ut Jesu corpus condirent. — Usque ad supremum mundi tempus stabit Ecclesia, ut Jesus Christus promisit. — Discessit ab amico Sanctus Augustinus, quo liberius fleret. — Malum fugiamus, bonum usque in finem operemur, ne quam nobis promittit Deus coronam amittamus. — Joseph et Maria infantem Jesum Hierosolymam transtulerunt ut illum devoverent Domino, atque duos turtures duosve columbulos (ou columbinos pullos) offerrent. — Ad Jesum Christum confugiamus, cum solum ille nos mundare valeat. — Jesu corpus sumpsit Joseph, ut ipsi Pilatus permiserat, illudque sepelivit. — Mariae ortus Jesus ortum nuntiavit, ut aurora solis ortum nuntiat. — Horatius, quo tutius vinceret, tres fratres Curiatios singularim aggressus est.

Vigilemus et oremus ne a daemone opprimamur. — Regina Sabae mirabatur regem Salomonem, quia sapientia plenus erat. — Mulieribus sanctis dixit angelus: « Jesus qui fuit crucifixus non est hic, sed resurrexit, ut ipse dixerat. » Cum nos absque Jesu Christi gratia nihil facere possimus, illam a Deo indesinenter debemus postulare.

Thème 162.

192-195. — Si Dei donum cognosceremus, id sine intermissione peteremus. — Si cum Jesu Christo passi erimus, cum illo regnabimus. — Si rex Joas quinquies aut sexies percussisset terram, ille ad integram interuersionem Syros profligasset. — Dum nos Dei imploremus auxilium, salutis nostrae hostes vincemus. — Si fratribus nostris veniam dederimus, Deus quoque nobis veniam dabit. — Si diligere Deum, fideliter mandata ejus servaremus. — Si (ou cum) Jesus immundis spiritibus imperebat, statim a corporibus obsessis exibant. —

Brute, si tuis non ignoscis filiis, eorum saltem supplicio ne præsideas. — Aristotelem diligebat Alexander, haud secus ac si illum patrem habuisset. — Si Deum nostrum Dominum quæremus, illum inveniemus. — Nisi vigilemus et oremus, certa est nostra perniciēs. — Dummodo nos perseveremus, erimus salvi. — Si Charidemi consilio Darius nolebat parere, at certe illum ad supplicium damnare non debebat. — Davidi dixit Joab: « Nisi in conspectum tuorum venias, ne unus quidem tibi mox supererit famulus. » — Mox periremus nisi Deus diaboli in nos consilia reprimeret.

Thème 163.

192-195. — Si de morte sapius cogitaremus, ista nobis minus horrenda videretur, sapientioresque fieremus. — Dicebat impius Jeroboam: « Hierosolymam si perrexerint filii Israel, ego regnum mox perdam, illique me interficient. — Non nos errabimus, dum Jesum Christum nostrum ducem sequamur. — Nisi confessi fuerimus fidem Jesu Christi in terra, Jesus Christus non agnoscet nos discipulos suos in ultimo die. — Nisi nostri Deus misertus fuisset, æternis ignibus nos addicti fuisset. — O lugendam cæcitatem! Vivimus terrenisque inhærescimus bonis, perinde ac si nobis numquam moriendum sit. — Vere liberi erimus, dum nos liberet Jesu Christi gratia. — Si peccare desineremus, Deus nos percutere desineret. — Elisæo dixit Elias: « Si tu me cum rapiar videbis, quod postulas impetrabis; sin minus, non dabitur. — Si Nabal Davidis copiis non dabat cibaria, at certe ille jurgiis debebat abstinere. — Si (ou cum) gens quæpiam Macedonibus ultro parebat, huic parebat Alexander. — Si cum ceteris apostolis fugisset Petrus, Jesum Christum non ejuravisset. — Homo beatus esset, si semper virtutem coleret.

Thème 164.

192-195. — Si Maharbalis consilio paruisset Annibal,

Roma fortasse fuisset potitus. — Puer indurabitur nisi illi cervicem incurvaveris. — Jacobo dixit Judas: « Nisi ad te reduxero, tibi que restituero Benjaminum, numquam mihi ignoscas! » — Durus Joab Davidi acerbe dolenti ausus est dicere: « Certe, si viveret Absalon, nosque omnes periissemus, voti compos esses. » — Tyrii, si quas Alexander vobis proponit pacis conditiones, non subitis, at certe quos misit ad vos caduceatores molite occidere, atque in mare dare præcipites. — Victoriæ reportabimus, dum illam a Deo petamus. — Samson rugientem leonem discersit, perinde ac si hædus fuisset. — Roboamo responderunt senes: « Si populo tu satisfeceris, ille tibi fideliter serviet. » — Si senum consilio paruisset Roboamus, ab eo populus non defecisset. — Jesus nos sanabit, dum nostrum morbum fateamur. — Nisi Davidis iram placavisset Abigail, hujus domum ille estinxisset. — Semper cogitandum est quasi aliquis videre possit quid cogitemus; nonne enim Deus videt omnes nostras cogitationes. — Amicus flet si videt amicum flentem.

Thème 165.

192-195. — Si de nostra suprema hora semper cogitaremus, nunquam peccaremus. — Si petierimus, impe-trabimus, et si quæsierimus, inveniemus. — Absalon perfide, si patris tui famulos non revereris, at certe ne illos opprobrio in solis conspectu operias. — Petro dixit Jesus: Nisi ego laverò te, tu mecum non regnabis. — Sisymbis, Darii mater, ab Alexandro diligebatur non secus ac si hunc illa genuisset. — Dicebat Tobias: Si Deum timuerimus et si ab omni discesserimus peccato, divites erimus. — Nos Deo non servimus, nisi ejus Filii exempla imitemur. — Dum nos Dei regnum et justitiam quæramus, nihil nobis denegabit et Dominus. — Dicebat David: Si me reduxerit Dominus, arcam ejus et tabernaculum iterum videbo; sin minus, ego quidem in ejus

voluntate acquiesco. — Elisæo dixit Elias : Tu meum duplicem spiritum accipies, dum me ascendentem in caelum videas. — Hodie vivunt plerique homines perinde ac si non speranda sit aeterna felicitas, nec formidandi sint aeterni cruciatus. — Crudelis Herodes, si Jesum non adoras, saltem noli illum trucidandi causâ inquirere.

Thème 166.

196-197. — Varro proelium commisit, licet Æmilius Paulus obstaret. — Orator non evasit Demosthenes quin multum desudaret. — Regi Sauli Samuel dixerat : Ne sacra feceris quin redierim (ou priusquam rediero). — Non profectus est junior Tobias quin Ragueli ejusque uxori valedixisset (ou non prius profectus est quam valedixit). — Davidem diu insecutus est Saul, neque illum assequi potuit. — Jonathas et David inter se (ou alter alterum ou invicem) complecti non potuerunt, quin lacrymas effunderent. — Licet sanctus Paulus sese offerre (ou obvium dare) vellet Ephesiis tumultuantibus qui vociferabantur : « Vivat Diana magna », sui eum retinuerunt discipuli. — Davidi dixit Jonathas : « Hinc ne proficiscaris, quin patris mei consilia tibi aperuerim » (ou nisi prius ... aperuerim). — Noemi posteri alii alio dispersi sunt, quin turrinam quam ædificabant perfecissent. — In caelum non admittemur, nisi poenitentiam egerimus. — Susanna, quamvis insons esset, capite damnata est; hanc vero Deus liberavit. — Filium in Mediam non misit Tobias, quin prius illi ducem quaesivisset. — In caelum non admittemur, quin vestem nuptialem Deo offeramus (ou nisi ... obtulerimus). — Darius, quamvis mitis esset ingenii, Charidemum, qui sibi verum non abdiderat, ad supplicium duci jussit. — Peccatum vitare debemus, etiamsi omnes ignoraturi sint nos illud admisisse.

Thème 167.

196-197. — Petrus, nimis confidens propriis viribus, ausus est dicere Jesu : « Etiamsi omnes discipuli tui te

deserturi sint, non ego te deseram ». — In caelis tanquam cives haud lætabimur, nisi tanquam peregrini in terris gemuerimus. — Dies quadraginta quadragintaque noctes in deserto transegit Jesus, neque bibens neque manducans. — Quamvis Noe fideliter hortaretur homines ad poenitentiam, noluerunt converti et immersi sunt in aquis diluvii. — Castra non movebant Israelitæ priusquam nubem quæ tabernaculum operiebat, viderent. — Alpes trajecit Annibal nec istorum montium altitudinem pertimuit. — Sedari non potuit Judæorum rabies, quin Jesum Christum exspirantem vidissent. — Sancta Julitta filium exspirantem vidit nec lacrymata est. — Sanctus Augustinus ad bonam frugem non se recepit quin diu depugnasset. — Sanctus Ambrosius ad episcopatum promotus est, licet resisteret acriter. — Jesum osculatus est Judas nec horruit. — Nolebant credere Judæi quin vidissent miracula. — Nostra frui patria haud nobis licet, nisi nostro expediamur exsilio. — Casta Suzanna, nullo admissio scelere, ad supplicium trahebatur; at Daniel propheta id ferre noluit, quin prius duos accusatores interrogasset. — Thomæ dixerunt Apostoli : « Surrexit Dominus », at ille respondit : « Illud ego non credam, nisi prius clavorum fixuram videro ».

Thème 168.

196-197. — Nihil juvat te esse farinam, inquit mus senior astutæ ac perfidæ feli, nam etiamsi saccus sis, ego non accedam. — Urbs Tyrus, quamvis septem menses acriter restitisset, ab Alexandro, cui portas suas clauserat, expugnata est. — Deum sincere amare non possumus, quin et fratres nostros diligamus. — Daniel leonibus bis permissus est, neque ab illis voratus fuit. — Elisæus non discessit quin Eliam prophetam per aera ascendentem raptumque igneo curru vidisset. — Abraham, quamvis filium suum Isaac toto amaret pectore, Deo parere non dubitavit statim ut jussit Dominus hunc unicum

dilectumque filium sibi immolari. — E deserto non egressus est sanctus Joannes, quin prius Dei vocem audisset. — Cor hominis depravant voluptates, nec illud explent. — Angelo dixit Jacob : « Non te dimittam nisi prius mihi benedixeris. » — Regulus, ut [promissum] adimpleret, Carthaginem rediit, licet propinqui amicique illum a proposito deterrerent. — Sancti Flaviani orationem audire non potuit imperator Theodosius, quin miseratione commoveretur. — Duas primas in Jesu Christi regno sedes postularunt Jacobus et Joannes, nec illas impetrare potuerunt. — Nihil erat populo quod manducaret ; at eum Jesus noluit dimittere quin prius fuisset satiatus. — Petrus Jesu Christo dixit : « Etiamsi oporteret me mori tecum, non te negarem. — Phocion per totam vitam pauper fuit, quam vis dives esse potuisset.

Thème 169.

198-199. — Augustus, postquam unum et quadraginta annos fuisset imperator, Nolæ obiit. — Annibal, viso Asdrubalis capite, exclamavit : « Agnosco Carthaginis fortunam ». — Mox adventuro Joanni Chrysostomo obviam ierunt Antiocheni. — Saul, cum ipsi David percisset, hunc persequi aliquandiu desiit. — Cum rex esset Ludovicus nonus, bellum adversus Saracenos decretum est. — Nero, cum ipsum persequerentur equites, se pugione occidit. — Expulsos Gallos persecutus est Camillus. — Joseph, aspecto Beniamino, egredi coactus est. — Cum imperator esset Tiberius, Jesus Christus a Pilato ad crucem damnatus est. — Jesu Christo cruci affixo insultabant sacerdotum principes et senatores. — Thomas, viso Jesu Christo redivivo, exclamavit : « Dominus meus et Deus meus ». — Tiberius postquam circiter tres et viginti annos imperator fuit, Capræ obiit, veneno absumptus. — Jesus, cum Patri suo gratias egisset, panes fregit, deditque apostolis qui illos populo diviserunt. — Abraham, cum in montem pervenisset, Isaac mactandum alligavit. — Lazarum mortuum et jam

foetentem ad vitam Jesus Christus revocavit. — David, uno sequente viro. in Saulis tabernaculum ingressus est. — Pro sua prudentia, Fabius ab Annibale vinci non potuit. — Expulsis regibus, creati sunt Romæ consules.

Thème 170.

198-199. — Detruncato Joanne Baptista, corpus asportarunt ejus discipuli illudque sepelierunt. — Ismaelite emptum Josephum Putiphari vendidit. — Cum imperator esset Vespasianus, obsessa est urbs Hierosolyma. — Rex Saul, rejecto Domini verbo, ipse a Deo rejectus est. — Scipio victum Asdrubalem ex Hispania coegit discedere. — Vespasianus, cum decem annis fuisset imperator, obiit, Titoque filio suo regnum reliquit. — Horatius, occisis tribus Curiatiis, ovans rediit. — Deprehensos Pœnos speculatores incolumes dimisit Scipio. — In Deo, cum sit Pater noster, totam debemus reponere fiduciam. — David, cum de Saulis, inimici sui, morte audivisset, vestes suas laceravit et lacrymatus est. — Jesus Christus, postquam a mortuis resurrexit, mulieribus sanctis primum apparuit. — Ancilla quædam, cum Petrum fuisset intuita : « Homo iste, ait, unus est ex Jesu discipulis ». At Petrus auditis his verbis, dicere ausus est : « Hominem istum ego non novi ». — Jesum virgis crudeliter cæsum Judæis tradidit Pilatus. — Sisara, cum ipsum hostes persequerentur, ingressus est in tabernaculum Jahelis, quæ illum occidit. — Jesus, cum in cælum ascendisset, Apostolis misit Sanctum Spiritum. — Mortuo Davidi successit Salomon. — Jesus, cum osculatus fuisset illum Judas proditor, comprehenderunt milites illumque vincerunt. — Alexander pro sua fortitudine nulla formidabat pericula. — Appropinquantibus Persis, Græci Thermopylas occupaverunt.

Thème 171.

198-199. — Mortuo Romulo, Numam Pompilium Romani elegerunt. — Apostoli, deserto Jesu, anugerunt. —

dilectumque filium sibi immolari. — E deserto non egressus est sanctus Joannes, quin prius Dei vocem audisset. — Cor hominis depravant voluptates, nec illud explent. — Angelo dixit Jacob : « Non te dimittam nisi prius mihi benedixeris. » — Regulus, ut [promissum] adimpleret, Carthaginem rediit, licet propinqui amicique illum a proposito deterrerent. — Sancti Flaviani orationem audire non potuit imperator Theodosius, quin miseratione commoveretur. — Duas primas in Jesu Christi regno sedes postularunt Jacobus et Joannes, nec illas impetrare potuerunt. — Nihil erat populo quod manducaret ; at eum Jesus noluit dimittere quin prius fuisset satiatus. — Petrus Jesu Christo dixit : « Etiamsi oporteret me mori tecum, non te negarem. — Phocion per totam vitam pauper fuit, quam vis dives esse potuisset.

Thème 169.

198-199. — Augustus, postquam unum et quadraginta annos fuisset imperator, Nolæ obiit. — Annibal, viso Asdrubalis capite, exclamavit : « Agnosco Carthaginis fortunam ». — Mox adventuro Joanni Chrysostomo obviam ierunt Antiocheni. — Saul, cum ipsi David percisset, hunc persequi aliquandiu desiit. — Cum rex esset Ludovicus nonus, bellum adversus Saracenos decretum est. — Nero, cum ipsum persequerentur equites, se pugione occidit. — Expulsos Gallos persecutus est Camillus. — Joseph, aspecto Beniamino, egredi coactus est. — Cum imperator esset Tiberius, Jesus Christus a Pilato ad crucem damnatus est. — Jesu Christo cruci affixo insultabant sacerdotum principes et senatores. — Thomas, viso Jesu Christo redivivo, exclamavit : « Dominus meus et Deus meus ». — Tiberius postquam circiter tres et viginti annos imperator fuit, Caprea obiit, veneno absumptus. — Jesus, cum Patri suo gratias egisset, panes fregit, deditque apostolis qui illos populo diviserunt. — Abraham, cum in montem pervenisset, Isaac mactandum alligavit. — Lazarum mortuum et jam

foetentem ad vitam Jesus Christus revocavit. — David, uno sequente viro. in Saulis tabernaculum ingressus est. — Pro sua prudentia, Fabius ab Annibale vinci non potuit. — Expulsis regibus, creati sunt Romæ consules.

Thème 170.

198-199. — Detruncato Joanne Baptista, corpus asportarunt ejus discipuli illudque sepelierunt. — Ismaelite emptum Josephum Putiphari vendidit. — Cum imperator esset Vespasianus, obsessa est urbs Hierosolyma. — Rex Saul, rejecto Domini verbo, ipse a Deo rejectus est. — Scipio victum Asdrubalem ex Hispania coegit discedere. — Vespasianus, cum decem annis fuisset imperator, obiit, Titoque filio suo regnum reliquit. — Horatius, occisis tribus Curiatiis, ovans rediit. — Deprehensos Pœnos speculatores incolumes dimisit Scipio. — In Deo, cum sit Pater noster, totam debemus reponere fiduciam. — David, cum de Saulis, inimici sui, morte audivisset, vestes suas laceravit et lacrymatus est. — Jesus Christus, postquam a mortuis resurrexit, mulieribus sanctis primum apparuit. — Ancilla quædam, cum Petrum fuisset intuita : « Homo iste, ait, unus est ex Jesu discipulis ». At Petrus auditis his verbis, dicere ausus est : « Hominem istum ego non novi ». — Jesum virgis crudeliter cæsum Judæis tradidit Pilatus. — Sisara, cum ipsum hostes persequerentur, ingressus est in tabernaculum Jahelis, quæ illum occidit. — Jesus, cum in cælum ascendisset, Apostolis misit Sanctum Spiritum. — Mortuo Davidi successit Salomon. — Jesus, cum osculatus fuisset illum Judas proditor, comprehenderunt milites illumque vincerunt. — Alexander pro sua fortitudine nulla formidabat pericula. — Appropinquantibus Persis, Græci Thermopylas occupaverunt.

Thème 171.

198-199. — Mortuo Romulo, Numam Pompilium Romani elegerunt. — Apostoli, deserto Jesu, anugerunt. —

Josephus audito adventu Jacobi, illi obviam ivit. — Jonathas, uno sequente armigero, plurimos occidit Philisthæos. — Balaam, cum in asinam insedisset, Balac, Moabitarum regem adiit. — Jesus, cum vocasset duodecim apostolos, misit eos deditque eis immundos spiritus abigendi potestatem. — Judas, projectis nummis argenteis, abiit seque laqueo suspendit. — Jesus fractum panem apostolis dedit; deinde, cum gratias egisset, illis dedit calicem. — Alexander cum ipsum adulati essent aulici, deus haberi voluit. — Jesus postquam in naviculam ascendit, populum cœpit docere. — Vineæ cultores apprehensum servum cecidere cœsumque dimiserunt. — Petrus et Andreas, relictis retibus et navicula, Jesum secuti sunt. — Persæ, cum ipsos Alexander fuisset persecutus, in varias regiones fugerunt. — Jesus cum de monte descendisset, hominem lepra affectum mundavit, dicendo (*ou* dicens): « Volo, mundare ». — Mortuo imperatori Vespasiano successit Titus. — Maria, cum in Zachariæ domum advenit, cognatam suam Elisabeth salutavit; cum vero ipsi gratularetur Elisabeth, Maria Deum magnificavit. — Pro sua æquitate, Aristides, Themistoelis consilio obtrectavit. — Auctore Annibale, Antiochus bellum adversus Romanos suscepit. — Cum simus filii Dei, insignem hunc titulum magnopere æstimare debemus.

Thème 172.

185-200. — Cum regnaret Augustus, Bethlehemi Jesus Christus natus est. — Cum obiit Samuel, Domini propheta, illum omnes luxerunt. — Deus Pater cum Jesum Christum dederit nobis, nostraque causa neci tradiderit, quid poterit nobis non largiri. — Dum malus dives voluptatibus affluebat, fame interibat Lazarus; at dum Lazarus Deo fruëtur in cœlo, dives apud inferos cruciabitur. — Salvos nos præstabit fides, dum illam opera comitentur. — Sancti Romani corpus tortores dilaniarunt, donec ossa nudarentur. — Si mulierem adulterii convic-

tam Jesus Christus damnavisset, Jesum plures inhumanitatis insimulassent; si Jesus ei dedisset veniam, dixissent: « Hic homo legi adversatur. » — Si nos succubuerimus, inquietabat sanctus Ludovicus, martyres moriemur; si nos vicerimus, Deo tribuetur gloria. — Dicebat quædam mulier: « Si Jesu tetigero togam, sanata ero. — Ut David audivit de Saulis et Jonathæ morte, amare flevit. — Statim ut canet tuba, reviviscunt mortui. — Vitæ auctor ad delendam mortem mori voluit. — In arbore ascendit Zachæus, quo apertius Jesum transeuntem videret. — Saul se suotransfixit gladio, ne in Philisthæorum manus vivus incideret. — Jesus Lazarum non sanavit, ut illum a mortuis posset suscitare. — Auctoribus magis, Xerxes omnia Græciæ templa incendit.

Thème 173.

185-200. — Nisi nos Christus mundet, ejus mensa haud digni sumus. — Quamdiu vixit Samson, Philisthæis plurimum nocuit. — Vix bis cantavit gallus, cum egressus Petrus amare flevit. — Lothi uxor, statim ut urbem Sodomam respexit, in statuam salariam conversa est. — Rhodanum trajecit Annibal, nec unum quidem elephantem desideravit. — Jesus Jerosolymam videre non potuit quin hujus urbis infortunium defleret. — E navigio non egressus est Noemus, quin prius corvum et deinde columbam dimisisset. — Apostolis Thomas dixit: « Postquam clavorum fixuram videro, Jesum credam revixisse. — Justi et sancti erant Jeremias Joannesque Baptista, antequam in lucem ederentur. — Camillo dictatore, pulsati sunt Galli ac profligati. — Rebecca, cum Isaac ambulanti conspexisset, velo se operuit. — Josephus, ubi in Egyptum advenit, Putiphari regis Pharaonis ministro venundatus est. — Sylla cum tres annos circiter fuisset dictator, hac dignitate se abdicavit. — Pharisei, pro sua invidia, Messiam agnoscere noluerunt. — Præstat amari quam timeri; nam, si discedas, timor abit, restat (*ou*

permanet) amor. — Cum ex Ægypto iterum reversi fuissent Jacobi filii, hic patriarcha primum visus est dubitare num adhuc viveret Joseph; cum autem quos Joseph miserat currus vidit, non dubitavit quin vera essent sibi narrata.

Thème 174.

185-200. — Alexandro se subjecere Sidonii, quanquam Strato, ipsorum rex, Darii partes amplexus fuerat. — Joannes Baptista a populo honorabatur, quia verum omnibus dicebat. — Si nostris ignoverimus fratribus, nobis Deus ignoscat. — Pilate, si Jesum, cujus innocentiam agnovisti, non absolvis criminis, at certe ne illum mori jubeas. — Jesus fractos panes apostolis porrexit; et apostoli acceptos panes populo distribuerunt. — Jesum alligatum milites abduxere. — Hominis voci obediente Domino, sol stetit. — Juvenis dives, audito Jesu responso, abiit tristis. — Quemadmodum arbor bona bonos fructus gignit, ita vir christianus bona opera exhibere debet. — Hunc hominem odi, quia est amicus malorum. — Athenienses Socratem damnaverunt, quia videbatur introducere religionem novam. — Eloquentiæ studendum est, etsi ea quidam abutuntur. — Cum navigium ædificaret Noemus homines manducabant, bibebantque, nec de diluvio cogitabant. — Cum Philisthæorum exercitum aspexit Saul, perterritus est et Dominum consuluit. — Lumen solis, licet ceteris rebus impertiatur, nunquam tamen minuitur. — Si non possis semper adjuvare pauperes, at certe semper consolari vales.

Thème 175.

185-200. — Ut in cœlum se receperunt Angeli, pastores Bethlehæmum ierunt. — Statim ut spiritum emisimus, nostro coram judice stabimus (ou nobis standum erit). — Duo discipuli asinam et asinæ pullum adduxere, ut

præceperat Jesus. — Præstans imperator erat Timoleon, et quemadmodum, juvenis adhuc, senis maturitatem, ita, jam senex, juvenis fortitudinem vigoremque præstitit. — In desertum adductus est Jesus, ut a diabolo tentaretur, istumque metuendum hostem dejiceret. — Plurimos sublevemus pauperes, quo plures in cælo patronos nobis comparemus. — Jesum capite damnavit Pilatus, ne Cæsaris offensam contraheret. — Jesum abduxerunt milites ut illum cruci affigerent. — Pseudopropheta Elias dicebat: « Vociferamini, donec vos vester audiat Deus ». Jesus qui exspectabat donec discipuli ex urbe reverterentur, cum Samaritana sermonem contulit. — Dux Barae prophetissæ Deborahæ dixit: Exercitui ego præero, dum tu me comiteris. — Dum mali montibus dicent: « Operite nos », circa Jesum justi colligentur. — Dum epistolam Philotæ, qui perierat, nomine scriptam, legeret Parmenio, duobus gladii ictibus confossus est. — Cum e carcere elapsus fuisset sanctus Petrus, visus est primum dubitare num vere liber esset, at postea non dubitavit quin ipse ab angelo quem Deus miserat, fuisset liberatus.

Thème 176.

185-200. — Cum incerta sit nostræ mortis hora, de morte sine intermissione debemus cogitare. — Raris dixit Jupiter: Quoniam bonum regem ferre noluistis, hunc malum perferte. — Utraque fortuna æquo animo ferenda est, quod totam vitam miscet dolor et gaudium. — Cum Magdalena Jesum quærens lugebat, Jesus ei apparuit. — Cum Jesus exspiravit, tremuit terra, scissæ sunt rupes, et aperta sunt sepulchra. — Cum Jesus Christus ventis et fluctibus minabatur, illico parebant. — Dixerat Elias propheta: Cras abundabit frumentum; unus ex regis præfectis illi dicere ausus est: Si cœlum Dominus aperiret, id vix fieri posset (ou aperiat... possit.) — Quatuor homines lepra affecti dixerunt: In Syrorum castra properemus: si nobis vitam concedent,

vivemus; si nos occident, moriemur. — Quamdiu Thebanorum copiis præfuit Epaminondas, illæ invictæ existerunt. — Donec eris felix, multos numerabis amicos; si vero miser factus fueris, solus eris. — Vix Jesum osculatus fuit Judas, cum illum vinxere milites. — Statim ut dixit David: In Dominum ego peccavi, illi respondit propheta: Peccatum tuum transtulit Dominus. — Si essem Alexander, ait Parmenio, oblata conditione uterer: Et ego, ait Alexander, si essem Parmenio. — Pro sua bonitate, Deus nostræ vitæ et salutis providet.

Thème 177.

185-200. — Juda, si magistrum tuum non sequeris, at certe ne illum prodas osculo. — Cum Moyses Ægyptum percutiebat, cuncta promittebat Pharaos; cum abierat pestis, cor Pharaonis rursus obdurescebat. — Cum Jesus Christus noster sit redemptor, huic nos debemus gratias agere. — Hebræi, cum ipsis Ægyptii instarent, trajece- runt Rubrum mare, quod illis transitum aperuit. — Cum quæsiissent Jesum Maria et Joseph, sedentem inter doctores, audientem illos ac interrogantem invenerunt. — Custos amputatum Johannis Baptistæ caput Herodiadis filiæ tradidit. — Chosroes, occupata urbe Jerosolyma, crucem asportavit. — Heraclius, implorato Dei auxilio, adversus Persarum regem dimicavit. — Romanis sæpe dicebat Cato: Haud tuta erit urbs nostra, quin Carthaginem deleamus. — Proficisci noluit propheta Balaamus quin prius Dominum consulisset. — Judas, antequam se suspenderet laqueo, Jesu innocentiam agnovit et professus est. — Postquam Jesu vocem audivit Lazarus, e tumulo prodiit. — Quamvis Parmenio admonuisset Alexandrum ut a Philippo suo medico caveret, rex tamen medicamentum sibi ab eo paratum sine metu hausit. — Cum recusarent pulli sacri sumere cibum, quod erat diro omine, Appius Claudius eos in mare projecit dicens: Bibant, cum manducare nolint.

Thème 178.

185-200. — Athenis, servi, collecta sufficienti pecunia, se redimere poterant, etiamsi nolebant eorum domini. — Si crucem cum Jesu portaverimus, cum eo regnabimus. — O Christiani, nisi vobis favisset Deus, idola hodie coleretis. — Sisygambis, audita Alexandri morte, suam propriam sortem deslevit, non secus ac si altero fuisset orbata Dario. — Seni Simeoni dictum fuerat: Tu non morieris priusquam Christum Domini videris. — Athenis abiit Aristides, nec de Atheniensium injuria ullam habuit querimoniam; Camillus vero Roma non potuit egredi quin ingratae patriæ male precaretur. — Cum summus pontifex erat Sixtus Quintus, inter doctores innumeratus est sanctus Bonaventura. — Postquam David duo immania commisit scelera, illi Deus prophetam suum misit. — Magi, cum in stabulum advenissent, infantem Jesum adoraverunt. — Gregorius tertius decimus, cum tredecim circiter annos summus pontifex fuisset, Christi e cruce pendentis effigiem deosculando obiit. — Imperator Titus, cum ipsi gentes vicinæ gratularentur, oblatas sibi rejecit coronas dicens: Haud meum opus est Jerosolymæ expugnatio. — Cum peccatum sit omnium malorum gravissimum, istud debemus detestari atque effugere. — Scytharum legati dixerunt Alexandro: Si deus es, debes mortalibus largiri beneficia, non autem eis sua bona eripere.

Thème 179.

201-202. — Romulus in monte Palatino urbem condidit quam suo nomine Romam vocavit. — Ille cujus interest fallere, sæpe parum fidelis est. — Jesus miraculum patravit ut populo qui ipsum sequeretur et cui opus esset cibo opitularetur. — Socrates est omnium philosophorum quos antiqua laudat historia celeberrimus. — Nihil pauperibus nos largimur quod abundanter nobis Deus non retribuat. — Israelitæ in Samuelis agendi ratione nihil inve-

nerunt quod objurgarent. — Tot inter viros christianos, quotusquisque est qui nostris temporibus Ecclesiae praecepta sedulo observet! — Scitote, peccatores, Deum semper ignoscere viro quem sincere poeniteat.

203-204. — Quantacumque est nos inter et planetas distantia, hanc astronomiae periti adamussim emetuntur. — Dicebat Cainus: Quicumque obvium me habuerit, me interficiet. — Ad pugnam procedunt David et Goliath; uterumque victus fuerit, obruncabitur. — Quemcumque legeris librum, illumne Evangelio comparandum existimabis? — Quamvis multa Manasses commisisset scelera, misericordiam impetravit. — Quamvis insons esset Socrates, capite damnatus fuit. — Quantulumeumque erat viduae oblatum, hoc divitum donis praeposuit Dominus.

Thème 180.

201-204. — De illius salute desperandum est, ejus aures claudunt veritati. — Quantumcumque est elephantis robur, illum homo ex voluntate dirigit. — Cimon nullum miserum videbat quem non sublevaret. — Tot inter divites quotusquisque est qui Cimonem Atheniensem imitetur. — Quamvis sapienter se gerat homo quilibet, carpitur. — Quotumque suppliciiis torti fuerunt Machabaei, invicti perstiterunt. — Scitote daemone decipere quos possit. — Quantuscumque erat Gallus qui Romanorum fortissimum provocabat, istum Manlius Torquatus suo gladio perfossum interfecit. — Nullus est dolus quem Satanas in Jesu Christi discipulos non adhibuerit. — Tot inter viros christianos, quotusquisque est qui in caelum ingressurus sit. — Quantacumque sapientiam Salomon primum ostendit, postea tamen falsa gentium numina coluit. — Samson est omnium hominum qui unquam exstiterunt robustissimus. — Quamvis munita esset urbs Syracusae, hanc Timoleon momento expugnavit. — Seneca, admodum juvenis, nil

audiebat legebatque quod fideliter memoria non teneret. — Videas multos filios qui parentibus sint dissimiles.

Thème 181.

201-204. — Quilibet me contempserit, ait Dominus, in contemptum ipse incidet. — David se obtulit ad pugandum cum Goliath: Saul nullum alium reperit quem huic giganti opponeret. — Qualiscumque sit ejusvis hominis conditio, labori addicitur. — Nullum est animal quod homines non mansuefaciant. — Quantumvis strenue Annibal dimicaret, a Scipione victus est. — Submersi sunt homines quos frustra monuerat Noemus, et quibus nequicquam diluvium minatus fuerat. — Nulla res est quam non edoceantur elephantis. — Sortiuntur Mathias et Joseph, Justus cognomine; uterumque a Deo sic electus fuerit, proditoris Judae locum occupabit. — Vos non fugit Deum ditescere et spoliare quos velit. — Inter adolescentes quotusquisque est qui his temporibus collatam sibi baptismo gratiam servaverit. — O Thebani, quemcumque ducem elegeritis, numquid Epaminonda peritior erit? — Nullum est cor durum quod molliri non possit Jesu Christi gratia. — Quantumvis multas regiones Sanctus Paulus evangelizando perlustravisset, sese apostolorum minimum profitebatur. — Cicero est omnium quos peperit Italia oratorum eloquentissimus. — Quadam lege prohibitum erat ne Lacedaemonii terga verterent, quantuscumque esset hostium numerus. — Sunt qui putent animam et corpus una perire. — Nihil novi est quod ad te scribam.

Thème 182.

201-204. — Homines videas qui negare audeant Deum existere: o stupendam caecitatem! — Quantumcumque animum exhibuerunt apostoli, suum tamen Dominum postea deseruerunt. — Nullum est impedimentum quod superare non possit Christianus. — Quantacumque

sit Dei clementia, expiandum est peccatum. — Summus sacerdos Goliathi ensem Davidi dedit, quia alius quem ipsi daret praesto non erat. — Quotcumque beneficia a suo magistro acceperat Judas, illum tamen prodere ausus est. — Abel quem occidit Caïnus et Joseph quem vendiderunt Jacob filii, imagines erant Jesu Christi quem vendidit Judas et quem Judaei occiderunt. — Quantumvis nobis videntur stellae, tamen terra multo sunt ampliores. — Nihil convicii fuit quod Socrates a Xantippe sua conjuge non exciperet. — Quilibet Patris voluntatem fecerit, divinam esse Filii doctrinam cognoscat. — Quotusquisque est qui honores despiciat. — Nullum reperias cui studium non profuerit. — Curius dicebat eum cui septem terrae jugera non sufficerent, esse civem perniciosum. — Asia, quamvis magna sit, non erat satis Alexandro. — Miserrimus est, qui nihil habet quod manducet, quando esuriam. — Ubicumque habitet, eo ire cupio.

Thème 183.

201-204. — Pauperes sanctus Franciscus suis vestibus induebat, cum nihil aliud sibi suppeteret quod illis daret. — Quicumque reus sit, dicebat Saül, absque misericordia neci tradetur. — Res nulla est cujus jacturam non debeamus facere ut Deo obediamus. — Quantumvis vafer esset Lysander, iste tamen a Pharnabazo delusus fuit. — Quaecumque sententiam in curia aperiret Cato, semper addebat: Censeo et delendam esse Carthaginem. — Homerus est omnium qui unquam exsisterunt poetarum inclytissimus. — De imperio inter se contendunt Niger Severusque; uterumque Romam prius advenerit Juliano succedet. — Tot inter oratores, aiebat Cicero, quotumvis quem reperias qui isto nomine vere dignus sit. — Quamvis multa Jesus coram Judaeis patriverit miracula, in eum plerique non crediderunt. — Instemus precibus et auxilium quo nobis opus est nobis concedetur. — Quovis tempore Christianis praebet Deus inter fratres

exemplaria quae imitentur. — Nemo est qui non timeat, nemo est qui non oderit proditorem. — Socrates solebat dicere omnes homines in iis quae sciant satis esse eloquentes. — Mulieres quarum idola Salomon adoravit, cor hujus viri principis corruerunt. — Quaecumque fur iter fecerit, illum persequemur. — Tobias captivus a rege accepit quocumque vellet eundi licentiam.

Thème 184.

205-209. — Non is fuit Numa qui Romulus suus antecessor. — Plerumque quae fuit vita, ea est mors. — Is fuit erga homines Dei amor ut filio suo unico non pepercerit. — Alexander, Darii victor, haud idem, qui antea, fuit. — Aristides aliter ac Themistocles censebat et agebat. — Domitianus imperator alius erat ac Titus, suus frater. — Erant apostolis solummodo panes quinque et duo pisces ut quinque hominum millia nutrentur. — Domine, tibi soli nos confidimus. — Eodem anno quo Annibal obiit Scipio. — Haud is erat Varro qui Paulus Aemilius. — Iderat adversus Joseph filiorum Jacobi odium ut cum illo amice loqui non possent. — Nihil aliud nisi Dei gloriam appetit Christianus. — Josuae dixerunt Israelitae: Soli Domino nos serviemus. — Ezechias eandem exacta quam ineunte vita pietatem exhibuit. — Plerumquo quales parentes, tales filii. — Haud aliter apostoli quam ipsorum *ou* suus magister habiti sunt. — Lucius Mummius Corinthum funditus evertit eodem anno quo periit Carthago. — Talis debes esse qualis vis videri. — Aliae sunt partes legati, aliae ducis.

Thème 185.

205-209. — Haud is erat Brutus quem putabat Tarquinius. — Solos caeli thesauros exoptemus. — Saepissime qui dux est, ii sunt milites. — Ochus, Persiae rex, eodem obiit anno quo Philippus, rex Macedoniae. — Nihil aliud quam delicias requirit profanum vulgus; Jesus Christus

tamen nihil aliud nisi crucem poenitentiamque commendavit. — Ea erat carminum Sophoclis suavitas ut idcirco Apis cognomen illi tributum fuerit. — Annibalis milites, Capuae commorati, alii atque antea fuerunt. — Otho solummodo tres menses et dies quinque regnavit. — Non is erat Manius Curius quem putabant Samnites qui aurum ei obtulerunt. — Persæpe Gato non nisi aquam potabat. — Quæ fuit capitis, ea esse debet membrorum vita. — Thebanorum gloria quæ cum Epaminonda orta fuerat, eundem quem magnus ille vir finem habuit. — Pauci se eos vident ac iudicant qui reapse sunt. — Nihil aliud nisi sapientiam postulaverat Salomon, atque insuper illi dedit Deus gloriam et divitias. — Ephesi templum Dianæ crematum est eadem nocte qua natus est Alexander. — Censeo servandas esse in historia alias atque in carmine leges.

Thème 186.

205-209. — Ea erat in Hebræos Pharaonis sævitia ut illorum infantes masculos recens natos in Nilum projici juberet. — Solummodo octo circiter menses regnavit Vitellius. — Dario Alexander respondit eadem ferocia qua ille ad ipsum scripserat. — Fabricius haud is erat quem putabat Pyrrhi medicus. — Si quis alii deo quam soli veroque Domino sacrum fecerit, morte mulcabitur. — Avaro, suæ famis leniendæ gratia, nihil aliud nisi mus suppetebat, attamen hunc vendidit. — Gedeoni solummodo trecenti erant milites; attamen numerosum Madianitarum exercitum devicit. — Qualis fuerat Tobias pater, talis fuit ipsius filius, quem Domino servire docuit. — Eger nihil aliud quam valetudinem exoptat. — Querebatur Annibal quod jam non iidem essent Romani qui Pyrrhi temporibus. — Discipulis dixit Jesus: Soli Patri meo notus est dies ultimus. — Ferunt Platonem postquam unum supra annos octoginta vixisset, eodem quo natus fuerat die obiisse. — Adest dissimulatio cum quis aliter

loquitur, aliter sentit. — Plerique talem volunt amicum habere quales ipsi esse non possunt.

Thème 187.

210-212. — Sancto Joanni Chrysostomo tanta inerat pietas quanta facundia. — Quanta in philosophis inerat scientia, tantam persæpe exhibebant superbiam. — Tantum frumenti gignit Ægyptus ut plures alat populos. — De cunctis hominibus, cum pauperibus tum opulentis Deus iudicium proferet. — Adeo bonus est Deus ut nobis suum miserit Filium. — Cyro tot amici erant quot milites. — Adeo perterriti sunt sepulchri custodes ut facti fuerint sicut mortui. — Quot philosophi, tot dissonæ sectæ. — Annibali cum Romæ tum Carthagine plurimi adversabantur. — Scientiam tanti faciebant nonnulli philosophi ut ad illam acquirendam maria trajicerent. — Sanctus Basilius tam impavidus erat quam modestus. — Adeo inhumanus erat Nero ut matrem suam trucidaverit. — Ægroti tum e Judæa tum ex aliis regionibus ad Jesum accurrebant. — Quantum dilexerant Augustum Romani, tantum aversati sunt Tiberium. — Tantam severitatem adhibebat Manlius Torquatus ut filio suo veniam dare noluerit. — Titum tantum desideraverunt Romani quantum amaverunt. — Non tam strenuus quam eloquens erat Demosthenes. — Pauci tanti faciunt virtutem quanti divitias.

Thème 188.

210-212. — Plerumque Alexander tantam erga victos clementiam quantam in prælio fortitudinem exhibebat. — Tam pura erat Maria ut angeli conspectus illam perturbaverit. — Quanti paupertatem fecit Jesus Christus, tanti illam nos debemus facere. — Josephus, per septem inopie annos cibaria tum Ægypto, tum vicinis regionibus suppeditavit. — Jacobi fuere tot filii quot tribus numeramus. — A Tarquiniorum tyrannide tantum abhorrebat

Brutus, ut filios suos istorum partibus faventes, capite damnaverit. — Henricum quartum tantum diligebant Galli quanti aestimabant. — Tam perfidus fuit Judas ut suum prodiderit Dominum. — Quam vaser ac dissimulator, tam crudelis erat Tiberius. — Augustus tum populo romano, tum cæteris regionibus pacem attulit. — Alexandrum tantum diligebat Sisygambis ut de illius morte audiens, animo defecerit. — Tam doctus philosophus quam præstans dux erat Epaminondas. — Quot Annibal commisit prælia, tot initio retulit victorias. — Rempubli-
cam tantum diligebat Cicero, quantum detestabatur Catilina. — Adeo patiens erat Job, ut ab imis unguibus ad summum verticem ulceribus attritus, Dominum laudaret. — Commodum Romani tantum contempserunt, quanti istius patrem Marcum Aurelium aestimaverant. — Quanto scientia divitiis, tanto virtus scientiæ præstat.

Thème 189.

210-213. — Alexander Hephestionem tantum amabat quanti Craterem faciebat. — Quisnam tam potens est ut nullius auxilio indigeat? — Alexander quum a Macedonibus tum a Persis desideratus est. — Quanta beneficentia Titus usus fuerat, tantam sævitiam exercuit Domitianus. — Equitate tantum delectabatur Aristides ut Justus cognominatus fuerit. — Sancto Hieronymo tanta inerat humilitas quanta eruditio. — Ab Alexandro tanti fiebant Homeri opera ut Homeri amator fuerit cognominatus. — Cum a Judæis, tum a falsorum numinum cultoribus vexata est Christi religio. — Quantum Romani Vitellium abhorruerant, tantum Vespasianum dilexere. — Tantam exercebat crudelitatem Tyrannus Dionysius ut illi ne unus quidem amicus superesset. — Tum pauperes, tum divites ad laborem Deus damnavit. — Numeranturne tot dæmones quot boni angeli? — Quanti Jesu Christi crucem sanctus Paulus aestimabat, tanti eam nos debemus aestimare. — Nabali adeo iratus erat David ut totam il-

lius domum extinguere decreverit. — Tam clemens erat Caesar quam strenuus. — Humanitatis adeo immemores fuimus, aiebant Jacobi filii, ut fratrem nostrum non audiremus. — Tam parum prudens fuit Pelopidas ut omnium hominum maxime fero ipse fideret. — Annibal tanti faciebat Scipionem ut illum peritissimis ducibus compararet.

Thème 190.

210-213. — Diogenes haud tantum gloriam quantum divitias despiciebat. — Quis tam in tuto est ut nullum timeat periculum. — Tantam perfidiam quantam sævitiam exhibuit Tiberius. — Tam multi Carthagine Annibali adversabantur ut tandem succubuerit. — Quam prudens Fabius, tam temerarius erat Varro. — Haud tanti Crassi thesauros quanti Attici libros aestimabat Cicero. — Mors cum senes tum adolescentes repente subripit. — Dat nobis fides tot patres, filios, fratres et sorores quot numeramus Christianos. — Tantam benignitatem habuit Scipio Emilianus ut Fabio suo fratri universam sui patris hereditatem tradiderit. — Quantum in Davidem odium exhibebat Saul, tantam illi significabat Jonathas amicitiam. — Tam parum grati fuerunt Syracusani ut de se optime meritum Dionem turpiter ejecerint. — Tanta in Abrahamo inerat fides ut, ad obediendum Deo, filium suum Isaac immolare voluerit. — Tam æquum imperatorem se præstitit Augustus, quam iniquum triumvirum se exhibuerat. — Grando fulminibus tonitribusque mixta cum homines tum pecudes percudit. — Quanti Aristidem Athenienses, tanti Epaminondam Thebani faciebat.

Thème 191.

210-213. — Pharisei invidia obcæcati, haud tantum Barabbam quantum Jesum Christum detestabantur. — Quot martyres, tot Jesu Christi testes. — Adeo solers

Brutus, ut filios suos istorum partibus faventes, capite damnaverit. — Henricum quartum tantum diligebant Galli quanti aestimabant. — Tam perfidus fuit Judas ut suum prodiderit Dominum. — Quam vaser ac dissimulator, tam crudelis erat Tiberius. — Augustus tum populo romano, tum cæteris regionibus pacem attulit. — Alexandrum tantum diligebat Sisygambis ut de illius morte audiens, animo defecerit. — Tam doctus philosophus quam præstans dux erat Epaminondas. — Quot Annibal commisit prælia, tot initio retulit victorias. — Rempubli- cam tantum diligebat Cicero, quantum detestabatur Cati- lina. — Adeo patiens erat Job, ut ab imis unguibus ad summum verticem ulceribus attritus, Dominum laudaret. — Commodum Romani tantum contempserunt, quanti istius patrem Marcum Aurelium aestimaverant. — Quanto scientia divitiis, tanto virtus scientiæ præstat.

Thème 189.

210-213. — Alexander Hephestionem tantum amabat quanti Craterem faciebat. — Quisquam tam potens est ut nullius auxilio indigeat? — Alexander quum a Macedoni- bus tum a Persis desideratus est. — Quanta beneficentia Titus usus fuerat, tantam sævitiam exercuit Domitianus. — Equitate tantum delectabatur Aristides ut Justus cognominatus fuerit. — Sancto Hieronymo tanta inerat humilitas quanta eruditio. — Ab Alexandro tanti fiebant Homeri opera ut Homeri amator fuerit cognominatus. — Cum a Judæis, tum a falsorum numinum cultoribus vexata est Christi religio. — Quantum Romani Vitellium abhorruerant, tantum Vespasianum dilexere. — Tan- tam exercebat crudelitatem Tyrannus Dionysius ut illi ne unus quidem amicus superesset. — Tum pauperes, tum divites ad laborem Deus damnavit. — Numeranturne tot dæmones quot boni angeli? — Quanti Jesu Christi cru- cem sanctus Paulus aestimabat, tanti eam nos debemus aestimare. — Nabali adeo iratus erat David ut totam il-

lius domum extinguere decreverit. — Tam clemens erat Caesar quam strenuus. — Humanitatis adeo immemores fuimus, aiebant Jacobi filii, ut fratrem nostrum non audiremus. — Tam parum prudens fuit Pelopidas ut omnium hominum maxime fero ipse fideret. — Annibal tanti faciebat Scipionem ut illum peritissimis ducibus compararet.

Thème 190.

210-213. — Diogenes haud tantum gloriam quantum divitias despiciebat. — Quis tam in tuto est ut nullum timeat periculum. — Tantam perfidiam quantam sævi- tiam exhibuit Tiberius. — Tam multi Carthagine Anni- bali adversabantur ut tandem succubuerit. — Quam prudens Fabius, tam temerarius erat Varro. — Haud tanti Crassi thesauros quanti Attici libros aestimabat Cicero. — Mors cum senes tum adolescentes repente subripit. — Dat nobis fides tot patres, filios, fratres et sorores quot numeramus Christianos. — Tantam beni- gnitatem habuit Scipio Emilianus ut Fabio suo fratri universam sui patris hereditatem tradiderit. — Quantum in Davidem odium exhibebat Saul, tantam illi signi- ficabat Jonathas amicitiam. — Tam parum grati fuerunt Syracusani ut de se optime meritum Dionem turpiter ejecerint. — Tanta in Abrahamo inerat fides ut, ad obe- diendum Deo, filium suum Isaac immolare voluerit. — Tam æquum imperatorem se præstitit Augustus, quam iniquum triumvirum se exhibuerat. — Grando fulmini- bus tonitribusque mixta cum homines tum pecudes per- culit. — Quanti Aristidem Athenienses, tanti Epaminon- dam Thebani faciebat.

Thème 191.

210-213. — Pharisei invidia obcæcati, haud tantum Barabbam quantum Jesum Christum detestabantur. — Quot martyres, tot Jesu Christi testes. — Adeo solers

erat Abigail, Nabalis conjux, ut Davidis iram placaverit. — Domini angelus omnes tum hominum tum animalium primogenitos percussit. — Nostram animam tanti faciamus quanti illam fecit Jesus Christus. — Adeo indutius fuit Philippus ut Atheniensium legatos multis donis corruerit. — Quantum viris doctis faverat Augustus, tantum illos vexavit Vitellius. — Adeo dilexit Deus homines ut illis, ad liberandum eos a morte aeterna, suum dederit Filium. — In Cicerone fortasse inerat tanta vanitas quanta facundia. — Tot evangelistas numeramus quot mystica vidit sanctus Joannes animalia. — Tanto Homeri studio flagrabat Alcibiades ut ludi magistro qui illius poetae opera ipsi non potuerat exhibere, gravem alapam impegit. — Honores tam parvi faciebat Phocio ut illos neutquam ambiret. — Caligulam tantum abhorruerunt Romani quantum prius dilexerunt. — Dei iudicium tantum reformidabat sanctus Hieronymus ut toto corpore contremisceret. — Quam Dario fidelem se praebuerat Betis, tam strenuum se praestitit. — Nihil est tam morti simile quam somnus. — Merito dictum est tanti exercitum valere quanti dux valet.

Thème 192.

214-216. — Deo acceptiora fuere Abelis quam Caini munera : Caino enim minor fides quam Abeli inerat. — Major sum ego, aiebat Seneca, quam qui meo serviam corpori. — Maria in caelo eo major est quo in terris fuit humilior. — Macedones fortiores erant quam Persae. — Haud minus vaser quam crudelis erat Tiberius. — Eo tardius poenas exigit Deus quod est aeternus. — Deo eo minus grati quo superbiore, erimus. — Titus magis etiam desideratus est quam Vespasianus. — Minus ingenii habebat imperator Claudius quam qui imperium administraret. — Annibalis militibus eo magis exitialis fuit Capua quod deliciis assueti non erant. — Judae Machabæo multo pauciores erant milites quam Antiochi ducibus. —

Achabus etiam scelestior fuit quam suus pater. — Eo prudentiorem se praestitit Fabius quo astutior erat Annibal. — Gravius est meum scelus, dicebat Cainus, quam ut mihi ignoscat Deus. — In Vespasiano minus ambitionis inerat quam ut imperium affectaret. — Judas argentum pluris quam Jesu Christi sanguinem aestimavit. — Reperias multo pauciores bonos oratores quam poetas.

Thème 193.

214-218. — Joannes Baptista major fuit quam prophetae caeteri. — Pauciores equos et boves, sed plures verveces alit ager Bituricensis quam ager Lemovicensis. — Erga nos eo magis misericordem sese praebuit Deus quod sola illius ira digni eramus. — Quo debiliores sumus nos, eo accuratius nobis vitandum est periculum. — Sanctus Thomas se magis incredulum exhibuit quam alii apostoli. — Regis titulum minoris faciebat sanctus Ludovicus quam ut illum christiani titulo praepoeneret. — Eo pluris bona faciemus caelestia quo magis terrena despiciemus. — Quanto majorem David acquirebat gloriam, tanto magis ingravescebat Saulis odium. — Vera virtus eo magis elucet quo magis occultatur. — Varroni inerat minor prudentia quam fortitudo. — Sanctus Joannes Chrysostomus mihi videtur facundior quam caeteri Ecclesiae doctores. — Eo gravius peccavit David quod Deus beneficiis illum cumulaverat. — Leonidae pauciores erant milites quam ut Persas vinceret. — Quanto modestiores nos praebuerimus, tanto pluris aestimabimur. — Multo pretiosior est anima quam corpus ; attamen animam nostram magis quam nostrum corpus negligimus. — Gedeoni dixit Deus : Plures tibi sunt milites quam ut victoriam referas. — Arabici equi multo pluris quam nostrates aestimantur.

Thème 194.

216-219. — Tanto gratiores Domino quanto similiores

Jesu Christo erimus. — Quo indulgentiores erga fratres nostros fuerimus, eo indulgentior erit erga nos Deus. — Eo magis exoptanda est cœlestis gloria, quod erit æterna. — Quanto magis ætate, tanto magis sapientia Jesus Christus crescebat. — Esto quam maxime affabilis. — O liberi, vestris parentibus quam plurimam poteritis exhibete reverentiam. — Quo quis humilior, eo Jesu gratior est. — Arbor eo difficilius evellitur, quo magis annosa est: sic prava consuetudines eo difficilius extirpantur, quo magis sunt inveterata. — Cuncta Deo sunt eo faciliora quod est omnipotens. — Quo acerbior erit dolor noster, eo indulgentior erga nos erit Deus. — Pueri, estote quam minime garruli. — Quo quid rarius est, eo pluris æstimatur. — Tanto graviora sunt hominis christiani peccata quanto ad majorem vocatur sanctimoniam. — Quo acrius utrimque pugnatur, eo plures sauciantur. — Eo pluris æstimandus est Abdalonymus quod solum minime concupivit. — Esto quam maxime erga cæteros et quam minime erga temetipsum indulgens.

Thème 195.

216-219. — Sancto Paulo eo carior erat Onesimus, quod in vinculis eum vitæ gratiæ genuerat. — Quanto difficilius credidere apostoli, tanto certior est fides nostra. — Esto quam beneficentissimus. — Ut quisque inconstantissimus, ita miserrimus est. — Eo facilius Dei legem observamus, quo magis eam diligimus. — Quo minus nobis ipsis parcemus, eo magis nobis parcat Deus. — Quam plurimos poterat libros congregabat Cicero. — Quo quid pretiosius, eo diligentius asservandum est. — Eo humilium Jesum Christum adoremus, quod nostri salvandi causa cruci affixus est. — Alexander qua maxima potuit celeritate Darii interfectoibus institit. — Tanto difficilius peccatum exuimus, quanto diutius illi fuimus mancipati. — Quo quis beneficentior, eo magis ab omnibus amatur. — Sanctus Joannes, Alexandria patriarcha,

quam plurimos pauperes alebat. — Quanto plure christianus homo sublevat pauperes, tanto plures amicos in cœlis sibi comparat. — Qui vendit, quam plurimi vult vendere. — Quo quis melior est, eo difficilius suspicatur cæteros esse improbos.

Thème 196.

201-219. — Annibal existimatur omnium qui unquam exstiterunt imperatorum callidissimus. — Non est homo quem diligere non debeamus. — Quancumque cæterum æstimaretur Themistocles, huic tamen vituperationi fuit quod post cœnam, veluti cæteri convivæ fidibus canere nequisset. — Qualem se gesserat Amilcar, talem se præstitit Annibal ipsius filius, ejus odii adversus Romanos hæres. — Cupiebat Abdalonymus, quo animo suam pertulerat penuriam, eodem coronam sustinere. — Jeroboami conjux, dixit propheta, cur aliam atque es te simulas? — In imperatore Theodosio, tanta inerat pietas quanta fortitudo. — Scipio non tantum armatos hostes quantum voluptatem formidabat. — Quot sublevamus pauperes, tot patronos acquirimus. — A peccato tantum abhorret Deus ut ad illud delendum Filium suum neci tradiderit. — Tum Judæis, tum gentibus Evangelium nuntiaverunt apostoli. — Sinenses magis sobrii sunt quam plerique alii populi. — Græcis ducibus multo pauciores erant milites quam Xerxi, Persarum regi; illi tamen victoriam retulere. — Sacras Scripturas plures faciebant martyres, quam qui illas ignibus traderent. — Regnante Salomone, tanto minoris aurum æstimabatur, quanto magis pervulgatum erat. — Quo astutior est Satanas, eo magis ab insidiis ejus cavere debemus. — Esto quam minime pervicax. — Quancumque æstimanda sint bona cœlestia, ita cæci sunt plerique christiani, ut illis terrestres præponant divitias.

Thème 197.

201-219. — Nullus est dolus quem non adhibeat Sata-

nas ut nos perdat. — Vos non fugit virum vere christianum repudiare thesauros quos consumunt rubigo et vermes. — Quicumque prædæ nonnihil subripuerit, vivus cremabitur. — Quamvis eadem stet Jesu Christi religio quæ fuit prioribus sæculis, haud inficiandum est quales olim erant, non tales hodie esse christianos. — Romanis dixerunt Pœnorum legati: « Soli Annibali bellum imputate ». — Jesus Christus cruci affixus, siti ardebat; huic acetum solummodo obtulerunt milites. — Sanctus Joannes tot thronos quot senes vidit in coelo. — Tam castum quam fortem Scipio se præstitit. — Adrianus, imperator invidus, haud tanti faciebat Homerum et Virgilium quanti nos ipsi facimus.

Quantam fortitudinem Petrus exhibuerat, tantam ostendit ignaviam. — Quam pius Ezechias, tam impius Manasses fuit. — Tot miracula Jesus Christus edidit, ut numerari nequeant. — Adeo beneficus erat imperator Titus, ut dies beneficiis suis numeraret. — Quænam regio plus auri et argenti suppeditat quam America. — Plura scelera admiserat Jugurtha, quam cujus Romanos misereret. — Fratris suis eo magis invisus Joseph factus est, quod Jacobo scelus ab illis patratum patefecerat. — In Jesu Christi regno, quò quis plus (*ou* plura) dat, eo fit ditior. — Imperator Constantinus episcopis ac sacerdotibus quam plurimam poterat exhibebat reverentiam. — Plurima tam fera quam domestica in America videre est animalia. — Adeo humilis erat Dei Mater, ut se Domini ancillam diceret. — Abyssiniæ boves multo crassiores sunt quam nostrates.

Thème 198.

201-219. — Fere nulla est nox in qua non somniemus. — Ex tot Israelitis, qui, duce Moyse, ex Ægypto profecti sunt, quotusquisque est qui in terram promissam ingressus fuerit? — Quotcumque nostris parentibus præstiterimus officia, quod nobis illi fecere numquid un-

quam illis nos faciemus? — In Evagora, Salaminis rege, is inerat veritatis amor, ut unum ejus verborum sacri jurisjurandi instar haberetur. — Nihil aliud quam Dei voluntatem cupiamus, semperque nostra vota perficientur. — Samsoni nihil aliud erat nisi asini maxilla, centum tamen Philistæos occidit. — Darius, Persarum rex, tot amicos sibi optavit, quot in punico malo quod aperuerat, grana reperit. — Domitianum tantum detestati sunt Romani quantum ipsius patrem Vespasianum fratremque Titum dilexerant. — Quanti plerique homines aurum argentumque faciunt, tanti nobis æstimanda est sapientia (*ou* tanti nos sapientiam æstimare debemus). — Quot prophetas minores, tot apostolos numeramus. — Alpium trajectum eo magis formidabant Pœni, quod eum Galli tuebantur. — Tantum frumenti ferebat Sicilia ut totam possent alere Italiam. — Opes tam parvi faciebat Aristides ut istas neutiquam appeteret. — Suae gloriæ magis anxia erat Carthago, quam quæ suis copiis externos duces præficeret. — Aurum argentumque minoris faciebat Fabricius quam qui Pyrrhi munera acciperet. — Quo in largitione effusior erat Livius Drusus, eo fiebat pauperior; nos vero quanto in pauperes munificentiores sumus, tanto apud Deum ditiores efficimur. — Imperator Theodosius quam paucissimos capitis damna-

Thème 199.

201-219. — Jesus Christus nihil faciebat, quod non culparent Pharisei. — Si quis de propria stipe erogat ut hominum moveat admirationem, nihil est quod a Deo expectet. — Affirmare audeo Timonem de quo verba fecit Cicero, omnium hominum qui unquam exstiterunt, morosissimum fuisse. — Quantumvis pauper esset Phocion, Atheniensium dux, ingentem pecuniam quam ad ipsum Alexander miserat, repudiavit. — Qui fuerant Sanctus Basilius et ejus uxor, si fuerunt eorum decem

fili, quos Deus singulariter complexus est beneficiis. — Vult Quintilianus, clarus ille rhetor, ut quo suum filium pater, eodem amore suum magister complectatur discipulum. — Nihil aliud quam fidem nostram nostraque opera iudex noster considerabit. — Messias solis Judæis promissus fuerat. — Plures feras in Africa quam in Europa reperias. — Annibali haud tantam probitatem quantam fortitudinem assignat Titus Livius. — Tam sobrius quam fortis erat Fabricius. — Sanctus Ludovicus haud tanti nomen regis quanti christiani titulum faciebat. — Quam ad beneficentiam propensus Titus, tam ad sævitiam proclivis erat Domitianus. — Tanto pluris aestimatus fuit Vespasianus, quanto majori dignus fuerat contemptu ejus antecessor Vitellius. — Eo plures Alexander subigebat gentes, quod victis parebat. — Cum a senatu tum a populo desideratus est imperator Antoninus. — A Pyrrho tanti fiebat Fabricius ut rex ille quartam regni sui partem ei obtulerit. — Ut quisque ista in vita miserimus est, ita in altera felicissimus erit, dum æquo patitur animo. — Quo quid difficilius est, eo majori est gloria. — Xerxes Græciam subactam volens (ou subigere), quam plurimos potuit secum duxit homines. — Ita barbarus fuit Ochus ut Ocham suam sororem, cujus filiam uxorem duxerat, vivam sepeliri jussit. — Davidi dixit Saul : « In te inest minus virium, quam ut viro omnium robustissimo congregiaris.

Thème 200.

Propheta Daniel regi Babylonis hominum, mulierum parvulorumque ostendit vestigia; tunc sensit rex se a sacerdotibus deceptum, illosque capite damnavit. — Anno orbis conditi ter millesimo, et Salomonis regni undecimo, templum perfectum est. — Mare æneum duodecim bobus æneis nitebatur. — Argentorati campanile quingentos septuaginta quatuor pedes altum est. — Trecentis quadraginta sex leucis circiter a Parisiis distat urbs Varsovia.

Proconsul Sergius Dei verbum audiendi cupidus erat. — Herodias sancti Joannis Baptistæ linguam acu transfixit. — Timotheus et Maura matrimonio fuerant conjuncti, et anno circiter trecentesimo quinto crucifixi sunt. — Timotheus, jubente Adriano, ad palum pedibus primum suspensus fuerat. — Paulus et Silas cœperunt Deum orare; tunc concussi sunt carceris fundamenta, apertæ sunt januæ, omniumque captivorum rupta sunt vincula. — Custodi dixit Paulus : « Ne te occidas, e vincetis nullus abiit ». — Regi dixit Elisæus propheta : « Cras hordei duo modii triginta dumtaxat assibus constabunt, et similæ modius eodem pretio emetur. — Vidua cum filium suum ad vitam revocatum vidisset, prophetæ Eliæ dixit : « Te Dei viram esse nunc ego video ».

Thème 201.

Quatuor hydrias ter aqua implevit Eliæ propheta, conspersisque lignis et holocausto, Dominum oravit dicens : « Ostende, Domine, me tuum esse servum. Te esse Dominum Deum agnoscat populus. » Vix Eliæ hæc protulit verba, cum decidit ignis Domini, et tum holocausta, tum ligna, lapides et pulverem absorbuit. — Dixit Eliæ : « Baalis, prophetas apprehendite; ex illis ne unus quidem effugiat ». — Achabo dixit Eliæ famulus : « Proficiscere, ne occupet te pluvia ». — Eliæ dixit Dominus : « Ito et qua venisti revertere ». — Sanctus Paulus e Galatia in Phrygiam profectus est. — Quos combusserunt libros arti magicæ dediti, ii circiter denariorum quinquaginta millibus aestimati sunt; quanti valebat denarium ? fere decem assibus. — S. Paulus per insulam Rhodum urbemque Tyrum transiit; per domum Philippi cum S. Luca iter fecit. — Duabus catenis vinctus est Paulus; quem vinctum videns tribunus Lysias, sciscitatus est quisnam esset et quid egisset. Lysias tribuno dixit Paulus : « Tibi certum facio me Judæum esse, non autem Ægyptium ». — Metuebat tribunus Lysias ne Paulus discer-

peretur. — Orator Tertullus plurimorum criminum coram præsidente Felice Sanctum Paulum insimulare ausus est. — Paulus causam suam impavide oravit. — Felix, sanctum Paulum verba facientem audiens, non potuit non intremiscere. — Sanctus Paulus, facto per insulam Melitam itinere, Romam tandem advenit. Ibi cum Judæis tum gentibus Jesum annuntiavit.

Thème 202.

Eliam prophetam sequebatur Elisæus, illique serviebat. — Saulo dixit Dominus : « Ad gentes ego te mittam ». — Ceteros reges Achab nequitia superavit; Jezabel tamen magis impia erat quam Achab. — Nabothi sanguinem canes lambèrant; venerunt ut et Jezabelis sanguinem eodem in loco lambèrent. — Omnes pseudoprophetae prosperum exitum Achabo nuntiabant; solus propheta Michæas illi verum significavit. — Josaphato regi et populo quidam propheta dixit : « Non ad vos, sed ad Dominum Deum vestrum id bellum spectat. » — Gavisi sunt rex et populus, quod a Deo insignem victoriam impetrassent. — Regi Ochoziæ dixit Elias : « Cum Deum alienum consulueris, ex morbo non assurges, tibi que nuntio te certe moriturum esse ». — Judæis dixit Paulus : « Cum vos Dei verbum repellatis, id gentibus nuntiatum ibimus. » — Duo et quadraginta pueri quibus maledixerat propheta Elisæus, a duobus ursis vorati sunt. — Rex Ezechias populusque humi prostrati Deum adorabant. — Si nobis inesset fides, montes sede moveremus. — Pro certo habetur nos in cælum nunquam esse perventuros, si eam quæ ad inferos deducit viam secuti fuerimus. — Virginum est agnum sequi; vestrum est, sacerdotes, hunc immolare. — Propheta Elisæo dixit Sunamitis : « Obsecro te, Domine, ne me decipias ». — Rus ivit Sunamitis filius, deinde rure domum æger importatus, ibi mortuus est. Domum advenit propheta Elisæus adolescentem que ad vitam revocavit.

Thème 203.

Ad altaria idolorum aut ad supplicium christiani trahabantur. — Fratres erant Esau et Jacob : minori natu major servivit. — Sagitta transfixus est Joram et mortuus concidit; sauciatus est quoque Ochozias et paulo post obiit. — Discipulis suis dicebat Jesus : « Nonne uno asse duos passeris emitis? » — Confiteamur nos peccavisse, Deum solum justum esse totiusque justitiæ fontem. — Rex Joas coram Domino bonum operatus est, quamdiu a summo sacerdote Joiada fuit directus. — Summi sacerdotis Joiadæ filius, Zacharias Judæis dixit : « Cum vos Dominum dereliqueritis, scitote illum quoque vos esse derelicturum ». — Ab ærumnis eo minus nobis abhorrendum est, quod cum Ecclesia martyrum beatitudinem laudamus. — Tota nocte primum laboraverant apostoli, nec quidquam ceperant; at postea tot pisces cepere ut rumperentur retia. — Dominum quæsivit rex Osias, quamdiu vixit Zacharias propheta: quamdiu autem Dominum quæsivit, ab illo res impetravit prosperas. — Saulus, cum lapidibus Stephanum obruerent Judæi, testium vestes servabat. Cum postea Damascum ivit, fulgenti circumdatus est lumine, vocemque audivit dicentem : « Saule, quid me persequeris? — Sanctus Paulus eo humiliorem se præbuit quod Ecclesiam erat persecutus; ideo dicebat : « Ego sum apostolorum minimus nec dignus nomine apostoli Jesu Christi ». — Dixit Caïphas : « Ad populi salutem interest ut homo unus moriatur. »

Thème 204.

Nonnulli Judæi, Jesum lugentem videntes dicebant : « Cæci nati oculos aperuit, impedire ergo poterat ne moreretur Lazarus ». — Ex Evangelio cognoscimus Caïpham, per quem Jesu Christi mortem prænuptiavit Deus, tunc temporis summum exstitisse sacerdotem. — Dixit Jesus : « Martha, si credis, Dei videbis gloriam ». Res-

pondit Martha : « Domine, ego credo te Dei vivi esse Filium. » — Dixit Jesus : « Pater mi, tibi ego gratias ago, quod tu me exaudisti ». — Jesus Bethaniae, quæ quindecim distat ab urbe Hierosolymis stadia, Lazarum ad vitam revocavit. — Lazarus, Jesu voce audita, e tumulo ligatis pedibus manibusque prodijt. — Sanctam Floram ad martyrium hortatus est Eulogius; illa obtruncari jussa est. — Oves suas vocat bonus pastor, illæque vocem ejus audiunt. — David, bellicosus princeps, Deo templum edificare statuerat; hic autem honor Salomonem regem pacificum manebat. — Requiramus quod non videmus, quod autem videmus contempnamus. — Si verbum meum audieritis, ait Dominus, vos satiabimini. — Si meam iram provocaveritis, absumet vos gladius. — Ad redimendum tempus nos hortatur Apostolus. — O luctuosam cæcitatem, pretiosum vitæ tempus male agendo vel otioando consumimus. — Umbrae instar transit hominum vita. — E caelo Angelum, e paradiso hominem expulit superbia. — O Christiani, nementote caput vestrum spinis fuisse coronatum.

Thème 205.

Coram Deo nos vere pauperes sumus; at pauperes non imitatur; illi humiles, nos superbi sumus; gemunt illi, nostra nos delectat miseria; illi grati sunt et viri benefici manum deosculantur; nos sumus ingrati Deique manum repellimus. — Nonnullæ piæ matronæ in adeundis carceribus publicisque valetudinariis tempus insumebant. — Davidi dixit Ethai : « Domine mi rex, ego et tu una vivemus et una moriemur ». — Joab, cum interfecisset Absalonem, Davidi irasci ausus est. — Scimus verum esse Joannis Baptistæ testimonium. — Pueri quos tuetur Deus, quibusque benedicit, beatitudine perfruuntur. — Jesu dixit Petrus : « Scis te a me amari ». — Joab Absalonis caput decem nummis argenteis emisset; miles nummis mille id nolisset vendere; tu vero, rex

sancte David, hujus infortunati filii vitam sanguine tuo emisses. — Vere captivus est homo peccato obnoxius; justorum autem est vera frui libertate. — David ex nuntii responso, cognovit Absalonem fuisse trucidatum. — Dum sermonem faceret Jesus, cor duorum discipulorum, quibus apparuit, ardescebat. — Multo periculosiores sunt divitiæ quam putamus. — Plures Jesu Christo non lingua quidem sed vita refragantur. — Memores simus magistro haud majorem esse discipulum. — Thoma, noli esse incredulus. — Mors Absalonis Davidi acerbo fuit dolori. — Omnis Salomonis supellex ex auro purissimo erat.

Thème 206.

Dei Angelus Sanctum Petrum e carcere eduxit, illis patuit porta ferrea. — Esdras Nehemiasque populo dixerunt : « Nolite contristari et flere; namque vobiscum est Dominus ». — Summi Sacerdotis servum Petrus gladio percussit. — Pyrrhus, Achillis filius, Priamum arreptum capillo indigne protraxit. Priamus quin istam crudelitatem ei exprobraret non potuit. — Rupes, quatuor stadia circiter alta, Caucaso monti imminebat. — Quo magis Dei legi subjiciemur, eo liberiores erimus. — Peccare humana est infirmitas; perseverare vero, perversitas diabolica. — Eo pervicaciorum se prestabat Pharaos, quo eum Deus acrius urgebat. — Daniel necnon illius prophetae socii solis leguminibus nutriti sunt. — Qui a summo sacerdote missi fuerant, dixerunt : « Carcerem accuratissime quidem clausum, neminem vero intus versantem invenimus ». — Nos plane inutiles rami sumus, nisi nos mente sua colat caelestis agricola. — Nostra ex vita cognoscemus, utrum Dei filii an daemonis servi simus. — Quam cæcus est ille qui intolerandum daemonis jugum suavi amandoque Jesu jugo anteponit. — Patrum virtus filiis nil prodest, nisi illorum sint similes. — Samsonis patrem nomen suum celavit angelus.

Thème 207.

Prudentissimum est vite institutum saluti congruum eligere. — Jesu nomine frustra gloriamur, nisi vere christiani hominis opera exhibeamus. — Procul dubio filios suos Samuel accurate instituerat; haud pura tamen erat illorum vita. — Saul Samuelem prophetam ad sacrificia euntem offendit. — Deus haberi volet antichristus.

— Quis nostrum novit utrum amore an odio sit dignus.

— Stabat sanctus Stephanus, dum lapidibus obrueretur.

— Fictorum numinum cultoribus dicebant christiani :

« Nos urbes, insulas, compita et senatum replemus; sola deorum vestrorum templa vobis relinquimus ». —

Gratias agamus Deo quod sumus christiani, timeamusque

ne Evangelii fides nobis pereat, nisi eam integerrimam

servemus. — Job erat vir cordis simplicis et recti; illi

persuasum erat eum bona, tum mala nos a Deo accipere.

Deo saepe sacrificia offerebat: dicebat enim: « Vereor ne

liberi mei in Deum deliquerint ». — A Deo eo facilius

impetrabimus omnia, quo humiliter precati erimus. —

Jobus adeo deformatus erat, ut ab amicis suis vix agnitus

fuisset. — Accedens mulier, cur Jesu togam tetigisset et

quomodo fuisset sanata palam indicavit. — Qui non

cribratus est vir, hunc fugit utrum frumentum sit an

levis palea. — Solum Jesum Christum in Sacris Scripturis

videbat sanctus Augustinus: solummodo de illo et

de Ecclesia loquuntur lex et prophetae.

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE NUEVO LEÓN

FINIS

DIRECCIÓN GENERAL DE BIBLIOTECAS

DELHOMME et BRIGUET, Éditeurs, 83, rue de Rennes, PARIS
3, AVENUE DE L'ARCHEVÊCHÉ, LYON

OUVRAGES DU R. P. DOM BOUSSION

MOINE BÉNÉDICTIN DE LA CONGRÉGATION DE FRANCE
ANCIEN PROFESSEUR AU PETIT SÉMINAIRE DE MONTMORILLON

GRAMMAIRE LATINE SIMPLIFIÉE et augmentée de
Principes de traduction. Deuxième édition. 1 vol. in-8 car-
tonné. Prix. 1 fr. 60

• Sans vouloir déprécier personne, nous ne croyons pas qu'il ait paru jus-
qu'à ce jour une grammaire latine à la fois plus claire, plus concise, plus
méthodique, plus complète et mieux rédigée que celle du R. P. Boussion. »
(Univers. — L'abbé BÉAU, aumônier du lycée de Poitiers.)

• Nous sommes de ceux qui ont blanchi dans le métier, et nous déclarons
n'avoir jamais rencontré, parmi tant d'auteurs qui nous ont passé dans les
mains, une autre grammaire latine qui ait encore valu celle-ci. C'est un chef-
d'œuvre de logique, de clarté et de simplicité. »

(Espérance de Nancy. — F. J., ancien professeur.)

COURS D'EXERCICES ET DE THÈMES LATINS dis-
posés dans l'ordre de la *Grammaire latine simplifiée*.

Première partie : 1 vol. in-18 jésus, cartonné. 2 fr.

Deuxième partie : 1 vol. in-18 jésus, cartonné. 2 fr.

PRÉCIS DE GRAMMAIRE LATINE à l'usage des com-
mencants. In-8 cartonné. 0 fr. 80

EXERCICES LATINS disposés dans l'ordre du PRÉCIS de
grammaire latine. 1 vol. in-18 jésus, cartonné. 1 fr.

GRAMMAIRE GRECQUE SIMPLIFIÉE et augmentée
d'un Précis. 1 vol. in-8, cartonné. 2 fr. 50

PRÉCIS DE GRAMMAIRE GRECQUE. Brochure in-8 de
32 pages. Prix. 0 fr. 50

GRAMMAIRE FRANÇAISE SIMPLIFIÉE. Cours
moyen et cours moyen, comprenant *théorie et exercices*.
1 vol. in-12, cartonné. 0 fr. 75

• Voici une grammaire française élémentaire appelée au succès
qu'elle émane d'un professeur de grande expérience, qu'elle a toute
la simplicité imaginable et qu'elle introduit partout la clarté et l'ordre. Ce que
Dom Boussion a fait déjà pour le latin et pour le grec, il le fait aussi
pour le français : il simplifie et il abrège. Sa *Théorie* est complète en 23 pages,
le reste du livre est consacré aux *Exercices* qui sont eux-mêmes choisis
mieux... Dom Boussion traite le *Verbe* avec un soin tout spécial, ramène
régulièrement toutes les conjugaisons à une seule, en simplifie et en abrège
le mécanisme, et amoindrit de beaucoup la difficulté relative aux verbes
irréguliers. »
(Espérance de Nancy. — F. J., ancien professeur.)

PRÉCIS D'ANALYSE grammaticale et logique, suivi de
exercices variés. 1 vol. in-18 jésus, cartonné. Prix. 0 fr. 75